

ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԷԹԻԿԱՅԻ և ԱՐԺԵՔՆԵՐԻ ԿԱՐԱՌՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Տվյալ աշխատությունը շատ
գեղեցիկ , մատչելի և պարզ
օրինակներով ցույց է տալիս
Իսլամի էթիկայի արժեքները,
որոնք գոյություն են ունեցել շատ
ավելի վաղ ,քան մյուս
քաղաքակրթություններում:
Յուրաքանչյուր ոլորտ ունի իր
էթիկան, որը մեծ հարգանք է

ցուցաբերում մարդկանց և
իրավիճակներին, լինեն
ռազմագերիներ, պատերազմ, սով
թե ճակատամարտ: Շատ
քաղաքակրթություններ միայն
վերջերս են սահմանել
նմանատիալ էթիկա: Գեղեցիկ են
պատկերված նաև երեխաների,
ծնողների և ազգակցական
կապերի իրավունքները:
Յուրաքանչյուր իրավիչակի
համար Իսլամը ունի

քաղաքակիրթ և էթիկ լուծում:
Հետևելով դրան մենք կարող ենք
ունենալ ներդաշնակ , գեղեցիկ և
բարի հասարակություն, որտեղ
իշխում է հարգանքը, սերը,
հոգացությունը ցանկացած
իրավիճակում:

<https://islamhouse.com/2768478>

- ԻԱԼՎԱՍԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ԷԹԻԿԱՅԻ և ԱՐԺԵՔՆԵՐԻ
ԿԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ
 - ՄԱՐԴՈՒ
ԻՐԱՎՈՒՅՑՆԵՐԸ

- ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ՄԵԶ
- ԱՏՐՈՒԿՆԵՐԻ և
ԱՇԽԱՏԱՎՈՐՆԵՐԻ
ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ՄԵԶ
 - ՀԻՎԱՆԴՆԵՐԻ և
ՀԱՏՈՒԿ ԿԱՐԻՔԻ
ՄԱՐԴԿԱՆՑ
ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԸ
 - ՓՈքրԱՍԱՆՈՒԹՅՈՒ
ՆՆԵՐԻ
ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ՄԵԶ

- ԿԵՆԴԱՆԻՆԵՐԻ
ԻՐԱՎՈՒՄՆԹՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ՄԵԶ
- ՃՐՋԱԿԱՆ
ՄԻՋԱՎԱՅՐԻ
ԻՐԱՎՈՒՄՆԹՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ՄԵԶ
- ԷԹԻԿԱՅԻ և
ԱՐԺԵՔՆԵՐԻ
ԿԱՐՆՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ՄԵԶ
- ՄՏԱԾԵԼՈՒ
ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ

ՔՐԴԱՔԱՐԹՈՒԹՅԱՆ

ՄԵԶ

- ԿԱՐԾԻՔՆԵՐԻ
ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ
- ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ,
ԱՏՐՈՒԿՆԵՐԻ
ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ
- ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ
- ԱՄՈՒՄԻՆԸ, ԿԻՆԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ....
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐ և
ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆ
ԵՐ

- ԵՐԵԽԱՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ ...
ԻՐԱՎՈՒՄՆՔՆԵՐԸ և
ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆ
ԵՐԸ
- ԾՆՈՂՆԵՐ,
ԻՐԱՎՈՒՄՆՔՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ
- ԱԶԳԱԿՑԱԿԱՆ
ԿԱՊԵՐԻ
ՊԱՀՊԱՆՈՒՄԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ...
ԿԱՐԱՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ և
ԻՐԱՎՈՒՄՆՔՆԵՐԸ
- ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆ
ՀԱՄԱՅՆՔԻ
ԵՂԲԱՅՐՈՒԹՅՈՒՆԸ,
ՆՐԱ

- ԿԱՐԵՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ և
ԿԱՐԳՎՎԻՃԱԿԸ
- ՀԱՄԵՐԱԾԽՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՄԱՀՍԵԴԱԿԱՆ
ՀԱՄԱՅՆՔՈՒՄ
- ԱՐԴԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ... ՆՐԱ
ԿԱՐԵՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ և
ԻՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ
- ՈՂՈՐՄԱԾՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ... ՆՐԱ
ԿԱՐԵՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ և
ՈՂՈՐՄԱԾՈՒԹՅԱՆ
ՕՐԻՆԱԿՆԵՐԸ
- ՄԱՀՍԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ և
ՈՉ –
ՄԱՀՍԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ
(ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆՆԵՐԻ,
ՀՐԵԱՆԵՐԻ,

ԿՈՎՊԱՇՏՆԵՐԻ և
ԱՅԼՆ).

ՓՈԽՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

- ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐԸ
ՄԱՀՍԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ և
ՈՉ-
ՄԱՀՍԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ
ՄԻՋՆ
- ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ
...ՊԱՏՃԱՌՆԵՐԸ և
ՄՊԱՏԱԿՆԵՐԸ
- ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ԷԹԻԿԱՆ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ
- ՆՄԱՆԱՏԻՊ ԷԹԻԿԱՅԻ
ՀԱԿՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ
ՆԵՐԱՌՈՒՄ Է
ՀԵՏԱՅԱԼԸ.

**ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ԷԹԻԿԱՅԻ և ԱՐԺԵՔՆԵՐԻ
ԿՎՐԽՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ**

Ռադեք Ալսարշենի

—TM

Թարգմանությունը:

EUROPEAN ISLAMIC
RESEARCH CENTER (EIRC)

& Աննա Ռ. Հակոբ

հանձնաժողով: Սոնկոյ

Արու Առամ

ՄԱՐԴՈՒ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

Ներածություն

Արևմտյան փիլիսոփա Նիցշեն ասաց. «Թուլությունը և անհաջողությունները պետք է անհայտանան. Առաջին սկզբունքը մեր սերն է առ մարդկությունը: Եվ նրանց պետք է օգնել»:[\[1\]](#)

Սակայն Իսլամի փիլիսոփայությունը և օրենքը երբեք չեն շեղվել արժեքներից և էթիկայից, որոնք ներկայացվել են իրավունքների շարքում, ներառելով ամբողջ

մարդկությունը, առանց
տարբերակելու գույնը, **ոասսան**
կամ լեզուն և **նույնպես ներառում**
է մարդկային վարքը միմյանց հետ
վարվելածնում: Տվյալ արժեքները
և էթիկաները նույնպես
ներկայանում են պահպանել և
կիրառել այս իրավունքները, **ոստ**
Իսլամական օրենքի
իշխանության և հանցագործների
պատժի:

ՄԱՐԴԿԱՆՑ ՄԱՍԻՆ ԻՍԼԱՄԻ ՏԵՍԱԿԵՏԸ

Իսլամը մարդուն հարգանքով է
վերաբերվում և մեծարում է
Ալլահի խոսքերով. «Մենք
պատվել ենք Ադամի որդիներին,

մատակարարել ենք նրանց
փոխադրամիջոց երկրի և ծովի
վրա, և տվել ենք նրանց
աջակցություն լավ և անբիծ
քաների և շնորհել ենք նրանց
հատուկ շնորհներ, մեր արարածի
մեծամասնությանը»: (**Ալ-**
Իսրա:70) Տվյալ
տեսակետը, Իսլամում մարդու
իրավունքներին հատուկ
բնորոշում և
առանձնահատկություններ է
տալիս: Տվյալ իրավունքների
Ամենակարևոր
առանձնահատկությունը
համապարփակությունն է: Նրանք
ներառում են քաղաքական,
տնտեսական, հասարակական և
մտավոր իրավունքներ: Նրանք

նույնպես ընդհանուր են
մահմեդականների և ոչ
մահմեդականների համար առանց
խտրականության գույնի,
ռասսաների կամ լեզուների:
Նրանք ենթակա չեն փոփոխման
կամ շեղման, **քանի որ դրանք**
կապված են աշխարհների Տիրոջ
ուսմուքների հետ:

Ալլահի Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
այս գեկուցեց իր հրաժեշտի
դիմումի մեջ, որը մարդու
իրավունքների համապարփակ
գեկույց էր, նա ասաց.

«...Կասկած չկա, ձեր արյունը և
ձեր ունեցվածքը սուրբ են
միմյանց համար, ինչպես սուրբ է
այս օրը ձեր, այս ամիսը ձեր, այս

քաղաքը ձեր, մինչ այն օրը, երբ
դուք կհանդիպեք ձեր

Տիրոջը...»:[2] Այս

մարզարեական դիմումը պնդում է
մի շարք իրավունքներ, որոնցից
ամենակարևորը արյան, գումարի,
**պատվի և այլնի սրբություններն
են:**

Նույնպես, ընդհանուր առմամբ,
Մարզարեն

(Խ.Ա.Ռ.Ն)քարձրացնում է
մարդկային հոգին, պահպանելով
նրա մեծագույն իրավունքը, **որը**
կոչվում է կյանքի իրավունք: Երբ
նրան հարցրեցին մեծ մեղքերի
մասին, Նա (Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց.
«Բազմաստվածությունը և հոգու
սպանությունը...»:[3] «Հոգի»

բառը ընդհանրացված
է, ներառելով ցանկացած հոգի, **ում**
սպանել են առանց իրավունքի:

Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ավելի
հեռուն զնաց, երբ մարդուն
կարգադրեց պահպանել իր իսկ
կյանքը, **արգելելով**
ինքնասպանությունը: Նա
(**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց. «Ով,
դիտավորյալ զցում է իրեն սարից
և սպանում է ինքն իրեն, կլինի
Դժոխքի Կրակում, ընկնելով
այնտեղ և բնակվելով այնտեղ
հավերժ և ով թունավորում է ինքն
իրեն, նա կրելիս կլինի իր թույնը
իր ձեռքում և կըմափի այն Դժոխքի
Կրակում, որտեղ նա կբնակվի
հավերժ և ով իրեն կսպանի

Երկաթյա զենքով, նա կկրի այդ
զենքը իր ձեռքում և
կդանակահարի իր որովայնը
Դժոխքի Կրակում, որտեղ նա
կբնակվի հավերժ»:[\[4\]](#)

Իսլամը արգելում է ցանկացած
գործողություն, որը նվազեցնում է
կյանքի իրավունքը, լինի
ահաբեկում, [Վիրավորանք կամ
Ճեծ](#): Հիշամ իբն Հակիմը ասաց, որ
նա լսեց, թե Ալլահի Մարգարեն
(Խ.Ղ.Ո.Ն) ասաց. «Ալլահը պիտի
տանջի նրանց, ովքեր տանջում են
մարդկանց աշխարհում»:[\[5\]](#)

**ՀԱՎԱՍԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՄԱՐԴԿԱՆՑ ՄԻՋՆ**

Մարդուն ընդհանուր պատվելուց
և արյան, պատվի և գումարի և
կյանքի իրավունքի
սրբությունները սահմանելուց
հետո, Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
նշում է մարդկանց միջև
գոյություն ունեցող
հավասարության իրավունքը, լինի
անհատների և խմբերի,
ռասսաների և
ազգերի, կառավարիչների և
հպատակների, **ղեկավարների և**
ծառայողների միջև: Այսպիսով
գոյություն չունեն ոչ մի
սահմանափակումներ կամ
բացառություններ, ոչ մի
տարբերություն արաբների և ոչ
արաբների օրենսդրության, կամ
սպիտակների և սևերի, **կամ**

կառավարիչների և հպատակների
միջև: Փոխարենը մարդկանց
տարբերակում են ըստ իրենց
բարեպաշտության: Նա
(Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց. «Օվ մարդիկ,
Իրոք, ձեր Տերը մեկն է և ձեր
հայրը մեկն է: Դուք բոլորդ
պատկանում եք մեկ նախնու,
Աղամին, և Աղամին կավից են
արարել: Իրոք, Ալլահի
տեսանկյունից ձեր միջի
ամենավեհը նա է, ով
ամենաբարեպաշտն է: Գոյություն
չունի ոչ մի գերադասություն
արարի և ոչ արարի
միջև, բացառությամբ
բարեպաշտության»: [6] Եկեք
դիտենք,թե ինչպես է վարվել
Մարզարեն հավասարության

սկզբունքի հետ, որպեսզի մենք
գիտակցենք նրա մեծությունը:
Աբու Ումամահն հաղորդեց. Աբու
Դիարը ծաղրեց Բիլալին մորը և
ասաց. Դու, սևամորթի որդի:
Բիլալը զնաց Ալլահի Մարգարեյի
(Խ.Ա.Ո.Ն) մոտ և ասաց նրան:
Մարգարեն բարկացավ: Աբու
Դիարը, կատարվածից
անտեղյակ, եկավ: Մարգարեն իր
դեմքը շրջեց Աբու Դիարից: Աբու
Դիարը ասաց. Պետք է որևէ բան
լինի, որ դու շրջում ես քն դեմքը
ինձանից: Մարգարեն ասաց.
«Արդյո՞ք դու ծաղրել ես Բիլալին
մորը» և այնուհետ ասաց. «Մեկի
անունով, ով հայտնել է զիրքը
Մուհամմեդին- կամ որևէ այլ
երդում, նա ցանկանում է, -Աստծո

կամոք մեկը գերադասելի չէ
մյուսից, բացառությամբ
աշխատանքից :Դուք բոլորդ
հավասար եք»:[7]

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Հավասարության հետ կապված
մեկ այլ իրավունքը կոչվում է
արդարության իրավունք: Այս
առումով գլուխգործոց է այն, եթք
Մարզարեն ասաց Ուսամա իբն
Զեյդին, եթք Վերջինս ցանկացավ
բարեհոսել գողություն արած
Մաքումի կնոջը. «Ալլահով, եթե
Ֆաթիման, Մուհամմեդի դուստրը
գողություն աներ, ես կկտրեյի
նրա ձեռքը»:[8]

Նույնպես Մարգարեն(Խ.Ա.Ո.Ն) արգելել է որևէ մեկի հնքնապաշտպանության իրավունքի բռնագրավումը, **որպես արդարության ղիտարկում:** Նա ասաց. «...Անկասկած, նա, պարտատերը ունի իրավունք պահանջել իր պարտը կոպտորեն...:»**[9]** Նա ասաց նրանց, ովքեր ստանձնել են կառավարման և դատական իշխանությունը. «...Երբ երկու հայցվոր նստում են քո ղիմաց, մի որոշիր մինչ դու չսես, թե ինչ պետք է ասի մեկը, ինչպես դու լսեցիր, թե ինչ պետք է ասեր առաջինը, քանի որ այդ լավագույնն է, որ դուք հստակ

պատկերացում ունենաք լավագույն որոշման:»[10]

ԲԱՎԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԻՐԱՎՈՒԽՔԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Բավարարության իրավունքը
եզակի է, որը սահմանել է
Իսլամական Օրենքը: Որևէ
դրական համակարգ կամ մարդու
իրավունքների կանոնադրություն,
մինչ այդ չի սահմանել այն:

Բավարարության իրավունքը
նշանակում է, որ յուրաքանչյուրը
պետք է ապրի Իսլամական
պետության համապատասխան
կյանքի պայմանի որոշմամբ, որ
նա պետք է առաջնորդի պարկեցած
կյանք, ունենալով ապրելու

համապատասխան չափանիշներ:
Այս իրավունքը տարբեր է
դատարկ սպառողական
մակարդակից, նախատեսված
դրական համակարգերում, որը
նշանակում է նվազագույն
սահմանաչափ, **որը պահպանում է**
կյանքը:[11]

Իրավունքը դեպի
բավարարություն, **կատարվում է**
աշխատանքի միջոցով: Եթե որևէ
մեկը ի վիճակի չէ կատարել այն,
Չաքալթը կարող է անել և, եթե
Չաքալթը ի վիճակի չէ վճարել
աղքատին, **պետության բյուջեն**
պետք է վճարի:
Մարզարեն(Խ.Ա.Ո.Ն)
արտահայտեց այս, եթք նա

ասաց. «...նա, ով ունեցվածք է թռղնում, որը իր ընտանիքի համար է և նա, ով մահկանացուն է կնքում ունենալով պարտք կամ թռղնում է անօգնական զավակներ, նրա պարտքի վճարման և երեխաների դաստիարակության պատասխանատվությունը ընկնում է ինձ վրա»:[\[12\]](#) Նա պնդեց այս իրավունքը, եթք նա ասաց. «Մեկը, ով քուն է մտնում լի ստամոքսով, իմանալով, որ իր հարեւանը սոված է, չի հավատում ինձ»:[\[13\]](#) Լուդինգ Աշրաթացին (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Եթք աշրաթիցիների մոտ նվազում էր պարենը արշավների ժամանակ կամ նվազում էր իրենց

Երեխաները սնունդը
Մեղինայում, նրանք հավաքում
էին ինչ որ կար նրանց հետ կտորի
մեջ և այնուհետ բաժանում էին
հավասարապես մեկ ափսեից:
Նրանք ինձանից են և ես
նրանցից»:[14]

ՔԱՂԱՔԱՑԻՆԵՐԻ և
ՌԱԶՄԱԳԵՐԻՆԵՐԻ
ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԸ

Մարդու իրավունքները հասնում
են իրենց լավագույն
զագաթակետին, եթք նրանք
կապված են քաղաքացիների և
ռազմագերիների իրավունքների
հետ: Պատերազմի
ժամանակ, վրեժինդրության և

պատժի ոզին ավելի է գերիշխում,
քան մարդկության կամ
կարեկցանքի ոզին: Սակայն
Իսլամը ունի մարդկային
մոտեցում, որը կարեկցանք է
հրահանգում և դրան Մարգարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց. «Մի սպաներ
նորածիններին, կանանց և
ծերերին»:**[15]**

Հետևյալ իրավունքները միայն մի
քանիսն են, **որոնք Իսլամը**
ընդունել և որոշել է որպես
ամբողջ մոլորակի մարդու
իրավունքներ:

Մեծամասնությունը արտացոլում
են մարդկության տեսակետը, **որը**
հանդիսանում է մահմեդական
քաղաքակրթության ոզին:

ԿԱՆԱՆՑ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ ԻՍԱԼԱՄԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Իսլամը կնոջը ապահովում է հոգացությամբ և ուշադրությամբ, պատվով և լավ վերաբերմունքով, բարձրացնելով նրա կարգավիճակը, լինի նա դուստր, կին, **բույր կամ մայր:** Իսլամը սահմանում է, **որ և կանայք և տղամարդիկ մեկ ծագում ունեն:** Ուստի, կանայք և տղամարդիկ **մարդկայնորեն հավասար են:** Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց. «Օվ, մարդկություն ակնածանք տածեք ձեր Պահապան Տիրոջը,

ով արարել է ձեզ մեկ անհատից,
արարել է նմանատիպ բնույթի,
Նրա կողակիցը և նրանցից
երկուսից, ցրված ինչպես սերմեր,
անհամար տղամարդիկ և կանայք
»: (**Ալ-Ծիսա: 1**) Շատ այլ
տարբերակներ ցույց են տալիս, **որ**
Խստամբ արմատախիլ է անում
տղամարդկանց և կանանց միջև
գոյություն ունեցող
տարբերությունը ի շահ
մարդկային ընդհանուր արժեքի:

ԿՆՈՉ ԿԱՐԳՎՎԻՃԱԿԸ ԽՍԼՎՄՈՒՄ

Այս սկզբունքը հիշում և
հավանություն չեր տալիս
Զահիլիյայի և նախորդ ազգերի

կանանց կարգավիճակի սովորույթներին: Իսլամը եկավ պաշտպանելու կնոջը և դրեց նրան այն կարգավիճակում, որին նա չէր կարող հասնել իին և նախորդ ազգերի մեջ: Տասնչորս դար առաջ, որպես մայր, քույր կին և դուստր, Իսլամը կնոջը նշանակեց իրավունքներ, որոնց ստանալու համար արևմտյան կանայք մինչ այժմ ապարդյուն պայքարում են:

Իսլամը սահմանում է, որ կանայք և տղամարդիկ հավասար են կարգավիճակի և հեղինակության մեջ և որ ոչինչ չի նսեմացնում կնոջը, այն պատճառով, որ նրանք կին են: Այս առումով, Մարգարեն

(Խ.Ա.Ղ’Ո.Ն) հաստատեց մի
կարևոր կանոն, երբ նա ասաց.
«Կանայք տղամարդկանց
գործընկերներն են»:[16] Նա
(Խ.Ա.Ղ.Ն) միշտ հորդորում էր
մահմեղականներին հոգ տանել
կանանց: Նա ասաց իր
ուղեկցորդներին. «Ես հորդորում
եմ ձեզ հոգ տանել
կանանց»:[17] Նա կրկնեց իր
խորհուրդը հրաժեշտի
ուխտագնացության ընթացքում,
երբ նա դիմեց իր ազգի
հազարավոր մարդկանց:

ԿՆՈԶ ԿԱՐԳՎԿԻԾՎԿՀ
ԶԱՀԻԼԻՅԱՅՈՒՄ

Եթե մենք ցանկանում ենք
տարբերել կանոնները և սյուները,
որոնք բերել է Իսլամը
բարձրացնելու և պատվելու
կնոջը, ապա սկզբում մենք պետք
է գիտակցենք հնագույն և
ժամանակակից [18] ազգերի կող
կարգավիճակը, որպեսզի
տեսնենք իրական խավարը, **որը**
նա փորձել է և մինչ այժմ փորձում
է: Այնուհետ մենք կգտնենք կող
կարգավիճակի իրականությունը,
Իսլամի ուսմունքի և Իսլամական
քաղաքակրթության ներքո:

Արաբները –ինչպես նշել է Գլուխ
1-ը- սովորություն ունեին
կենդանի թաղել իրենց
դուստրերին և զրկել նրանց

կյանքի իրավունքից, սակայն,
 Փառահեղ Ղուրանը
 քրեականացրեց և արգելեց այս
 գործողությունը, ինչպես
 Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց.
 «Երբ իզական սերի նորածնին
 կենդանի թաղված հարցնում են
 որ մեղքի համար են նրան
 սպանել»: (Ալ-Թակուիր :8,9)
 Բացի այդ, Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
 այն դարձրեց մեծագույն
 մեղքերից մեկը: Իբն Մասուդը,
 թող Ալլահը զոհանա նրանով,
 հաղորդեց. Ես հարցրեցի Ալլահի
 Մարգարեին (Խ.Ա.Ո.Ն). Ո՞ր
մեղքն է ամենամեծը: Նա ասաց.
 «Մրցակից ստեղծելը Ալլահին,
 չնայած միայն Նա է արարել ձեզ»:
 Ես ասացի. Ո՞րն է հաջորդը: Նա

ասաց. «Սպանել ձեր որդուն,
որովհետև նա պետք է կիսի ձեր
սնունդը ձեզ հետ »: Ես այնուհետ
հարցրեցի. **Ո՞րն է հաջորդը:** Նա
ասաց. «Գործել անօրինական
սերական հարաբերություն ձեր
հարևանի կնոջ հետ»:**[19]**

ԿՆՈՉ ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Իսլամը չի դադարում պահպանել
կնոջ միայն աշխարհ գալու
իրավունքը, սակայն նույնպես կոչ
Է անում բարի վերաբերմունք վաղ
տարիքից սկսած: Մարզարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ով
պատասխանատու է,
(փորձության մեջ է), իր

դուստրերի համար և
վերաբերվում է նրանց
առաքինաբար, ապա նրանք
որպես վահան հանդես կգան նրա
համար Դժոխքի Կրակից»:[\[20\]](#)

Մարզարեն (**Խ.Ա.Ռ.Ն**) նույնպես
պատվիրեց կրթել նրանց: Նա
ասաց. «Յանկացած տղամարդ, ով
դուստր ունի, ում նա կրթում է
պատշաճ, ուսուցանում է լավ
բարքեր ... կստանա կրկնակի
պարզեց»:[\[21\]](#) Մարզարեն
(**Խ.Ա.Ռ.Ն**) սովորություն ուներ օր
հատկացնել կանանց համար,
որպեսզի խորհուրդ տար նրանց,
հիշեցներ նրանց և պատվիրեր
նրանց հնազանդվել
Ամենաբարձրյալ Ալլահին:[\[22\]](#)

Երբ դուստրը մեծանում և
դառնում է չափահաս, Իսլամը
նրան իրավունք է տալիս
ընդունել, **կամ մերժել փեսացուին:**
Նրան չպետք է պարտադրել
ընդունել տղամարդու, **ում նա չի
ցանկանում:** Այս առումով,
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Կինը, ով մինչ այդ ամուսնացած
է եղել, Թայյիբ, ավելի շատ
իրավունքներ ունի իր անձի
հանդեպ, **քան նրա խնամակալը:**
Եվ կույսին նույնպես պետք է
հարցնել և նրա լոռությունը
ենթադրում է նրա
համաձայնությունը:»**[23]** Նա
նույնպես ասաց. «Ծառայող կնոջը
չպետք է ամուսնացնել, առանց
խորհրդակցելու նրան և կույսին

նույնպես չպետք է ամուսնացնել,
միայն նրա թույլտվությունից
հետո»: Մարդիկ հարցրեցին, «Օվ
Ալլահի Մարզարե, ինչպե՞ս ենք
մենք կարող իմանալ նրա
թույլտվության մասին»: Նա
ասաց. «Նրա լրությունը, ցույց է
տալիս նրա թույլտվությունը:»[24]

Կնոջ ամուսնությունից հետո,
Իսլամը լավ վերաբերմունք կոչ է
անում նրան, քանի որ կնոջ
նկատմամբ բարի վերաբերմունքը
նշանակում է տղամարդու
առաքինությունը և
բարությունը: Օրինակ,
Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն.)
հրապուրանքով ասաց. «Եթե
տղամարդը ջուր է տալիս իր

կնոջը ըմպելու, նա
պարզեատրվում է»:[\[25\]](#) Եվ
զգուշացնելով ասաց. «Օվ Ալլահ,
ես մեղսավոր եմ հայտարարում
նրան, ով չի պաշտպանում երկու
թույլերի իրավունքները, որոնց
կոչում են որք և կին»:[\[26\]](#)

Այս առումով, Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) հանդիսանում էր
գործնական օրինակ: Նա շատ
բարի և մեղմ էր իր ընտանիքի
հետ: Ալ-Վատադ իրն Յազիդ Ալ-
Նակհիխն հաղորդեց, որ հարցրեց
Ահային,(թող Ալլահը գոհանա
նրանով). «Ի՞նչ էր սովորաբար
անում Մարգարեն իր տանը»: Նա
պատասխանեց. «Նա զբաղված էր
լինում ծառայելու իր ընտանիքին

և երբ զալիս էր աղոթքի
ժամանակը, նա գնում էր աղոթք
անելու»:[\[27\]](#)

Եթե կինը ատում է իր ամուսնուն
և չի կարող ապրել նրա հետ,
Իսլամը նրան իրավունքն է տալիս
լրել ամուսնուն, Կհուլի միջոցով
(ամուսնալուծություն կնոց
ցանկությամբ): Իբն Աբասը
հաղորդում է, որ Շաբիթ իբն
Քեյսի կինը եկավ Մարզարեյի
(Խ.Շ.Ռ.Ն) մոտ և ասաց. «Օվ,
Ալլահի Մարզարե, ես չեմ
մեղադրում Շաբիթին իր
բնավարության արատների կամ
նրա կրոնի համար, սակայն, ես,
լինելով մահմեդական, չեմ
ցանկանում վարվել ոչ

իսլամական կերպով, եթե ես
մնամ նրա հետ»: Ալլահի
Մարգարեն ասաց նրան. «Արդյո՞ք
դու կվերադարձնես այզին, որը քո
ամուսինը տվել է քեզ որպես
օժիտ»: Նա ասաց. «Այն»: Այնուհետ
նա վերադարձրեց այզին
ամուսնուն և Մարգարեն խնդրեց
նրան ամուսնալուծվել կնօշից: [28]

Լրացնելով վերոհիշյալը, պետք է
ասել, որ Իսլամը ապահովում է
կնօշ նյութական անկախությունը
այնպես, **ինչպես տղամարդունք:**
Այսպիսով նա կարող է վաճառել,
գնել, վարձով տալ, վարձակալել,
արտոնել և նվիրաբերել և չի լինի
ոչ մի արգելք նրան, այնքան
ժամանակ, **որքան նա խելամիտ և**

բանական է:Այս ելնում է Ալլահի խորքերից. «Եթե այնուհետ դուք գտնեք հնչեղ դատաստան նրանց մեջ, տվեք իրենց ունեցվածքը նրանց»: (Ալ-Նիսա :6)

Եթե Ում Հանի բինթ Աբու Թալիբը ապաստան տվեց անհավատ տղամարդուն և նրա եղբայրը, Ալին, թող Ալլահը գոհանա նրանով, պնդեց սպանել նրան, Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)որոշում կայացրեց և ասաց.«Օվ, Ում Հանի, մենք ապաստան կտանք նրան, ում դու ես տվել ապաստան»:[29] Այսպիսով նա, կնոջը իրավունք տվեց ապաստան շնորհել ոչ մահմեղականներին

պատերազմի և խաղաղ
պայմանների ընթացքում:

Ուստի, մահմեդական կանայք
պարկեշտ են, սիրելի, հպարտ և
պաշտպանված Իսլամի
ուսմունքների և առաքինի
Իսլամական քաղաքակրթության
ներքո:

ՍՏՐՈՒԿՆԵՐԻ և
ԱՇԽԱՑՎԱՎՈՐՆԵՐԻ
ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

ՍՏՐՈՒԿՆԵՐԻ և
ԱՇԽԱՑՎԱՎՈՐՆԵՐԻ
ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԻ
ՕՐԻՆԱԿՆԵՐԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Իսլամը պատվում և հոգ է
տանում ստրուկներին և
ծառայողներին և պատմության
մեջ առաջին անգամ ճանաչում է
նրանց իրավունքները- որոշ հին
օրենքներում աշխատանքը
նշանակեց ստրկությունը և
կախվածություն, **մինչդեռ**
մյուսներում նշանակեց
նվաստացում և դեզրադացիա –
նպատակ ունենալով տնօրինել
հասարակական արդարությունը
և ապահովել արժանի **կյանք**
նրանց համար:**Մարգարեյի**
(Խ.Ա.Ռ.Ն) կենսագրությունը
Իսլամական քաղաքակրթության
մեծության լավագույն
վկայությունն էր, թե ինչպես է այն
դիտում ստրուկներին և

աշխատողներին,քանի որ նա
(Խ.Ա.Ո.Ն) ճանաչում էր նրանց
իրավունքներ:

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)կոչ էր արել
զործատուներին մարդասիրաբար
և քաղաքավարությամբ
վերաբերել իրենց
ստրուկներին:Նա նույնպես կոչ
արեց զքաղ նրանց, լինել քարի և
ուժերից վեր աշխատանք չտալ:
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.

«Զեր ստրուկները ձեր
եղբայրներն են և Ալլահը դրել է
նրանց ձեր հրամանների ներքո:
Այսպիսով, ով ունի եղբայր իր
հրամանների ներքո, պետք է տա
նրան այն սննդից, որից նա է
սնվում և այն հազուստից, որը նա

Է կրում: Մի խնդրեք նրանց,
ստրուկներին անել բաներ իրենց
ուժերից վեր և եթե դուք այդ
անում եք, ապա օգնեք
նրանց»:[30]Այսպիսով
Մարգարեյի «Զեր ստրուկները
ձեր եղբայրեն
են»հայտարարությունը, եկավ
բարձրացնելու ստրուկների
աստիճանը մինչ եղբոք
աստիճանի, մի բան, որը երբեք
որևէ քաղաքակրթության մեջ
տեղի չէր ունեցել:

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)նույնպես
գործատուներին
պարտավորեցրեց վճարել
աշխատողներին և ստրուկներին
իրենց զանքերի համար, **առանց**

անարդարության և հետաձգման:
Նա (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Տուր
ծառային նրա վարձը, մինչ
կչորանա նրա քրտինքը»:[31]

Իսլամը զգուշացնում է
անարդարությունը ընդդեմ
աշխատողների:

Մարզարեն(Խ.Ա.Ո.Ն) մեջբերեց
Ալլահին, Փառքի Տիրոջը,
Ամենաբարձրյալին ասելով.
«Ալլահն ասաց, Ես դեմ կլինեմ
երեք անձանց Հարության Օրը... և
նա, ով վարձում է աշխատող և
ստանում է լիարժեք
աշխատանք, սակայն չի վճարում
նրան իր աշխատավարձը»:[32]
Այսպիսով, նա, ով աշխատողին
կամ ստրուկին

անարդարացիորեն է
վերաբերվում, պետք է զիտակցի,
որ Ալլահը դիտում է նրան և
Հարության Օրը կլինի նրա
դատավորը:

Գործատուն աշխատողին չպետք
է ծանրաբեռնի, որը կարող է
վնասել նրանց առողջությանը և
որը ստիպում է աշխատելու մինչ
անունակություն: Այս
առումով, Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
ասաց. «Եթե դուք նվազեցնեք
ստրուկների խնդիրները, պարզե
կավելացվի ձեր արարքների
գրքում, Հարության Օրը»:[\[33\]](#)
Ստրուկին մեղմությամբ
վերաբերվելու իրավունքը,
Խսլամական Օրենքի

իսրայելանիշն է: Այս առումով,
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) կոչ է
անում իր ազգին ասելով. «Նա, ով
սնվում է իր ծառայի հետ,
ավանակ է հեծնում շուկայում և
կապում է նրա ոչխարը և կթում է
այն, հպարտություն չէ»:[\[34\]](#)

Քանի որ Մարգարեյի կյանքը
հանդիսանում է իր բոլոր իսութերի
կիրառությունը, Աիշան, (Թող
Ալլահը զնիանա
նրանով), հաղորդեց, որ Ալլահի
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) երբեք
ձեռք չի բարձրացրել որևէ մեկին,
ոչ կնոջ ոչ ել ծառայի...»[\[35\]](#)

Աբու Մասուդ ալ- Անսարին
հաղորդեց. Երբ ես հարվածում էի

իմ ծառային, ես իմ ետևից ձայն
լսեցի, որը ասում էր. «Աքու¹
Մասուդ, հիշիր, որ Ալլահը ավելի
մեծ իշխանություն ունի քեզ վրա,
քան դու նրա»: Ես շրջվեցի և
տեսա Ալլահի Մարգարեյին
(Խ.Ա.Ո.Ն): Ես ասացի. Ալլահի
Մարգարե, ես նրան ազատ եմ
արձակել հանուն Ալլահի:
Այնուհետև նա ասաց. «Եթե դու
այդ չանեիր, դարպասները
Դժոխքի բացված կլինեին քեզ
համար, կամ կրակը կայրեր
քեզ»:[36]

Ծեծը, ոտքով կամ ձեռքով
հարվածելը ստրուկների
նախատինքն է, որը Ժիտում է
Ալլահը և Նրա Մարգարեն:

Այսպիսով, դաժան տիրոջ
լավագույն պատիժը նրան
անմիջապես իր ստրուկներից
զրկելն է և սա հանդիսանում է
Խստամի մեծությունը և
Խստամական
քաղաքակրթությունը:

Տալով ճշմարիտ
վկայություն, Մարգարեյի
ստրուկը, Անաս իբն Մալիքը
հաղորդեց. մարդկանց շրջանում
Ալլահի Մարգարեն(Խ.Ա.Ո.Ն)
ուներ լավագույն դիրքորոշումը:
Մեկ օր նա ինձ
հանձնարարության ուղարկեց և
ես ասացի Ալլահի անունով, **Ես չեմ
զնու:** Ամեն դեպքում, ես մտադիր
էի անել այնպես, ինչպես

պատվիրել է ինձ Ալլահի
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն): Ես դուքս
 եկա, մինչ ես հանդիպեցի
 երեխաների, **ովքեր խաղում էին**
փողոցում: Ի դեպ, Ալլահի
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) եկավ
 այնտեղ և բռնեց ինձ պարանոցի
 ետևի մասից: Երբ ես նայեցի
 նրան, տեսա նրան ժպտալիս և նա
 ասաց. «Ունայս արդյո՞ք դու
 գնացել ես այնտեղ, որտեղ ես եմ
 պատվիրել քեզ գնալ»: Ես ասացի.
Ալլահի Մարզարեն, այն ես գնում
եմ: Այնուհետ Անասը ասաց. Ես
 ծառայեցի նրան յոթ կամ ինը
 տարի, սակայն, ես չեմ հիշում, որ
 նա երբևէ ասել է ինձ որևէ բան,
 որը ես արել եմ, թե ինչու եմ այդ
 արել, կամ որևէ բանի մասին, որը

ես չեմ արել, թե ինչու ես չեմ արել
այդ»:[37]

Ավելին, Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) այն
աստիճան էր հետաքրքրված իր
ծառաների հոգացությամբ, **որ** նա
կոչ էր անում նրանց ամուսնանալ:
Ռաբիահ իբն Քաք Ալ- Ասլամին
հաղորդեց, երբ ես ծառայում էի
Մարգարեյին (**Խ.Ա.Ո.Ն**), նա
կանչեց ինձ և հարցրեց, «Արդյո՞ք
դու չես ցանկանում ամուսնանալ,
Ռաբիահ»: Ես ասացի. Ես չեմ
ցանկանում, **որ** որևէ քան ինձ շեղի
իմ ծառայությունից: Ավելին, ես
իմ կնոջը օժիտ տալու ոչինչ
չունեմ, կամ որևէ վայր, **որտեղ** ես
կարող եմ օթևան տալ կնոջը:
Մարգարեն լուր մնաց: Երբ նա

կրին ինձ տեսավ
հարցրեց. «Արդյո՞ք դու չես
ցանկանում ամուսնանալ
Ռաբիահ»: Ես տվեցի նախկին
նույն պատասխանը: Կրկին ինձ
թույլ տալով, ես զղացի իմ
ասածի համար և կշտամբեցի ինձ.
«Անեծք քեզ Ռաբիահ: Ալլահի
անունով, Մարգարեն ավելի լավ
գիտի քան դու,թե ինչ է լավ քեզ
համար այս աշխարհում և
հետագա և նա նույնպես ավելի
լավ գիտի, քան դու, **թե ինչ դու**
ունես: Ալլահի անունով, եթե
Մարգարեն (**Ի.Ա.Ռ.Ն**) կրկին ինձ
հարցնի ամուսնության մասին, **ես**
դրական պատասխան
կտամ»: Կարճ ժամանակ
անց, Մարգարեն կրկին հարցրեց

ինձ, «Արդյո՞ք դու չես ցանկանում
ամուսնանալ Ռաբիահ»: Oh,
այո, Ալլահի Մրագարե, ես
պատասխանեցի, սակայն ով
կամուսնանա ինձ հետ, երբ ես այն
իրավիճակում եմ, **որ դու**
զիտես: Այնուհետ նա ասաց. Գնա
այսինչի ընտանիք, ով Ալ-Անսար
ընտանիքից է ...» **[38]**

Ստրուկների և աշխատավորների
վերաբերմունքով, Իսլամական
քաղաքակրթության մեծությունը
այնքան ակնհայտ դարձավ, երբ
մենք տեսանք, որ Մարզարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ներառում էր
անհավատներին: Մի երիտասարդ
հրեա պատանի ծառայում էր
Մարզարեյին **(Խ.Ա.Ո.Ն)** և նա

հիվանդացավ: Այսպիսով
Մարզարեն գնաց նրան
այցելության: Նա նստեց նրա
գլխավերևում և խնդրեց նրան
ընդունել Իսլամ: Տղան նայեց իր
հորը, ով նստած էր այնտեղ;
Վերջինս ասաց նրան;
**Հնազանդվիր Աբու-ալ-Քասիմին
և պատանին ընդունեց**
Իսլամ:Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն)դուրս եկավ ասելով.
«Փառք Ալլահին. Ով փրկեց
պատանուն Դժոխքի
կրակից»:[39]

Հետևյալը ստրուկների և
աշխատավորների մի քանի
իրավունքներն են, որոնք
համախմբել է Իսլամը և կիրառել է

Իսլամի Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) խոսքով և արարքով այն ժամանակ, երբ ոչնչից տեղյակ չէին, բացառությամբ անարդարության, **ճնշման և բոնապետության:** Այս իսկապես արտացոլում է մեծություն:

ՀԻՎԱՆԴՆԵՐԻ և ՀԱՏՈՒԿ ԿՎՐԵՔԻ ՄԱՐԴԿԱՆՑ ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԸ

Ներածություն

Իսլամը և իսլամական քաղաքակրթությունը յուրահատուկ մոտեցում ունի հիվանդների և հատուկ կարիք ունեցող մարդկանց նկատմամբ: Այս մոտեցումը

սկսվում է նվազեցնելով նրանց
որոշ օրինական
պարտավորվածությունները,
ինչպես հայտնում են
Ամենաբարձրյալ, Ամենազոր
Ալլահի խոսքերը. «Ոչ մի մեղք
գոյություն չունի կույրի, ոչ ել
բնածին կառի, ոչ ել
հիվանդությամբ չարչարվածի
վրա»: (Ալ-Նուռ :61), (Ալ- Ֆարա
:17) Մոտեցումը ավարտվում է
հույսով և նրանց Փիզիկական և
հոգեբանակամ իրավունքների
պահպանությամբ:

**ՄԱՐԳԱՐԵՅԻ
ՎԵՐԱԲԵՐՄՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԻՎԱՆԴԱՐԻՆ**

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)

սովորություն ուներ շտապ
այցելել հիվանդին, եթե նա լսում
էր հիվանդության մասին, չնայած,
որ Մարգարեն շատ զբաղված էր
և ուներ շատ

մտահոգություններ: Նրա այցը
ստիպողական կամ շինծու չէր,
սակայն նա

պարտավորվածություն էր զգում
հիվանդների նկատմամբ, ինչու
չէքանի որ նա

(Խ.Ա.Ո.Ն) հիվանդի այցելությունը
դարձրել է վերջինների
իրավունքները: Նա (Խ.Ա.Ո.Ն)
ասաց. «Մահմեդականի
իրավունքը մեկ այլ
մահմեդականի հանդեպ հինգն
են....այցելություն հիվանդին»:[40]

Մարգարեն(Խ.Ա.Ո.Ն)ուսուցիչ և
օրինակ էր: Նա սովորություն
ուներ մեղմելու հիվանդի
ճգնաժամը և հիվանդությունը,
արտահայտելով իր կարեկցանքը,
հոգատարությունը և սերը
արհեստականորեն, **ուստի**
հիվանդին երջանկացնում էր: Այս
առումով, Աբդուլլահ իբն Ումարը
հաղորդեց. Սաադ իբն Ուբադահը
հիվանդացավ և Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) Աբդ-ալ-Ռահման իբն
Առաքի, Սաադ իբն Աբու-
Ուաբաասի և Աբդուլլահ իբն
Մասուդի, թող Ալլահը զոհանա
նրանցով, **այցելեց նրան**
տեղեկանալու իր առողջության
մասին: Եթք նա եկավ նրա մոտ,
տեսավ նրան շրջապատված

ընտանիքով և նա հարցրեց,
 «Արդյո՞ք նա կնքել է
 մահկանացուն»: Նրանք ասացին.
 «Ոչ, օվ Ալլահի Մարզարե»:
 Մարզարեն հեկեկաց և երբ
 մարդիկ տեսան Ալլահի
 հեկեկացող Մարզարեյին
 (**Խ.Ա.Ռ.Ն**) նրանք բոլորը
 հեկեկացին: Նա ասաց. «Արդյո՞ք
 դուք լսում եք, Ալլահը չի
 պատժում արցունք թափելու
 համար, ոչ ել սրտի վշտի, սակայն
 նա պատժում կամ
 պարզեատրում է Իր
 Գթասրտությունը սրան»: Նա
 նշում է իր լեզուն»:[\[41\]](#)

Մարզարեն (**Խ.Ա.Ռ.Ն**)
 սովորություն ուներ նաև աղոթք

անել հիվանդների համար և
ավետիս բերել նրանց, որ նրանք
կպարզեաւրվեն հիվանդության
դիմաց, որը չարչարում է նրանց,
ուստի նրանց հանգստացնում և
տալիս բավարարության
զգացում: Ումմ Ալ-Ալան[42]
հաղորդեց. Ալլահի Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) այցելեց ինձ, երբ ես
հիվանդ էի: Նա ասաց. «Եղիր
ուրախ Ում Ալ-Ալա,քանի որ
Ալլահը հեռացնում է
մահմեդականի մեղքերը իր
հիվանդությամբ, ինչպես կրակը
հեռացնում է ոսկու և արծաթի
մնացորդները»:[43]

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ձգտում էր
թեթևացնել հիվանդներին և այն

հեշտացնել նրանց համար: Այս
առումով Զաքիր իբն Աբդուլլահը,
(թող Ալլահը գոհանա նրանով),
ասաց. «Մենք գնացել Էինք
ճանապարհորդության և
մեզանից մեկը վիրավորվեց:
Ավելի ուշ, նա երազիաբություն
ունեցավ: Նա հարցրեց իր
ուղեկցորդներին, «Արդյո՞ք, նա
կարող է տայամմում
կատարել, այսինքն արորել
ձեռքերը և ոտքերը փոշով»:
Նրանք ասացին. «Ոչ, եթե դու
ջուր ունես»: Նա դուսլ,
լոգանք, արեց և կնքեց
մահկանացուն: Եթք նրանք եկան
Ալլահի Մարզարեյի (Խ.Ա.Ռ.Ն)
մոտ, նրանք հաղորդեցին
պատահածը: Նա ասաց. «Նրանք

սպանեցին նրան; Ալլահը կսպանի նրանց: Արդյո՞ք չեք կարող հարցնել, **եթե դուք տեղյակ չեք:** Տգետ անձի փրկությունը հարցումն է: Նա կարող էր թայամմում անել և կարող էր ջուր զցել վերքին կամ փաթաթել այն որևէ բանով և սրբել այդ հատվածը և լվանար իր մարմնի մնացած հատվածը»: **[44]**

Ավելին, Մարզարեն (**Խ.Ա.Ռ.Ն**) սովորություն ուներ տեսնել հիվանդների կարիքները և քայլել նրանց հետ, **մինչ պահանջների բավարարելը:** Մի կին, ով ուներ մասնակի հոգեկան խանգարում, մեկ օր եկավ նրա մոտ և ասաց. «Օվ Ալլահի Մարզարե, ես որևէ

բան եմ ցանկանում քեզանից»:
Նա ասաց. «Օվ այսինչի մայր, տես
թե փողոցի որ հատվածում դու
կցանկանաս կանգնել և զրուցել,
այնպես, որ ես ի վիճակի լինեմ
տեսնել քո կարիքները»: Նա
ճանապարհի մի կողմը կանգնեց
նրա հետ, **մինչ նա ստացավ իր**
ցանկացածը:[45]

Նույնպես, Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
հիվանդներին և հատուկ
կարիքավորներին դեղորայքի
իրավունք ընձեռնեց, քանի որ
մարմնի ներքին և արտաքին
ապահովությունը Իսլամի
նպատակն է: Եթե անապատի
արաբները հարցրեցին
Մարգարեյին (**Խ.Ա.Ո.Ն**)

դեղորայքի մասին, նա
պատասխանեց «Օգտվեք
դեղորայքային բուժումից, քանի
որ Ալլահը չի արարել ախտ,
առանց դրա բուժման միջոց
նշանակելու, բացառությամբ մեկ
ախտի, որը կոչվում է
ծերություն»:[\[46\]](#)

Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) չի մերժում
Մահմեդական կնոջը բուժել
մահմեդական տղամարդուն: Նա
թույլատրեց Ռուֆայդային, Զալա
ցեղի կնոջը, բուժել Սաադ իբն
Մուազին, երբ նա վիրավորվել էր
Ալ-Քանդաք ճակատամարտի
ժամանակ: Նա, (**Ձռդ Ալլահը**
զնիանա նրանով), **սովորություն**
ուներ բուժել վիրավորներին և

ծառայել կարիքավոր մահմեղականներին:[47]

Գործնականորեն, Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) դրականորեն էր վերաբերվում Ամր իբն Ալ-Չամուհին: Ամրը հատուկ կարիքով մարդ էր: Նա կաղում էր: Նա ուներ չորս որդի, ովքեր Մարգարեյի (Խ.Ա.Ո.Ն) հետ մասնակցում էին ճակատամարտերին: Ուհուդ ճակատամարտի օրը, Ամրը ցանկություն հայտնեց զնալ, սակայն նրա որդիները նրան խորհուրդ տվեցին մնալ տանը: Նա զնաց Մարգարեյի (Խ.Ա.Ո.Ն) մոտ և ասաց նրան, **ո՞յ ի՞ն** որդիները ցանկանում են կանխել

նրա մասնակցությունը
ճակատամարտին: «Սակայն,
Ալլահի անունով, ես ցանկանում
եմ նահատակվել այնպես, որ ես ի
վիճակի լինեմ կադ զբոսնել
Դրախտում», **ասաց**

Ամրը: Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)՝
պատասխանեց. «Ալլահը
Չիհաղը, սուրբ պայքարը, չի
պարտադրել քեզ»; և նրա
որդիներին նա ասաց. «Ո՞րն է
խնդիրը, եթե դուք թույլ տաք
նրան զնալ: <Նարավոր է որ
Ալլահը օրինի նրան
նահատակությամբ»: Ամրը
Մարգարեյի (Խ.Ա.Ո.Ն) հետ
Ուհուղի օրը զնաց
ճակատամարտ և այնտեղ կնքեց
իր մահկանացուն: Այնուհետև,

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
«Ալլահի անունով, ձեր մեջ
գոյություն ունեն այնպիսիք,
ովքեր եթե երդվեն Ալլահի
անունով, Նա կլրացնի նրանց
աղոթքները, նրանցից է Ամր իբն
Ալ-Զամուհը: Ես տեսնում եմ
նրան կաղ ոտքով Դրախտում
զբոսնելիս»:[48]

Սա է հիվանդների և հատուկ
կարիք ունեցող մարդկանց
վիճակը Իսլամի և Իսլամական
քաղաքակրթության մեջ:

ՓՈՔՐԱՄԱՍՆՈՒԹՅՈՒՆԵՐ
Ի ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Իսլամական օրենքի ներքո ոչ
մահմեդական
փոքրամասնությունները
ստանում են այնպիսի
իրավունքներ և
արտոնություններ, որ մյուս
փոքրամասնությունները չունեին
որևէ այլ օրենքի և երկրի
դեպքում: Մահմեդական
համայնքի և ոչ մահմեդական
փոքրամասնության
փոխիարաբերությունները
հիմնված են Ալլահի կանոնի վրա,
որն ասում է. «Ալլահը չի արգելում
ձեզ կապված նրանց հետ, ովքեր
չեն մարտնչում ընդդեմ ձեր
հավատքի, ոչ Էլ քշում են ձեզ ձեր

տներից, վերաբերվել բարի և
արդար, քանի որ Ալլահը սիրում է
նրանց, ովքեր արդար են»: (Ալ-
Սումմահանահ :9)

Հետևյալ տարբերակը հաստատել
է էթնիկ և օրինական հիմքը, ըստ
որի մահմեդականները պետք է
վերաբերվեն ոչ
մահմեդականներին,
մասնավորապես բարությամբ և
արդարությամբ այն բոլորի հետ,
ովքեր թշնամություն չեն տածում
նրանց դեմ: Մինչ Իսլամը
մարդկությունը անտեղյակ էր այս
կանոններին: Իսլամից հետո այն
ապրեց դարեր, սակայն տուժեց
նրանց բացակայության
սարսափներից: Այն մինչ այժմ

ակնկալում է այն օրը, երբ այն
կարող է կիրառվել
ժամանակակից
հասարակություններում, սակայն
ապարդյուն, շնորհիվ կրքի,
Փանատիկության և
ռասսայականության:

ՓՈՔՐԱՄԱՍՆՈՒԹՅՈՒՆԵՐԸ,
ՀԱՎԱՏՔԻ ՎԶՎՏՈՒԹՅԱՆ
ԻՐԱՎՈՒՔԸ

Իսլամական օրենքը հաստատել է
մի քանի իրավունքներ և
արտոնություններ ոչ-
Մահմեդական
փոքրամասնությունների համար:
Ամենակարևորներից մեկը,
միզուցե, հավատքի

ազատությունն է, որը Ալլահը
հաստատել է ասելով. «Գոյություն
չունի պարտադրանք կրոնի մեջ»:
(Ալ-Բակարա: 256) Սա նույնպես
արտացոլվել է Մարգարեյի
(Խ.Ա.Ո.Ն) նամակի մեջ, որը
ուղղված էր Յեմենում գտնվող
Գրերի մարդկանց, [որտեղ](#) նա
նրանց իրավիրում էր Իսլամի:
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «և իրեան և
քրիստոնյան, ով ընդունում է
Իսլամ, դառնում է
հավատացյալներից մեկը,
ունենալով իրենց իրավունքները և
պարտավորությունները և նրան,
ով մնում է իրեա կամ քրիստոնյա,
չպետք է ստիպել թողնել իր կրոնը
...»[\[49\]](#) Ինչպես Իսլամական
օրենքը թույլատրում է ոչ

մահմեդականներին վայելել
հավատքի ազատությունը, այնպես
է ընդունում է կանոններ,
որպեսզի պահպանի իրենց
կյանքերը, հիմնավորվելով, որ
նրանք մարդկային էակներ են,
ովքեր ունեն կյանքի և գոյության
իրավունք: Այս առումով,
Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)ասաց. «ով
սպանում է պայմանավորված
մարդուն, (ոչ մահմեդականին, ում
պաշտպանում է պետությունը
կամ համաձայնագիրը), **չի շնչի**
Դրախտի հոտը»:[50]****

ԶԳՈՒՇՎՈՒՄ, ԸՆԴԵՄ ՈՉ
ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ ԴԵՄ
ԱՐՎԱԾ ԱՆԱՐԴԱՐՈՒԹՅԱՆ

Մարգարեն(Խ.Ա.Ո.Ն)զգուշացրեց
ընդդեմ ոչ մահմեդականների դեմ
կատարվող

անարդարությունների և նրանց
իրավունքների նվազման: Նա
խոր տվեց լինել անարդարի
ախոյանք: Նա ասաց.

«Զգուշացեք, եթե որևէ մեկը
ճնշում է պայմանագիր կնքած
մարդուն, կամ նվազեցնում նրա
իրավունքը, կամ պարտադրում է
նրան իր հնարավորություններից
վեր աշխատել կամ առանց
համաձայնության նրանից որևէ
բան է վերցնում, ես կմիջնորդեմ
նրա համար Դատաստանի
Օրը»:[\[51\]](#)

Այս առումով, Մարգարեյի
 (Խ.Ա.Ո.Ն) լավ օրինակներից է
 այն, ինչ պատահեց Ալ- Անսարի
 հետ Քայբարում, երբ Աբդուլլահ
 իբն Սահլ Ալ- Անսարին, թող
 Ալլահը զնիանա նրանով,
 սպանվեց Հրեաների երկրում:
 Շատ հավանական էր, որ
 հրեաներից մեկն էր նրան
 սպանել: Ամեն դեպքում,
 գոյություն չուներ վկայություն:
 Ուստի, Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
 Հրեաներին պատժի չենթարկեց,
 սակայն նա խնդրեց նրանց
 երդվել: Սահլ իբն Աբու Հաթմանը,
 թող Ալլահը զնիանա նրանով,
 հաղորդեց, որ իր մի քանի
 ցեղակիցներ գնացին Քայբար և
 անհայտացան և այնուհետ

նրանցից մեկին սպանված գտան:

Նրանք ասացին մարդկանց, ում
մոտ գտնվեց դիակը, «Դուք
սպանել եք մեր ուղեկցորդին»:

Այդ մարդիկ ասացին.«Մենք ոչ
սպանել ենք նրան, ոչ էլ տեղյակ
ենք ոճրագործից»: Հարազատից
զրկված խումբը գնաց մարզարեյի
մոտ և ասաց. «Օվ, Ալլահի
Մարզարե, մենք գնացինք
Քայբար և մեզանից մեկին
սպանված գտանք»: Մարզարեն
ասաց.«Թող ձեզանից ավագը
առաջ գա և խոսի»: Այնուհետ
Մարզարեն ասաց նրանց, «Բերեք
ձեր ապացույցները ոճրագործի
դեմ»: Նրանք ասացին. «Մենք ոչ
մի ապացույց չունենք»:

Մարզարեն ասաց. «Այդ դեպքում

ամբաստանյալները
կերդվեն»: Նրանք ասացին. «Մենք
չենք ընդունում իրեաների
երդումները»: Ալլահի
Մարգարեյին դուք չեկավ, ոք
սպանվածի արյան գումարը
պետք է կորչի առանց
փոխիհատուցման, ուստի,
հանգուցյալի բարեկամներին,
որպես Դիյա, (արյան գումար), նա
վճարեց հարյուր ուղս Զաքյաթի
ուղտերից»:[\[52\]](#)

Այստեղ, Մարգարեն (**Ի. Ա. Ո. Ն**) ար
եց այն, ինչ ոչ ոք նույնիսկ չէր
կարող պատկերացնել, նա ինքը
մահմեդականների Փոնդից
վճարեց արյան գումարը,
որպեսզի հանգստացնի Ալ-Անսար

ցեղի անհանգստությունը, **առանց
հրեաների դեմ**
անարդարության: Այսպիսով,
Իսլամական պետությունը
ստանձնեց բեռք, այնպես, որ
կասկածելի կանոնը չորսի
կիրառության հրեայի կողմից:

**ՈՉ ՄԱՀՍԵԴԱԿԱՆԵՐԻ
ՄԻՋՈՑՆԵՐԻ
ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ**

Իսլամական օրենքը
երաշխավորում է ոչ
մահմեդականների միջոցների
պաշպանության իրավունքը: Այն
արգելում է անարդար կերպով
վերցնել կամ զավթել այս
միջոցները. գողությամբ, **յուրացմա**

**Մբ և անարդարության
ցանկացած տեսակով վնաս
հասցնել:** Սա գործնականորեն
կիրառում էր Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ը) Նաջրահ ժողովրդին
արված խոստումով, քանի որ նա
ասաց. «Նաջրահի ժողովուրդը և
նրանց շրջապատող տարածքները
կլինեն Ալլահի և Նրա Մարզարեն
Մուհամմեդի պաշտպանության
ներքո; նրանց միջոցները, կրոնը,
առևտուրը և ամեն փոքրը կամ
մեծը նույնպես կլինեն
ապահով...»[\[53\]](#)

Ավելին, ոչ մահմեդական
փոքրամասնությունը ուներ
պետական զանձարանից Բեյթ Ալ-
Մել, Միջոցների Տուն, օգտվելու

իրավունք, որը երաշխավորում էր Խսլամական պետությունը-հաշմանդամության, ծերության կամ աղքատության դեպքերում, քանի որ Մարզարեն (**Խ.Ա.Ռ.Ն**) ասաց. «Յուրաքանչյուրը ձեզանից պահապան է և պատասխանատու է իր ինամքի համար», [54] հաշվի առնելով, որ նրանք քաղաքացիներ են այնպես. Ինչպես մահմեդականները և պետությունը պատասխանատու է նրանց բոլորի համար Ամենաբարձրյալ Ալլահի առջև:

Այս առումով, Աքու Ութայդը [55] հաղորդեց իր Ալ-Ամուալ, միջոցներ, գրքի մեջ Սահի իրն Ալ-Մուսայբու [56]

հեղինակությամբ, որ նա
ասաց. «Ալլահի Մարզարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) տվել էր ողորմություն
Հրեա ընտանիքին, **այսպիսով**
ողորմություն կարելի է տալ
նրանց»: [57]

Այս առումով Իսլամի մեծությունը
և Իսլամական
քաղաքակրթության
մարդկայնությունը
արտահայտում է մի
պատմություն, որը նշվել է
Սուննայում, **Մարզարեյի**
պատումների գործերի մեջ:
Պատմությունը ասում է, որ, Եթք
Մարզարեյի (Խ.Ա.Ո.Ն) առջև
հուղարկավորության թափոր էր
անցնում, **նա ուրի կանգնեց:** Եթք

նրան ասացին,որ այդ հրեայի
հուղարկավորություն է, նա
ասաց. «Արդյո՞ք նա ապրող էակ,
հոգի չէ»:[58]

Հետրյալ օրինակները
հանդիսանում էին ոչ
մահմեդականների իրավունքները
Իսլամի և Իսլամական
քաղաքակրթության մեջ:Կանոնը
հարգանք է տածում
յուրաքանչյուր մարդ էակի
հանդեպ, քանի դեռ նա չի գործել
անարդարության կամ
թշնամություն:

ԿԵՆԴԱԿՆԻՆԵՐԻ
ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԸ

ԻՍԼԱՄԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱՐԹՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Իսլամը ունի իրատեսական հեռանկար կենդանիների մասին, որը հիմնված է նրանց կարևորության վրա կյանքում և նրանց օգտակարության մարդկային էակների համար և համագործակցության մեջ հետ, կառուցելու տիեզերքը, **որպեսզի կյանքը շարունակվի:** Այս վկայում են Սուլիբ Ղուրանի շատ սուրաներ, որոնք Ալլահը կոչել է կենդանիների անունով, ինչպիսիք են Կով, Եղջերավոր Անասուն, Մեղու և այլն:

Սուլրը Դուրանը մեջբերում է
կենդանիների մեծարման
ապացույց, նշելով իրենց կանգուն
և տեղին դիրքերը մարդու
կյանքում: Ամենազոր Աստվածը
ասաց. «Եվ կենդանուն Նա
արարել է ձեր համար, մարդիկ.
Նրանցից ձեզ բխում է
զերմություն և բազմաթիվ
օգուտներ, և նրանց մսից դուք
սնվում եք: Եվ դուք պետք է
ունենաք հպարտության զգացում
և գեղեցկություն նրանց մեջ, երբ
դուք քշում եք նրանց տուն
երեկոյան և ինչպես տանում
նրանց դուրս արոտավայր,
առավոտյան: Եվ նրանք կրում են
ձեր ծանր բեռները հողեր, որ դուք
չեք կարող այլ կերպ հասնել,

բացառությամբ հուսահատ
հոգիների, քանի որ ձեր Տերը
իրոք, Ամենաբարին,
Ամենազթասիրտն է»:(Ալ-Նահլ
:57)

ՈՐՈՇ ԿԵՆԴԱՍԻՆԵՐԻ
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՕՐԵՆՍԴՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

Իրավունքներից մեկը, որը
սահմանել է Իսլամը կենդանիների
համար, Իսլամական
օրենսդրության մեջ, նրանց
չվնասելն է: Զարիրը, (թող Ալլահը
զնհանա նրանով) հաղորդեց, որ
մեկ անգամ, Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն)անցավ մի կենդանու

կողքով, որի դեմքին դրոշմ կար,
այսպիսով նա ասաց. «Թող
Ամենազոր Աստվածն անհծի այն
մարդուն, ով դրոշմել է
կենդանուն»:[\[59\]](#) Աբդուլլահ Իբն
Ումարը, (թող Ալլահը գոհանա
նրանով), նույնպես հաղորդեց, որ
«Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) անհծեց
նրան, ով անդամահատություն է
արել կենդանուն»:[\[60\]](#) Այսինքն,
անդամահատել է նրա
վերջույթները կամ մարմնի այլ
մասերը, մինչ դեռ այն կենդանի է,
որը նշանակում է, որ
կենդանիներին վնասելը, տանջելը
կամ նրանց նկատմամբ բարի
չինելը, ըստ Խսլամական
Շարիաթի, համարվում է ոճիր:

Նույնպես, Իսլամը
օրինականացրել է կենդանիների
իրավունքները և արգելել է,
հարամ, փակի տակ պահել կամ
սովամահ անել: Մարզարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Մի կին
պատիժ է կրել կատվի
պատճառով, որին նա փակի տակ
էր պահել, մինչ այն սատկել էր: Նա
մտավ Դժոխքի Կրակ այդ
պատճառով, քանի որ նա ոչ սնել
էլ նրան, ոչ էլ ջուր էր տվել, քանի
որ նա փակի տակ էր պահել
այն, ոչ էլ ազատ էր արձակել,
որպեսզի այն սնվի երկրի
վնասատուներից»:[61] Սահլ Իբն
Ալ-Հանզալիյան հաղորդեց, որ
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) անցավ մի
ուղտի կողքով, որը սոված էր,

այսպիսով նա ասաց. «Վախեցեք
Ալլահից,երբ դուք զբաղվում եք
այս գազանների քեռով,
դեկավարեք նրանց լավ, կամ
սնվեք նրանցով լավ»:[\[62\]](#)

Մարգարեն(Խ.Ա.Ռ.Ն)նույնպես
պատվիրեց, որ այս
կենդանիներին օգտագործեն,
ինչի համար նրանց արարել են:
Նա սահմանեց կենդանիների
հիմնական օգտագործման
նպատակը,երբ նա ասաց. «Երբեք
մի օգտագործեք կենդանիների
մեջքը որպես ամբիոն: Ալլահը
արարել է նրանց տանել ձեզ
երկրներ,որ դուք ի վիճակի չեք
հասնել, բացառությամբ
հուսահատ հոգիների»:[\[63\]](#)

Իսլամական օրենսդրությունը
նույնպես սահմանել է
կենդանիների իրավունքների մի
կետ, ըստ որի նրանց չպետք է
գործածել որպես թիրախ:
Աբդուլլահ Իբն Ումարը, (թող
Ալլահը զիհանա նրանով),
անցնում էր մի տղամարդու
հավաքույթի մոտով, ով կապել էր
թռչունին և նետեր էր արձակում
դրա վրա: Նա ասաց. «Ալլահը
անեծք է դրել այն մարդու վրա, ով
այդպես է վարվում: Մարզարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) դատապարտեց այն
մարդկանց, ովքեր որևէ կենդանի
բան, վերցնում են որպես
սպորտ»:[64] Կենդանիների
իրավունքի մեկ այլ սահմանում է,
լինել բարի և գթասիրտ նրանց

Նկատմամբ: Այս ակնհայտ է Մարգարեյի (Խ.Ա.Ո.Ն) խոսքերի մեջ. «Մինչ մի տղամարդ քայլում էր ճանապարհով, նա սաստիկ ծարավ զգաց: Նա մոտեցավ ջրհորին, ներքև իջավ, ընալեց ջրից և դուրս եկավ: Այնուհետ նա տեսավ մի շուն, որը փնչացնում էր և լիզում էր ցեխը, չափազանց անսահման ծարավից: Տղամարդը ասաց իրեն», Այս շունը տառապում է միևնույն ծարավի իրավիճակից, ինչպես ես:

«Այսպիսով, նա կրկին իջավ ջրհորը և իր կոշիկը լցրեց ջրով և պահեց այն իր բերանով և տվեց շանը: Ալլահը երախտապարտ եղավ նրան այդ արարքի համար և ներեց նրան»: Մարդիկ ասացին.

«Օվ, Ալլահի Մարզարե, Արդյոք
մեզ տրված է վարձատրություն,
կենդանիներին ծառայելու
համար:» Նա ասաց. «Այս,
գոյություն ունի վարձատրություն
յուրաքանչյուր կենդանի էակի
համար:»: [\[65\]](#)

Աբդուլլահ իբն Ումարը մեկ
անգամ հաղորդեց. «Մենք
Մարզարեյի ([Ի.Վ.Ո.Ն](#)) հետ էինք,
երբ նա դուրս եկավ ինչ որ բան
անելու: Մենք մի թոշուն տեսանք
երկու ձագուկներով, այսպիսով
մենք վերցրեցինք **փոքրիկ**
ձագուկներին: Թոշունը սկսեց
սավառնել աղետալի իր երկու
ձագերի կորստից: Մարզարեն
([Ի.Վ.Ո.Ն](#)) վերադարձավ և

ասաց. «Ո՞վ հասցրեց
հուսահատության այս թռչունին,
տանելով նրա փոքրիկ ձագերը:
Վերադարձրեք
ձագուկներին»: [66]

Խսլամական օրենսդրությունը
որպես կենդանիների
իրավունքների հոգացություն,
նույնպես պատվիրել է ընտրել
պարարտ արոտավայր նրանց
համար: Եթե այդ պարարտ հողը
հասանելի չէ, **ապա**
կենդանիներին պետք է տանել
մեկ այլ
վայր:Մարզարեն(Խ.Ա.Ո.Ն)այս
առումով ասաց. «Ամենակարող
Աստվածը բարի է և սիրում է
բարություն և բավարպում է

բարությամք: Նա նույնպես տալիս
է բարության համար, այն, ինչ չի
տալիս որևէ այլ մեկին: Եթե դուք
ծանրաբեռնեք այս կենդանիներին
բեռով, տարեք նրանց լավ
արտավայրեր: Եթե հողը
պարարտ չէ, տարեք նրանց, մինչ
նրանք առողջ են, մեկ այլ
տարածք»:[\[67\]](#)

Ամեն դեպքում, իսլամական
օրենսդրության մեջ գոյություն
ունի մեկ այլ աստիճան, որը ավելի
բարձր և արժեքավոր է, քան
գլաւարտությունը, այն է թե
ինչպես վերաբերվել
կենդանիներին. Իհսան
կենդանիների հանդեպ և նրանց
զգացմունքների հարզանք:

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)

կիրառության մեջ դրեց սա, երբ նա մեզ պատվիրեց չարչարանքի չենթարկել կենդանիներին մսի համար նրանց մորթի ժամանակ, անկախ նրանից, թե այն

Փիզիկական տանջանք է, երբ նրանց տանում են սպանդանոց կամ դանակի անփայլությունը կամ թույլատրությունը նրանց տեսնել դանակը, **որը պետք է գործածեն:** Այլապես այն կլինի, կարծես կենդանուն պատճառում են երկու մաս: Շաղդադ Իբն Առևը ասաց. «Ես հիշում եմ երկու պատում Մարգարեյից (Խ.Ա.Ո.Ն), նա ասաց. «Իրոք, Ամենազոր Ալլահը նախատեսել է գերազանցություն ամեն բանում...

Եթե դուք սպանում եք, սպանեք
լավ: Թող ձեզանից
յուրաքանչյուրը, սրի սայրը և թող
նա հանգստացնի կենդանուն,
որին նա մորթում է»:[\[68\]](#)

Աբդուլլահ Իբն Աբբասը (թող
Ալլահը զնիանա նրանով)
նույնպես հաղորդեց, որ մի մարդ
իր ոտքը դրել էր ոչխարի կողմը և
սրում էր սայրը, դանակը, **մինչդեռ**
ոչխարը դիսում էր նրան իր
աչքերով: Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
նշեց. «Ինչո՞ւ դու չես սրում սայրը
մինչ այդ: Արդյո՞ք դու ցանկանում
ես խեղճ կենդանուն պատճառել
երկու մահ:»[\[69\]](#)

Ակնհայտորեն սա ցույց է տալիս
կենդանու իրավունքները Իսլամի
մեջ: Հասարակության և
Իսլամական քաղաքակրթության
ներքո կենդանիները վայելում են
ապահովություն,
հարմարավետություն և
անվտանգություն:

ՃՐՋՎԿԱՆ ՄԻՋՎՎՅՅՐԻ
ԻՐՎՎՈՒՆՔՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄՎԿԱՆ
ՔՎՂԱՔՎԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Ամենազոր Ալլահը մարդու
համար շրջակա միջավայրը
արարել է մաքուր, անբիծ,
օգտակար և կոչ է արել նրան

պահպանել այն: Ալլահը նույնպես
կոչ է արել մտորել այն հրաշքի
մասին, որը Նա դրել է տիեզերքի
մեջ լավագույն տեսքով:

Ամենաբարձրյալ Աստվածն
ասաց. «Արդյո՞ք նրանք չեն
տեսնում երկինքը իրենց
վերևում.- Ինչպես ենք Մենք
արարել այն, զարդարել և ոչ մի
թերություն գոյություն չունի: Եվ
երկիրը-Մենք տարածել ենք այն և
սահմանել ենք լեռներ ամուր
կանգնած և արարել ենք այնտեղ
ամեն տեսակի գեղեցիկը,
ծաղկելու զույգերով»: (Քաֆ : 6,7)

**ՄԱՐԴԸ և ՇՐՋԱԿԱ
ՄԻՋԱՎԱՅՐԸ**

Ըստ այդմ, Մահմեդականների և
շրջապատող միջավայրի
փոխիհարաբերությունների միջև
գոյություն ունի սեր և
կապվածություն, **ներառելով**
անկենդանը և կենդանի
արարածները:Մահմեդականը
այնուհետ զիտակցում է, որ
միջավայրի պահպանությունը
շահեկան է նրա համար այս
կյանքում, որովհետև նա կունենա
գեղեցիկ կյանք և հետագա
կյանքում, **քանի որ Ալլահը նրան**
գթասրտաբար կվարձատի դրա
համար:

Մարգարեյի շրջակա միջավայրի
հեռանկարը զալիս է նշելու
տիեզերքի համապարփակ

Ղուրանական գաղափարը,որը հիմնված է մարդու և բնության տարրերի փոխհարաբերության և այն հավատքի վրա, որ եթե մարդը չարաշահի կամ դատարկի բնության որևէ տարր, **ամբողջ աշխարհը ուղղակի կվճասվի:**

Օրինակներ, թե ինչպես է Խսլամական օրենսդրությունը ձգտում շրջակա միջավայրին.

Խսլամական օրենսդրությունը այս երկրի վրա գտնվող բոլոր մարդկանց համար սահմանել է ընդհանուր կանոն, **ըստ որի չպետք է վճասել տիեզերքը:** Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն)ասաց. «Լա դարար, ուալա դիրար» կամ «Թող

չինի վնաս կամ փոխհատուցված
վնաս»:[\[70\]](#)

Այնուհետ, Իսլամական
օրենսդրությանը հաջորդոմ են այլ
բաներ, որոնք աղտոտում և
վնասում են միջավայրը:
Մարգարեն(Խ.Ա.Ո.Ն)ասաց.
«Խուսափեք երեք
գործողություններից, որոնք
մարդկանց անեծքին են բերում.
Աղտոտել ջրի ակունքներում,
ճանապարհներին և
սուվերում:»[\[71\]](#)

Նույնպես, Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
կոչ արեց մաքրել
ճանապարհները: Աբու Սահիդ Ալ-
Քուդրին հաղորդեց, որ

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.
 «Զգուշացեք, իուսափեք նստել
 ճանապարհներին»: Նրանք,
 մարդիկ, ասացին. «Օվ, Ալլահի
 Մարգարե, Մենք չենք կարող
 նստել ճանապարհներին, քանի
 որ դրանք վայրեր են, որտեղ մենք
 զրուցում ենք»; Մարգարեն ասաց.
 «Եթե դուք իրաժարվում եք,
 սակայն պետք է նստեք, ապա
 տվեք ճանապարհին իր
 իրավունքը»: Նրանք ասացին.
 «Ո՞րն է ճանապարհի իրավունքը,
 օվ Ալլահի Մարգարե»: Նա ասաց.
 «Իջեցրեք ձեր հայացքը,
 իուսափեք մյուսներին
 վնասելուց, վերադարձեք բարևը
 և վայելեք ինչը լավ է և արգելեք
 ինչը չարիք է»: [72] Վերջին

իսլամի որդը, որը նշել է այս
պատումը, արձրւանցն է ամենի
համար, որը ներառում է վնասել
մարդկանց, **ովքեր գործածում են**
ճանապարհները և փողոցները:

Սրանից ավելին այն է, որ
Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
խոստացավ վարձատրություն,
միջավայրը մարուր պահելու
համար: Նա ասաց. «Իմ
մարդկանց արարքները, բարի և
վատ, ներկայացվում են ինձ և ես
համարում են ճանապարհի վրա
գտնվող որևէ խոչընդոտի
հեռացնելը նրանց բարի
արարքներից և բաց թողած
խորիս առանց ծածկելու

մզկիթում, իրենց վաստակաբանությունը պահպանության մեջ է մասնակի կամ առաջնային դաշտում:

Բացի այդ, Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) խնդրում է մահմեդականներին մաքրել իրենց տները: Նա ասաց. «Ալլահը լավն է և սիրում է ամենը ինչ լավն է: Նա մաքուր է և սիրում է մաքրությունը, Դուք պետք է մաքրեք ձեր տները և չգնաք Հրեաների հետքերով»: [74]

Այս հոյակապ ուսմունքները կոչ են անում արժանապատիվ կյանքի համար զերծ մնալ ցանկացած աղտոտումից, անձեռնամիւնի պահպանել մարդու հիգիենան և հոգեբանական առողջությունը:

Որպեսզի ավելի արտահայտիչ պնդի պահպանել միջավայրը և նրա գեղեցկությունը, երբ նրան հարցրեց իր ուղեկցորդներից մեկը, Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց «Ինչպե՞ս է, որ մարդը սիրում է իր հազուստը լավ տեսք ունենա և իր կոշիկները լավ տեսք ունենան, արդյո՞ք այդ հպարտություն է»: Նա ասաց. «Ալլահը գեղեցիկ է և սիրում է գեղեցկությունը: Հպարտությունը նշանակում է մերժել ճշմարտությունը և մարդկանց վերևից նայել:»[\[75\]](#) Անկասկած գեղեցկությունը նրա համար է, որպեսզի պահպանել միջավայրը այնքան մաքուր և գեղեցիկ, **ինչպես Ալլահն է արարել:**

Նույնպես, օծանելիք գործածելու
և նվեր տալու իր
առաջարկության մեջ, **մենք**
մաքուր միջավայրի վկայության
կոչ ենք տեսնում: Այս առումով
Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.
«Նա, ում տալիս են ծաղիկ, չպետք
է մերժի այն, քանի որ այն հեշտ է
կրել և հաճելի է բույրով»:**[76]**

Հաշվի առնելով Իսլամի փառքը,
միջավայրը մաքուր պահելու
կիրառելի օրենքները, Մարգարեն
Մուհամմեդը (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.
«Երբ մահմեդականները ծառ են
տնկում, նրանք վաստակում են
բարեգործության պարզեցը, այն
պառադների համար, որը նա
տալիս է և նույնպես, ինչ

գողանում են, ինչ վայրի
կենդանիները ուտում են, ինչ
թռչունները ուտում են և ինչ
մարդիկ վերցնում են դրանից,
բարեգործություն է նրանց
համար»:[\[77\]](#) Մեկ այլ խոսքերում
նա ասում է, «Նրանց համար
բարեգործություն է մինչ
Աշխարհի Վերջը»:

Խսլամի հերիաթայնությունը
դրսևորվում է այն փաստի
միջոցով, որ տնկելու պարզեւոր, որը
միջավայրային ընկերական է,
պետք է շարունակվի այնքան
ժամանակ, որքան այս բույսը
օգուտ է տալիս, նույնիսկ այն
դեպքում, եթե այն անցնում է մեկ
ուրիշի պատկանելություն, կամ

անձը, ով տնկել է այն կնքում է
մահկանացուն:

Նմանապես, Իսլամական տվյալ
օրենսդրությունը նշում է անմշակ
հողերի հերկելու
օգուտները:Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց.«Յանկացած
մեկը, ով վերակենդանացնում է
մահացած հողը, ունի իրավունք
դրա վրա» նկատի ունեն պարզ
և «Եթե զազանները և թռչունները
սնվում են դրանից, նա, ով հերկել
է կունենա այդ, որպես
սադակահ»:[\[78\]](#)

Եվ քանի որ ջուրը միջավայրի
ամենակարևոր աղբյուրներից է,
այն խնայողաբար գործածելը և

մաքուր պահելը Իսլամի երկու կարևոր խնդիրներից է; Մարգարեն(Խ.Ա.Ո.Ն) խուրհուրդն է տալիս մահմեդականներին խնայող լինել, երբ օգտագործում են ջուրը, նույնիսկ, **եթե այդ ջուրը առատ է:** Աբդուլլահ Իբն Ումարը հաղորդեց, որ Մարգարեն անցնում էր Սաադ Իբն Աբի Ուաքքասի[79] կողքով, երբ նա լվացում էր կատարում և ասաց. «Ի՞նչ է այս ավելցուկը: Եվ վերջինս պատասխանեց, արդյո՞ք լվացում կատարելը շռայլություն է: Նա ասաց. Այո, նույնիսկ եթե դու այդ անում ես վազող գետի մոտ»:[80]

Նույնպես, Նա կոչ էր անում,
չաղտոտել ջուրը, **կամ միզել**
լճացած ջրի մեջ:[**\[81\]**](#)

Սա է Իսլամի միջավայրի և
Իսլամական քաղաքակրթության
հեռանկարը: Սա տեսակետ է, որը
հավատում է, որ ըստ տիեզերքի
Աստծո կանոնների, որը Ալլահը
արարել է լավագույն կերպարով,
միջավայրի տարբեր
ասպեկտները արձագանքում են,
ինտերգրվում և
համագործակցում են միմյանց
հետ: Այսպիսով, Յուրաքանյուր
Մահմեդական պետք է պահպանի
իր գեղեցկությունը:

ԷԹԻԿԱՅԻ և ԱՐԺԵՔՆԵՐԻ ԿԱՐԵՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

Էթիկան և արժեքները
հանդիսանում են Իսլամական
քաղաքակրթության բարոյական
և հեգևոր գործոններ։ Նույնպես,
հանդիսանում են ցանկացած
քաղաքակրթության էությունը և
հիմքը։ Միևնույն ժամանակ,
նրանք ապահովում են իրենց
գոյատևման գաղտնիքը և
ճկունությունը ամբողջ
պատմության և սերունդների
ընթացքում։ Եթե մեկ օր այս
գործոնը վերանա, մարդը կկորցնի
իր բարոյական զերմությունը, որը

հանդիսանում է կյանքի ոգի և
գոյություն, զթասրտությունը
կհեռանա իր սրտից, նրա խիղճը ի
վիճակի չի լինի խաղալ իր դերը,
նա այլևս չի գիտակցի իր և իր
գոյության ճշմարտությունը և նա
պարտավորված կլինի նյութական
սահմանափակումներով, **որից նա**
չի կարող փախչել:

ՀԱԳՈՒՅՑ ՔԱՂԱՔԱՐԹՈՒԹՅՈՒՆԵՐԸ և ԷԹԻԿԱՆ

Ինչպես ապացուցել են
արևմտյան գիտնականները և
մտածողները, **հնագույն և**
ժամանակակից
բաղաքարթությունները չունեն

ոչ մի կարևոր ներդրում կամ
հաստատուն դեր էթիկայի և
արժեքների մեջ: Անգլիացի
հեղինակ Ջուդը ասում
է. «Ժամանակակից
քաղաքակրթությունը ոչ մի
հավասարակշռություն չունի
հզորության և բարոյականության
միջև, քանի որ
բարոյականությունը ավելի
ետամնաց է, քան գիտությունը:
Բնագիտությունը մեզ տվել է
ահոելի ուժ, սակայն մենք
կիրառում ենք այդ մանուկների և
հրեշների գիտակությամբ...
Ետամնացությունը հանդիսանում
է մարդկային սիսալ, որպեսզի
հասկանալ տիեզերքի մեջ իր
դիրքի ճշմարտությունը և

Ժիստելու աշխարհի արժեքները, որը ներառում է բարությունը, ճիշտը և գեղեցկությունը»:[\[82\]](#)

Ալեքսիս Քերրոլը ասաց.

«Ժամանակակից քաղաքում, մենք հազվագյուտ ենք տեսնում անհատներ, ովքեր որդեգրել են բարոյական

կատարելություն, չնայած գեղեցկության էթիկան գերազանցում է զիտությանը և արվեստին, քանի որ այն քաղաքակրթության հիմքն է»:[\[83\]](#)

Փաստորեն, միայն Իսլամական քաղաքակրթությունն է լիարժեք իրավունք ընձեռել էթիկայի և արժեքների գործոնին, որը հիմնականում հաստատվել է

արժեքների և բարոյականության
վրա և մարգարեն եկել է
առանձնապես կատարյալ
դարձնելու բարոյականությունը,
այն բանից հետո, եթք ազգերը և
քաղաքակրթությունները դրանք
մասնատել, **ցրել և արհամարհել**
են:

Տվյալ եթիկան և արժեքները չեն
հանդիսանում դարերի մտավոր
զարգացման արդյուքն, այլ
Ամենաբարձրյալ Ալլահը
լուսաբանել և կիրառելի է դարձել
Իսլամի Մարգարեյի,
Մուհամմեդի (**Խ.Ա.Ո.Ն**) միջոցով:
Այսպիսով, Իսլամական օրենքը
դրանք ամրագրել է տասնինգ
դար առաջ:

ՀԱՎԱՏՔԻ ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Կրոնական ազատության և
իսլամում խոսքի ազատության
պարզ և հիմնական կանոնի մեջ,
Ամենաբարձրյալ Աստվածն ասում
է. «Թող ոչ մի պարտադրանք չինի
կրոնի մեջ, Ճշմարտությունը
պարզ առանձնանում է Սիալից»:
(Ալ-Բակարա :256) Մարգարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) և մահմեդականները
նրանից հետո, **ոչ ոքի չեն**
պատվիրել ստիպողաբար
ընդունել Իսլամ: Ոչ էլ նրանք
ստիպել են մարդկանց նմանվել
մահմեդականներին, որպեսզի
խուսափեն տանջանքից և մահից:
Ինչպես կարող էին նրանք անել

այդ և նրանք քաջատեղյակ էին,
որ, եթե որևէ մեկը Իսլամ է
ընդունում ճնշման տակ,
Դատաստանի Օրը նրա Իսլամը
անարժեք է դառնում, [որը ձգտում](#)
[է զիտակցել յուրաքանչյուր](#)
[Մահմեդականը:](#)

Նշվել են վերոհիշյալ հատվածի
հայտնության պատճառները. Իբն
Աբբասը ասաց. «Հելփեր ցեղի
կանայք, ում արու զավակները
միշտ մանուկ հասակում
մահկանացու էին
կնքում, սովորություն ունեին
երդվել, դաստիարակել իրենց
արու զավակներին ինչպես
Հրեաներ, [եթե նրանք կենդանի](#)
[մնան:](#) Երբ վտարեցին Բանու-

Նադիր ցեղը, նրանց մեջ կային
Հելփերների երեխաներ:
Հելփերները ասացին. «Մենք չենք
լրի մեր զավակներին»: Ինչին
Ալլահը, Ամենաբարձրյալը,
հայտնեց. «Թող ոչ մի
պարտադրանք չինի կրոնի մեջ,
Ճշմարտությունը պարզ
առանձնանում է Սիալից»:»:[84]

ՀԱՎԱՏՔԻ ԽՆԴԻՐԸ, ՄԱՐԴՈՒ ԿԱՍՔԸ

Իսլամը հավատքի կամ ոչ
հավատքի խնդիրը դարձրել է մի
երևույթ, որը կախված է մարդու
իսկ կամքից և նրա ներքին
համոզմունքից: Ամենաբարձրյալ
Աստվածն ասաց. «Թող նրան, ով

կհավատա և թող նրան, ով
կժիստի այդ»: (**Ալ-Քեհեֆ :29**)
Դուրանը նույնպես գրավել է
Մարզարեյի ուշադրությունը այս
ճշմարտությանը և ասել է, **ոք** նա
միայն պատասխանառու է
մարդկանց կոչելու Ալլահին և նա
ոչ մի իշխանություն չունի նրանց
առ Իսլամ վերադարձնելու: Նա
ասաց. « Միթե ես կպարտադրեմ
մադկությանը իրենց կամքին
հակառակ հավատալ»: (**Յունուս :99**) և ասաց. «Դու չպետք է
կառավարես մարդկանց
գործերը»: (**Ալ-Ղաշիյա :22**) և
ասաց. «Եթե այնուհետ նրանք
փախչեն, մենք չենք ուղարկել քեզ
որպես պահպան նրանց»: (**Աշ-
Շուրա:48**): Հետևաբար, ակնհայտ

Է դառնում, որ մահմեղականների
սահմանադրությունը
նախատեսում է հավատքի
ազատություն և կտրականապես
ժխտում է գերել որևէ մեկին,
որպեսզի նա ընդունի Իսլամ: [85]

ԿՐՈՆԱԿԱՆ ԲԱԶՄԱԿԱՐԾՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Կրոնական ազատության
հաստատումը նշանակում է
կրոնական բազմակածության
ընդունում: Սա կիրառելի էր, եթք
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ռ.Ն**) ընդունեց
կրոնական ազատությունը
Մեղինայի առաջին
սահմանադրության մեջ, եթք նա

համարեց, **որ Հրեաները**
մահմեղականների հետ միասին
կազմում են մեկ համայնք:
Նույնպես, Մեքքայի գրավվման
ընթացքում, Մարզարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) չստիպեց
Քուրեյշներին Իսլամ ընդունել,
չնայած նա ուներ իշխանություն և
հաղթանակել էր: Նա ասաց
նրանց. «Գնացեք, դուք ազատ
**մարդիկ եք»:[86] Գնալով նրա
հետքերով Խալիֆ Ումար Իբն Ալ-
Խատաբը առաջարկեց
Երուսաղեմի Քրիստոնյա
քնակիչներին իրենց կյանքերի
եկեղեցիների և խաչերի
պաշտպանություն և որ նրանցից
ոչ ոքի չեն վնասի կամ պարտադրի
փոխել կրոնը:[87]**

Իսլամը նույնիսկ ամրագրում է
կրոնական քանավեճերի
ազատությունը, որը ունի
օբյեկտիվ հիմքեր, **զուրկ**
նախատիքներից և միմյանց
ծաղրելուց: Այս առումով,
Ամենազոր Աստվածն ասաց.

«Հրավիրեք բոլորին Տիրոջ
Ծանապարի իմաստությամբ և
գեղեցիկ քարոզներով, և վիճեք
նրանց հետ այն կերպ, որը
լավագույնն է և ամենա
առարինին»: (**Ալ- Նահի :125**)

Այսիսի առարինի ուսմունքների
հիման վրա պետք է կառուցել
մահմեդականի և ոչ
մահմեդականի երկխոսությունը:
Նույնպես, Իսլամը երկխոսության

Է կոչում գրքի մարդկանց:

Ղուրանն ասում է. ««Աս. «Օվ
Գրքի Մարդիկ. Եկեք
ընդհանրությունների մեր և ձեր
միջև. Որ մենք երկրպագում ենք
միայն Ալլահին: Որ մենք ոչ մի
զուգընկեր չենք տալիս նրան, որ
մենք չենք կանգնեցնում մեր
միջից Տերեր և հովանավորներ,
քան Ալլահն է»: Եթե այնուհետ
նրանք շրջվեն ասա
նրանց. «Վկայեք, որ մենք
ամենաքիչը մահմեղականներ
ենք, իսկ արհեվում ենք Ալլահի
Կամքին»»: (**Ալ-Իմրան : 64**) Սա
նշանակում է, որ եթե
երկխոսությունը անարդյունք
է, ապա յուրաքանչյուրը ունի իր
իսկ կրոնը, որին նա հավատում է

և որը նույնպես արտահայտված է
Ալ-Քաֆիրուն վերջին
տարբերակի մեջ, որը
եզրափակում է
Մարգարեյի (Խ. Ա. Ո. Ն) խոսքերը. «
Չեզ ձեր Ուղղին և ինձ, իմը»:
[\[88\]](#)(Ալ-Քաֆիրուն :6)

ՄՏՋԾԵԼՈՒ
ԱԶՎՏՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

ՄՏՋԻ ԱԶՎՏՈՒԹՅԱՆ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ՀՈԳԱՑՈՒԹՅՈՒՆԸ

Իսլամը ամրագուել է մտքի
ազատությունը և հոգ է տարել

դրա մասին: Իսլամական
քաղաքակրթությունը վկայում է
այդ: Սա ակնհայտ, և քանի որ
Իսլամը կոչ է անում մտորել և
ֆունկցիոնալ պատճառների
իշխանությունները կիրառել
ամբողջ տիեզերքի, [իր](#)
[երկինքների](#) և [երկրի](#)
մտածողության մեջ: Իսլամը կոչ է
անում բոլոր մարդկանց անել այդ
և Ամենազոր Աստվածն ասաց.
««Ասա. «Ես հորդորում է ձեզ մեկ
կետում. Որ դուք կանգնելու եք
Ալլահի առջև,- այն հնարավոր է
լինի զույգերով, կամ այն
հնարավոր է լինի միայնակ,- և
անդրադառնալ»»: ([Սաբա : 46](#)) և
նաև «Արդյոք նրանք չեն
ճանապարհորդել երկրով, այնպես

որ իրենց սրտերը և մտքերը
ունակ լինեն ուսուցանել
իմաստությունը և իրենց
ականջները ունակ լինեն
ուսուցանել լսել:Իրոք, նրանց
աչքերը չեն որ կույր են, սակայն
նրանց սրտերը, որ նրանց կրծքում
են»:(Ալ-Հաջջ :46)

ԻՍԼԱՄԸ ԿՈՉ Է ԱՆՈՒՄ
ԿԻՐԱՌԵԼ ՄՏԱՎՈՐ
ՀՆԱՐՁՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԵՐԸ և
ԱՊԱՑՈՒՅՑՆԵՐԸ

Իսլամը մեղադրում է նրանց,
ովքեր գործելուց արգելափակել
են իրենց զգայական և մտավոր
ունակությունները և նրանց
դասել է ավելի ցածր աստիճանի,

քան զազաններն են: Ամենազոր
Աստվածն ասաց. «Նրանք ունեն
սրտեր, որով նրանք չեն
հասկանում, աչքեր, որոնցով
նրանք չեն տեսնում և ականջներ,
որոնցով նրանք չեն լսում: Նրանք
նման են կենդանու,- ոչ ավելի
մոլորված, քանի որ նրանք
անուշադիր են զգուշացմանը»:
(Ալ-Աալաա :179)

Իսլամը նաև մեծ արշավ է
ձեռնարկել ընդդեմ նրանց, ովքեր
հետևում են վարկածներին և
պատրանքներին: Ամենազոր
Աստվածն ասաց. «Նրանք
հետևում են միայն վարկածի և
վարկածը ոչինչ չի տալիս
Ճշմարտությանը»: (Ալ-Նազմ:28)

Նույնպես, Իսլամը մեղադրում է նրանց, ովքեր կրկնօրինակում են իրենց նախնիներին կամ առաջնորդներին, առանց պարզաբանելու նրանք ճիշտ են, **թե սիալ:** Ամենազոր Աստվածն ասում է նվազեցնելով նրանց արժեքները. «Եվ նրանք կարող են ասել. ««Օվ Տեր: Մենք հնազանդվում ենք մեր առաջնորդներին, և մեր մեծերին և նրանք մոլորեցրել են մեզ ճշմարիտ ուղղուց»»: (**Ալ-Ահզեր :67**)

Իսլամը նաև կախված է ապացուցելու մտավոր վկայության հետ կապված Իսլամական համոգմունքը և այդ

իսկ պատճառով մահմեդական
գիտնականները ասում են, որ Աք,
պատճառը Նարլի հիմքն է:Ալլահի
գոյության սկզբունքը
ապացուցում է պատճառը և
նմանապես, Մուհամմեդի
մարգարենության սկզբունքը
ապացուցվում է պատճառով,
առաջին և վերջին հրաշքներով,
որոնք ապացուցում են
մարգարենության
հավանականությունը:Եվ սա
ցույց է տալիս, թե որքան է
**Իսլամը հարգում պատճառը և
միտքը:**

**ՄՏԱԾԵԼՈՒ ԱՐԺԵՔՆԵՐԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ**

Մտածելը Խսլամում
հանդիսանում է
պարտականություն, որը
մահմեդականը ցանկացած
պայմաններում չպետք է թողնի:
Խսլամը լայն դուռ է բացել
մտածելու կրոնական խնդիրների
շուրջ, փնտրելու իրավական
լուծումներ մեր կյանքի
յուրաքանչյուր նորության
համար:Եվ, սա մահմեդական
գիտնականները կոչում են
«իջթիհադ» այսինքն, գործընթաց
կատարելու իրավական
որոշում, անկախ իրավական
աղբյուրների, **Դուրանի և**
Սուննայի մեկնաբանության :[89]

Իջթիհաղի սկզբունքը, որը
Խլամում մարմնավորում է մտքի
ազատությունը, մեծ
ազդեցություն ունի
հարստացնելու օրենսդրական
ուսումնասիրությունները
խնդիրների արագ
լուծմամբ, **որոնք ոչ մի**
հավասարակից չունեն Խլամի
առաջին փուլի
ընթացքում: Հայտնի
Մազհաքինները, Խլամական
օրենսդրության մտքի դպրոցները,
որին մահմեդական աշխարհի
ուսմունքները մինչ օրս հետևում
են, **իիմնված է իջթիհաղի վրա:**
Իջթիհաղը հանդիսանում է
առաջին սյունը, որը սահմանվել է
Խլամում մտքի դերի համար և

այս վերաբերմունքը համարվում է հիմք, որի վրա մահմեդականները կառուցել են իրենց բարգավաճ քաղաքակրթությունը, **Իսլամի** պատմության ընթացքում:[\[90\]](#)

ԿԱՐԾԻՔՆԵՐԻ ՊԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Կարծիքի ազատություն նշանակում է անհատի իրավունքը ընտրելու տեսակետ, [որը](#) նա տեսնում է որոշակի հասարակական կամ մասնավոր խնդրի մեջ և արտահայտում է այդ տեսակետը և լսելի է դարձնում մյուսներին:

Արտահայտման ազատությունը

անհատի իրավունքն է,
արտահայտելու իր
գաղափարները և զգացմունքները
իր իսկ ընտրությամբ և կամքով,
քանի դեռ տեղի չի ունեցել
մյուսների իրավունքներին
ունահարում:

ԿԱՐԾԻՔԻ ԱԶՎՏՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՄԱՀՍԵԴԱԿԱՆԻ
ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԻՑ ՄԵԿՆ Է

Խլամական քաղաքակրթության
մեջ կարծիքի ազատությունը
համարվում է մահմեդականի
անբաժանելի
իրավունքը, որովհետև
Խլամական օրենսդրությունը
իրախուսում է այդ և ինչը

Իսլամական օրենսդրությունը
իրախուսում է անհատներին, **չկարող արգելվել կամ հեռացվել:**

Կարծիքի ազատությունը
իսկապես մահմեդականի
պարտականությունն է, որը նա
չպետք է թողնի, որովհետև
Ամենազոր Աստվածը պատվիրեց
մահմեդականներին իրազործել
ամր –քիլ-Մարուֆ, (պատվիրել
ճանաչել արժանիքները) և նահի
անիլ մանկար, (արգելել մեղքերը):
Եվ այս մեղքերը չեն կարող ձեռք
բերվել, քանի դեռ մահմեդամանը
չունի իրավունք արտահայտելու
իր կարծիքը: Ուստի, կարծիքի
ազատությունը, ենթադրվում է
միջոց, ըստ որի նա կարող է
ստանձնել այս

պարտականությունները: Եվ ինչը
որ օգնում է մեզ իրազործելու
ուաջերը, (ուաջերը անհարժեշտ
մի քան է), չնայած ունի ավելի
ցածր աստիճան, քան
Ֆարդիր, **որը ինքնին**
հանդիսանում է ուաջիր:

Իսլամը բոլոր կրոնական
խնդիրներում թույլատրել է
կարծիքի ազատությունը, անկախ
նրանք հասարակական, **թե**
սոցիալական են: Օրինակներից
մեկն է, երբ Սաադ Իբն Մուազին
և Սաադ Իբն Ուբադային
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) խորհուրդ
էր տվել Ղաթավանի հետ
զինադադար կնքել, պայմանով, որ
նա նրանց կտա Մեղինայի մրգերի

բերքի մեկ երրորդը, որպեսզի
դուրս գա տնհմերի հետ
դաշնակցությունից: Անու
Հուրիբան ասաց. Ալ-Հարիթ Ալ-
Ղաթավանին եկավ Մարգարեյի
(Խ.Ա.Ո.Ն) մոտ և ասաց. Օվ
Մուհամմեդ, եկեք բաժանենք
Մեղինայի մրգի բերքը երկու
բաժին մի մասը ձեր, **մի մասը մեզ**
համար: Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
ասաց. «Թույլ տվեք սկզբում ես
խորհրդակցեմ Սաադների հետ»:
Նա ուղարկեց Սաադ Իբն
Մուազի, Սաադ Իբն Ուբադայի,
Սաադ Իբն Ալ-Ռաբիի, Սաադ
Իբն Քայթամայի և Սաադ Իբն
Մասուդի, (**թող Ալլահը զոհանա
նրանցով**) ետևից, նա ասաց. «Ես
տեղյակ եմ, որ արաբները վտարել

Են ձեզ մեկ մասից և Ալ-Կարիքը
 շանկանում է Մեղինայի բերքի
 կեսը: Եթե դուք դեմ չեք, արդյո՞ք
 դուք պետք է տաք նրան այս կեսը
 այս տարվա, մինչ կտեսնեք, թե
 ինչ կարող եք անել ավելի ուշ»:
 Նրանք պատասխանեցին. «Օվ,
 Ալլահի առաքյալ, արդյո՞ք այդ
 հայտնություն է երկնքից,
 այսպիսով մենք կհնազանդվենք,
 կամ այն քո կարծիքն է, այսպես,
 որ մենք հետևենք քեզ: Եթե դուք
 շանկանում ես, որ մենք
 գոյատևենք, մենք երդվում ենք
 Աստծո անունով, որ մենք
 հավասար ենք նրանց հետ և
 նրանք երբեք չեն համարձակվի
 վերցնել որևէ միրզ, մինչ չվճարեն

դրա համար, կամ մենք տանք այն
որպես նվեր»:[\[91\]](#)

ԽՈՐՀՈՒՐԴ, ԱՄՌ -ԲԻԼ- ՄԱՐՈՒԹ և ՆԱՀԻ ԱՆԻԼ ՄՈՒՆՁՎՐ

Նշված խորիրդի տեքստերից
մեկը, ամր-բիլ-Մարութ և նահի
անիլ մունքարն են, Աստվածն
ասաց. «Տղամարդիկ և կանայք
միմյանց պահապաններն են.
նրանք պատվիրում են ինչն
արդար է և արգելում են ինչը
չարիք է»: ([Ալ-Թաուրե:71](#))
Մարզարեն ([Ի.Ա.Օ.Ն](#)) նույնպես
ասաց. «Իրոք, կրոնը խորհուրդ
է»: Նրանք, ուղեկցերդները
ասացին. «Ու՞մ համար է այդ

խորհուրդը»: Նա ասաց,
«Ալլահին, նրա գործին, նրա
առաքյալին, մահմեղականների
իմամներին (**hnqlunr**
առաջնորդներին) և նրանց
հասարակ ժողովրդին»:**[92]**

Իմամ Նաուաուին**[93]** հետևյալ
պատման բացատրության մեջ
ասում է. «Եվ ինչ վերաբերում է
Նասիիհահին,
խորհրդին, մահմեղականների
ղեկավարին, ապա այն ներառում
է օգնել նրանց Ճշմարտության
ուղղում և հնազանդվել նրանց և
պատվիրել նրանց
Ճշմարտությամբ և հիշեցնել
նրանց այդ մասին բարությամբ և
մեղմ խոսքերով և նշել, խորհուրդ

տալ այն, ինչ նրանք արհամարհել
են և տեղեկացնել նրանց
մահմեդականների իրավունքների
մասին»:[\[94\]](#)

Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) նույնպես
ասաց. «Մարդուն չպետք է
համոզեն մարդկանց
հեղինակությունը ասելու
ճշմարտության խոսքը, եթե նա
տեղյակ է»:[\[95\]](#) և նույնպես ասաց.
«Լավագույն Զիհադը
ճշմարտության խոսք ասելն է
բռնապետ կառավարիչին»:[\[96\]](#)

Ամր-բիլ-Մարուֆի
պարտականությունը, (պատվիրել
ճանաչված արժեքները) և նահլ
անիլ մանքուրը, (արգելել մեղքը),

հանգեցնում են նրան, **որ** նրանք
ազատ են ընտրելու իրենց

կարծիքը: Եվ, ինչպես Աստված
պատվիրել է նրանց իրազործել
այս պարտականությունը, այս
նշանակում է նրանց տալ
իրավունք արտահայտել իրենց
կարծիքը, **ինչ** նրանք տեսնում են
որպես Մարուֆ կամ մունքար և
ինչ նրանք պատվիրում են այլ

մարդկանց անել կամ **ոչ:** Այլ
մարդկանց խորհուրդ տալու
պարտականությունը նույնպես
հանգեցնում է նրան, որ մարդիկ,
ում խորհուրդ է տրվում, ազատ
են արտահայտել իրենց

կարծիքները: Կարծիքի
ազատությունը գոյություն է
ունեցել Իսլամական

պատմության ամբողջ
ընթացքում: Մեծ ուղեկցորդ Ալ-
Հաբաբ Իբն Ալ-Մունզիրը
արտահայտում է մահմեդական
վերաբերմունքի իր կարծիքը
Բայր արշավանքի ժամանակ,
չնայած նրա կարծիքը հակառակ
էր Մարգարեյի (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
կարծիքին: Այլ ուղեկցորդները
նույնպես արտահայտեցին իրենց
կարծիքները Ալ-Իֆք (**Զրպարտիչ**)
միջադեպի մասին և նրանցից
ոմանք կոչ արեցին Մարգարեյին
(**Խ.Ա.Ո.Ն**) ամուսնալուծվել իր
կին Ահշայից, (**թող Ալլահը**
գոհանա նրանով): Ամեն դեպքում,
Ղուրանը նրան անմեղ ճանաչեց:
Ուղեկցորդները և նրանք, ովքեր
հետևեցին նրանց, **սովորություն**

ունեին շատ իրավիճակներում
ազատորեն արտահայտել իրենց
կարծիքները:

Ուստի, եթե ձեր տեսակետները և
արտահայտելու ազատությունը
Խսլամական Շարիաթի
անբաժանելի իրավունքներ են,
ապա հնարավոր չէ վիրավորել
մեկին, ուղղակի որովհետև նա
արտահայտում է իր տեսակետը,
քանի որ շարիաթը թույլատրել է
նրան այդպես վարվել: Մի կին
հականառեց Ումար Իբն
Խատաֆի խոսքերին, որը նա
ասաց մզկիթում կապված օժիտի
հետ և նա չկանխեց նրան
արտահայտել իր տեսակետը:
Ավելին, նա ընդունեց նրա

ճշմարտացիությունը և ասաց.
«Կինը ճիշտ է և Ումարը
սիսալ»:[\[97\]](#)

ԿԱՐԾԻՔ ԱՐՏԱՀԱՅՏԵԼՈՒ
ԱՉՆՎՈՒԹՅՈՒՆԸ և
ՃՇՄԱՐՏԱՑԻՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մահմեդականը պետք է
ուշադրություն դարձնի,[եթե իր](#) կարծիքը արտահայտում է
ազնվորեն և [ճշմարտացիորեն](#):
Նա պետք է ասի այն, ինչ
իրականում տեսել է, նույնիսկ,
եթե [ճշմարտությունը](#) դառն է նրա
համար, որովհետև կարծիքի
ազատության նպատակը,
[ճշմարտությունը](#) և [ճիշտը](#)
ունկնդրի օգտակարության

ցուցադրումն է: Նպատակը
ճշմարտությունը թողարկել կամ
թաքցնելը չէ: Իրական նպատակը
պետք է լինի ասել
ճշմարտությունը և մտադիր չլինել
ոհյայի, երկրպագության
ցուցամոլության, վարկի, նրանց
հետ խաղալու, ովքեր ճիշտ են,
ցուցադրելով սխալ արարքները
որպես ճիշտ, զրկել մարդկանց
իրենց իրավունքներից,
չափազանցնել կառավարիչների
մեղքերը, արժեզրկել իրենց բարի
արարքները, նվազեցնել իրենց
կարևորությունը, զրպարտել
նրանց կամ մարդկանց հանել
նրանց դեմ, **որոշակի**
նպատակների հասնելու համար:

Հստ այդմ, ինչպես խրախուսել է
Իսլամական Շարիաթը, կարծիքի
ազատությունը,
քաղաքակրթության զարգացման,
ինչպես նաև ինքնարտահայտման
կարևոր միջոց է:

ԱՉՎՏՈՒԹՅՈՒՆԸ, ՍՏՐՈՒԿՆԵՐԻ ԱՉՎՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Իսլամը եկել է վերականգնելու
մարդկության
արժանապատվությունը, անկախ
իրենց ռասայական և գունային
պատկանելության: Իսլամը
դարձրել է ամբողջ մարդկությունը
հավասար և միակ հիմքը

Տակվայի, (բարեպաշտության սկզբունքն է), ըստ որի մարդկանց կարելի է համարել վեր մյուսներից: Մեքքայի գրավումից հետո Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ոչնչացրեց բոլոր գույների և ռասսաների տարբերությունները և ամբողջովին վերջ դրեց ռասայական խտրականությանը, երբ նա խնդրեց Բիլալ Իբն Ուաֆահին բարձրանալ Քաքքայի վերևի հատվածը և վանկարկել միաստվածության խոսքը: Նույնիսկ մինչ այս միջադեպը, Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) եղբայրեցրեց իր հորեղբայր Համզային և իր ստրուկ Զայդին:

Հաջջաթ ալ- Վադաա,
հավասարության սկզբունքը

Հաջջաթ ալ- Վադաայի
ժամանակ, որը հրաժեշտի
ուխտագնացությունն էր,
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)
հայտարարեց հավասարության
սկզբունքը, երբ նա ասաց.

«Ամբողջ մարդկությունը Աղամից
է և Աղամը փոշուց: Արաքը
առավել չէ ոչ արաքից: Աևամորթը
չունի ոչ մի առավելություն
կարմրամորթից, ոչ էլ
կարմրամորթը ունի որևէ
առավելություն սևամորթից,
բացառությամբ
բարեպաշտության»:[98] Եվ

այստեղից է զալիս ազատության
և ստրկության ավարտի կոչը:

Իսլամի ծագումնաբանությունը
կայանում է նրանում, որ բոլոր
մարդիկ ծնվել են ազատ և ոչ թե
ստրուկ և պատճառը այն է, **որ**
նրանք բոլորը պատկանում են
մեկ հոր և բոլորը լույս աշխարհ են
զալիս ազատ: Իսլամը եկել է
ճանաչելու այս իրավունքը այն
ժամանակ, **երբ մարդկանց**
ստրկացնում և ցուցադրում էին
ամեն տեսակի նվաստացում և
ստրկություն:

Իսլամը և ստրուկների ազատ
արձակելը.

Մինչ իսլամական մարդկությունը
ապրում էր համայնքներում և
քաղաքակրթություններում,
որոնք նշվում են բռնատիրական
քաղաքացիական
համակարգերով, հիմնված
սերված ցեղի և աղաղակող
դասակարգային
տարբերությունների վրա, որոնք
մադկային համայնքները
քաժանում էին մի քանի կարգերի,
որոնք ղեկավարում էին ազատ
մարդիկ, ովքեր վայելում են
գերիշխանության իրավունքները
և հզորությունը, **մինչդեռ**
ստրուկները ոչնչացված էին:
Նրանք չունեին ազատության
կամ կյանքի սերման որևէ
իրավունք:

Իսլամը եկել է առաջարկել
հավատացյալներին ազատ
արձակել ստրուկներին: Իսլամը
կոչ էր անում տվյալ շնորհմանը
կամ համաներմանը: Նույնպես
Իսլամը սա համարում էր
արժանավայել արարք և կոչ էր
անում հավատացյալներին
ստրուկներին ազատ արձակել,
նույնիսկ, **եթե ստիպված էին**
սկզբից գնել նրանց իրենց իսկ
գումարով: Նույնպես, Իսլամը
տերերի որոշ մեղքերի, ինչպեսիք
էին ստրուկի ծեծը կամ
անարդարությունը, **քավություն**
էր համարում նրանց ազատ
արձակելը: Այն նույնպես
խորհուրդ է տալիս ազատ
արձակել ստրուկներին: Այն

նույնպես քավություն դարձրեց
որոշակի մեղքերի, **ինչպիսին էր**
մարդասպանությունը: Չիհար,
ամուսնալուծություն կնոջից,
հայտարարելով նրան մայր, սուտ
վկայությունը և Ռամադան
ամսում պահք չպահելը, **ստրուկի**
ազատությամբ: Իսլամը նույնպես
պատվիրեց մահմեդականներին
օգնել ստրուկներին, երբ նրանք
ցանկանում են Մուքաթաքա,
ցանկանում են զնել իրենց
ազատությունը: Իսլամը նույնպես
դարձրեց ստրկության ազատումը
որպես զաքյաթի,
բարեգործության մի միջոց: Կին
ստրուկին ազատ էին արձակում
տիրոջ մահից հետո, եթե նա լույս

աշխարհ էր բերում արու զավակ,
ում հայրը հանդիսանում էր տերը:

ԻՍԼԱՄԸ ԾՐԱԳՐԵԼ Է ԼՈՒՇԵԼ ՍՏՐԿՈՒԹՅԱՆ ԽՆԴԻՐԸ

Իսլամի իմաստուն ծրագիրը
լուծել ստրկության խնդիրը- այս
մարդկային խնդիրը- կարելի է
ամփոփել երեք կետով. Առաջինը,
այն կանխում է բոլոր
իրավիճակները, որտեղ տեղի է
ունենում ստրկացումը,
բացառությամբ պատերազմի,
երկրորդ. Իսլամը շատ միջոցներ է
առաջարկում ազատելու
ստրուկներին և երրորդ, այն
պաշտպանում է ստրուկների

իրավունքները ազատ արձակելուց հետո:

Խսլամական օրենսդրությունը կոչ
է անում զարգացող
Մահմեդական համայնքին,
ազատել և արձակել
ստրուկներին, **աիրոջը**
խոստանալով մեծ պարզեցում: Աբու
Հուրեյրան հաղորդեց, որ
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.
«Եթե որևէ մեկը ազատ է
արձակում ստրուկի, Ալլահը
կփրկի Կրակից, նրա մարմնի
յուրաքանչյուր մասը, նույնիսկ
նրա մասնավոր մասերը կփրկվեն
կրակից, ի շնորհիվ ստրուկի

մասնավոր մասերի ազատման»:[\[99\]](#)

Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) նույնպես առաջարկեց ազատ արձակել ստրկուհիներին և կնության առնել նրանց: Աբու Մուսա Ալ-Աշխարին հաղորդեց, որ Մարգարեն ասաց. «Նա, ով ունի ստրկուհի և կրթում և լավ է վերաբերվում նրան և այնուհետ ազատ է արձակում և կնության առնում, կստանա կրկնակի պարզեց»:[\[100\]](#) Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) նույնպես ազատ արձակեց Սաֆիյյա բինթ Հույյայ Իբն Աբթաբին և նրա ազատության օժիտը դարձրեց ամուսնությունը:[\[101\]](#)

Մարզարեյի (Խ.Ա.Ռ.Ն)

ստրուկներին լավ վերաբերելու
առաջարկությունները,
հասարակության վերականգնման
բանալիներն էին, ընդունելու
նրանց ազատությունը և ազատ
արձակվելը: Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) կոչ է անում նույնիսկ
խորպերով և
արտահայտություններով լավ
վերաբեկվել նրանց: Նա ասաց.
«Չպետք է ասել իմ ստրուկ, Աբդի,
կամ իմ ստրկուհի Ամաթի, դուք
Ալլահի ստրուկներն եք և ձեր
բոլոր կանայք Ալլահի
ստրկուհիները: Սակայն պետք է
ասել իմ պատանի Ֆաթայ և իմ
երիտասարդ աղջիկ, Ֆաթաթի և
իմ տղա, Ղուլամի:»[102]

Իսլամը տերերի

պարտականությունն է համարել կերակրել իրենց ստրուկներին և հազգնել նրանց այնպես, **ինչպես** նրանք են անում և չծանրաբեռել նրանց անհնարին աշխատանքով:

Չափիր Իբն Աբդուլլահը հաղորդեց, որ Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) սովորություն ուներ Մահմեդականներին խորհուրդ տալ լավ վերաբերել ստրուկներին և ասաց. «Ստրուկները ձեր եղբայրներն են: Ալլահը տվել է նրանց ձեզ ծառայելու: Այսպիսով, կերակրեք նրանց ձեր սնունդից, հազգրեք նրանց ձեր հազուսից և մի ծանրաբեռեք նրանց, ինչ նրանք չեն կարող անել...»**[103]**

Իսլամը ստրուկներին տվել է շատ

այլ իրավունքներ, որպեսզի նրանց
դարձնի արժանապատիվ մարդիկ,
որոնց ոչ ոք չի կարող ճնշել:

Հետագայում, շատ ավելի կարևոր
փուլում, Իսլամը ստրուկների
ծեծի և գայթակղության
քավությունը դարձրել է նրանց
ազատումը, այնպես, որ
հասարակությունը ի վիճակի լինի
անցնել իրատեսական
ազատության փուլ: Հաղորդում
են, որ Արդուլլահ Իբն Ումարը մեկ
անգամ հարվածել էր իր ստրուկ
տղային: Այնուհետ նա կանչեց
նրան և ասաց. «Արդյո՞ք ցավ էր
պատճառել»: Տղան
պատասխանեց. «Ոչ»: Իբն
Ումարը ասաց. «Գնա դու ազատ

ես» և այնուհետ վերցրեց ավագ գետնից և ասաց. «Ես ոչ մի պարզև չունեմ իմ արարքից»: Ես լսեցի, որ Ալլահի Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Նա, ով հարվածում կամ ապտակում է իր ստրուկ պատանուն, ազատ է արձակում նրան որպես քավություն»:[\[104\]](#)

Նաև, **Իսլամը** ազատ արձակելու արտահայտությունը դարձրել է արդյունավետ: Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Գոյություն ունեն երեք գործոններ, որոնց պետք է լրջորեն մոտենալ, անկախ դրանք լուրջ են, թե կատակ: Դրանք են ամուսնությունը, ամուսնալուծությունը և

ստրուկների ազատ արձակելը»:[105]

Նույնպես, ստրուկներին ազատություն տալը Իսլամը դարձրել է մեղքերի քավության միջոցներից մեկը, **որպեսզի հնարավորություն ընծեռնի ազատել ավելի շատ հնարավոր քանակությամբ ստրուկներ:** Մեղք գործելը երբեք չի ավարտվում և բոլոր մարդ արարածները սիալներ են գործում: Այս առումով Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց. «Եթե մահմեդական տղամարդը ազատ է արձակում մահմեդական տղամարդու, Ալլահը, Ամենաքարձրյալը կդարձնի նրա յուրաքանչյուր

ոսկորը պաշտպան Դժոխքից,
ազատագրածի յուրաքանչյուր
ոսկորի դիմաց և եթե
մահմեղական կինը ազատ է
արձակում մահմեղական
կնոջը, Ալլահը կդարձնի Դժոխքից
պաշտպան յուրաքանչյուր նրա
ոսկորը նրա ազատ արձակածի
յուրաքանչյուր ոսկորի դիմաց,
Հարության Օրը»:[\[106\]](#)

Խսլամը նաև հնարավորություն է
տալիս ստրուկներին,
վերականգնել իրենց
ազատությունը Մուքաթաբայի
միջոցով, (այսինքն, ստրուկը ձեռք
է բերում իր ազատությունը
գումարի դիմաց) և կոչ է անում
տերերին օգնել ստրուկներին

վարվել այսպես, որովհետև
ազատությունը բնական է և
ստրկությունը բացառություն:
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) այս
առումով օրինակ էր: Նա վճարեց
Մուքաթարա Զուվահրիյահ Բինթ
Ալ-Հարիթի համար և կնության
առավ նրան: Երբ
մահմեդականները լսեցին, որ
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) կնության
է առել Զուվահրիյահին, նրանք,
հետևելով օրինակին, ազատ
արձակեցին իրենց բոլոր
ստրուկներին,: Բանու ալ-
Մուսթալիք ցեղի հարյուր
ընտանիք ազատ արձակվեց:[107]
Ավելին, Խսլամը օրինականացրել
է ստրուկներին ազատելը և

համարում է այս Զաքյալթի մի
մաս: Ամենազոր Աստվածն
ասաց. «Ողորմությունը
աղքատների և կարիքավորների
համար է և նրանց, ովքեր
աշխատում են տնօրինել
միջոցները, նրանց համար, ում
սրտերը վերջերս են հաշտվել
ճշմարտության հետ, նրանց,
ովքեր կախվածության մեջ են»:
(Ալ Թաուֆե :60)

Նույնպես հաղորդում են, որ
Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ազատ
արձակեց 63 մարդ, մինչդեռ
Աիշան, թող Ալլահը գոհանա
նրանով, ազատ արձակեց 69
մարդ, Աբու Բաքրը ազատ
արձակեց շատ ստրուկներ, Ալ-

Աբրասը 70 ստրուկ, Ութմանը 20 ստրուկ, **Հակիմ Իբն Հիզամը 100 ստրուկ:** Աբդուլլահ Իբն Ումարը 1000 ստրուկ և Աբդուլ Ռահման Իբն Առաքը 30,000 ստրուկ:[108]

Տվյալ Խսլամական
քաղաքականությանը հաջողվել է
նվազեցնել ստրուկների
առևտուրը, **մինչ դրա վերացումը:**
Ուշ Խսլամական դարաշրջանում,
Խսլամը բարձրացրեց
ստրուկներին և դրեց նրանց
քաղաքական և ռազմական
գրասենյակների բարձր
դիրքերում: Վառ օրինակ են
հանդիսանում Մամլուկները,
ովքեր մոտ 300 տարի
կառավարում էին Խսլամական

ազգի մի մեծ հատված:
Անկասկած, այս աշխարհի
պատմության մեջ անզուգական
երևույթ է:

ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱԶԳՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

ԿՈՄՈՒՆԻՉՈՒԻ
ԿԱՊԻՏԱԼԻՉՈՒԻ
ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ԱԶԳՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հնագույն և ժամանակակից
աշխարհը շփոթված է
սեփականության կամ
ունեցվածքի խնդրում:[109] Այս
առումով, կազմավորվել են մտքի
տարբեր դպրոցները և
զաղափարները: Օրինակ,

կոմունիզմը կողցրեց անհատի
արժեքը և ազատությունը, քանի
որ ոչ ոք չուներ հողի, գործարանի
կամ անշարժ գույքի, **կամ որևէ այլ**
արտադրության իրավունք: Նա
պետք է աշխատեր որպես
պետության սյուն, որին
պատկանում էր արտադրանքի
աղբյուրները և նրա համար
անհնար էր ունենալ կապիտալ,
նույնիսկ եթե այն հալալ,
օրինական էր:

Կապիտալիզմը նույնպես այնտեղ
էր: Հիմքը առանց որևէ
սահմանափակումների սուրբ
մասնավոր սեփականություն
ստեղծելն է: Որը իրավունք է
տալիս անհատին ունենալ այն, ինչ

նա ցանկանում է, զարգացնել կամ
վատնել այնպես, ինչպես նա է
ցանկանում առանց իր
սեփականության միջոցների որևէ
փոքր ինչ
սահմանափակումների, զարգացու
մ կամ վատնում և այս
պարագայում, **հասարակության**
հանդեպ առանց որևէ
իրավունքների:

ԻՍԼԱՄ, ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՉՎՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Եվ, կապիտալիզմի
ծայրահեղականությունը
չափագանցնելու մասնավոր
սեփականության
կարևորությունը և Կոմունիզմի

չեղյալ համարելու
ծայրահեղականության միջև,
ներառելով երկու համակարգերի
թերությունները, Իսլամը մեզ ցույց
է տալիս չափավոր ուղղի, [որը](#)
[համատեղում](#) է մասնավոր և
ընդհանուր սեփականությունը:
Իսլամը մասնավոր
սեփականությունը թույլատրել է
որոշակի սահմանափակումներով,
[որպեսզի](#) պաշտպանի մյուսներին:
Այն նաև արգելում է
սեփականության իրավունքը
որոշակի հանգամանքներում,
որպեսզի հոգ տանի մարդկանց և
խրախուսի հավաքական
սեփականությունը: Սա
նշանակում է, [որ](#) Իսլամը
հաստատել է անհատի և

հավաքական սեփականության
իրավունքները
հավասարակշուղած և չափավոր
կերպով:

ՄԱՍՆԱՎՈՐ ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Իսլամը անհատներին տվել է
սեփականության իրավունք և
իրերի շահեկանություն, որպես
իթիթիսասի յուրացման մի մաս,
ոչ միայն այն պատճառով, որ այս
ելնում է ազատության
անիրաժեշտություններից և
ողջախիռությունից, **այլ**
մարդկությունից:Մասնավոր
սեփականությունը նույնական կոչ է

անում մարդկանց մեծացնել
արտադրությունը և զարգացնել
այն: Նույնպես, Իսլամը կազմել է
այս Իսլամական տնտեսության
հիմքը և իրավունքը հանգեցրեց
բնական այնպիսի արդյունքների,
ինչպիսիք են պահպանել իր
սեփականության այդ իրավունքը,
ներկայացնելով այն
գողությունից, յուրացումից,
կողոպուտից դուրս և դնելով
զապման պատժամիջոցներ նրանց
համար, **ովքեր ոտնահարում են**
այս իրավունքը: Բոլոր այս
միջոցառումների նպատակը
իրավունքի ապահովագրությունն
է և որևէ սպառնալիքից
պաշտպանությունը: Կապված
այս իրավունքի հետ նույնպես,

Իսլամը հանգեցրեց որոշակի
արդյունքների, ներառելով
ազատությունը, բացթողումը
առևտրի կամ գնաման միջոցով,
վարձույթի, հիպոթեկի,
նվիրատվության, **կտակի** կամ այլ
օրինական գործարքի ձևով:

Ամեն դեպքում, Իսլամը
մասնավոր սեփականությունը չի
թողնում անսահմանափակ,
որպես սեփականության
բացարձակ ձև: Իսլամը շատ
սահմանափակումներ է դրել,
այնպես, որ այդ իրավունքը
չբախվի մյուսների իրավունքների
հետ, որպեսզի կանխի
յուրացումը, խարեւությունը,
կաշառակերությունը,

մենաշնորհությունը և այլ բաներ,
որոնք բախվում են դրա հետ և
կորցնում են հասարակության
հետաքրքրությունները։ Եվ այս
իրավունքի մեջ գոյություն չունի
ոչ մի սեռային խտրականություն։
Ամենաբարձրյալ Աստվածն
ասաց. «Տղամարդկանց
հատկացվում է ինչ նրանք
վաստակում են և կանանց ինչ
նրանք են վաստակում»։ (Ալ-
Նիսա :32)

Այս սահմանափակումները
նույնպես ներառում են
կապիտալի ներդրման
շարունակական հոսք, որովհետև
եթե այսպես չինի այս գումարի
սեփականատերը վճաս կկրի և

հասարակության ապագան չի
ծաղկի: Նրանք նույնապես
ներառում են վճարել
բարեգործություն այս գումարից,
եթե այն հասնում է սիսաբի,
(Չաքյաթ վճարելու
քանակության), որը
խնայողությունները կամ
կապիտալը կամ արտադրանքը
պետք է գերազանցի, որպեսզի
մահմեդական սեփականատերը ի
վիճակի լինի վճարել զաքյաթ և
լուսնային տարին անցնի
պատկանելիք գումարի,
որովհետև զաքյաթը ճիշտ
գումարն է:

ՀԱՄԲԴՎԱՆՈՒՐ ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Այնուհետ, Իսլամում գոյություն
ունի համընդհանուր
սեփականություն, **որտեղ**
ընդհանուր մարդկային
հասարակությունը կամ նրա մի
խումբը ունի պատկանելիք:

Հասարակության անհատները
շահույթ են ստանում այս
սեփականությունից պարզապես
որովհետև նրանք խմբի
անդամներ են, առանց ունենալու
մի բաժնի որոշակի յուրացում,
ինչպիսիք են մզկիթները,
հասարակական
հիվանդանոցները,

ճանապարհները, գետերը, **ծովերը**
և այլն: Այն դառնում է
հասարակական սպասարկման
ծրագիր, **որը կիրառվում է**
հասարակական
հետաքրքրության համար և
կառավարիչը կամ նրա օգնականը
չեն կարող անհատապես
առաջադրվել: Ամեն դեպքում,
նրանք պատասխանատու են
առաջադրման և վարման ճիշտ
ուղղու համար և այն կերպ, **որ**
ձեռք է բերում Մահմեդական
համայնքի
հետաքրքրությունները:

ՄԱՍՆԱՎՈՐ
ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒՄԵՐԸ

Իսլամը ուղիներ և միջոցներ է
 դրել ստանալու սեփականություն
 և արգելել այլ բաներ: Մասնավոր
 սեփականության համար նա
 նախապատրաստել է երկու
 դրսւորում, ներառելով, առաջին,
 պատկանելիք գումար, այսինքն
 գումար, որը պատկանում է որևէ
 մեկին և այս գումարը չի կարելի
 տալ մեկ այլ անձի,
 բացառությամբ օրինական
 պատճառների, ինչպիսիք են
 ժառանգությունը, կտակը կամ
 Շուֆայի իրավունքը ձեռքբերման
 նախապատվությունը,
համաձայնագրով կամ
նվիրատվությամբ կամ այլ կերպ:
 Երկրորդ, թույլատրելի գումար,
 որը չի պատկանում որևէ մեկին և

այս գումարը չեն կարող
պատկանել անհատներին, մինչ
նրանք չգործեն որևէ բան, որը
թույլ է տալիս նրանց ունենալ այն,
ինչպես մառաթի վերադարձը,
անպարարտ հողերը,
որսորդությունը կամ
հանքանյութերի
արտահանությունը երկրի
ընդերքից կամ կառավարչի մի
բաժնի նվիրատվությունը որևէ
մեկին:

ՀԱՍԼԵՎԱՆՈՒՐ
ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒՄԵՐԸ

Ինչ վերաբերում է Իսլամում
համընդհանուր սեփականության

արտահայտումներին, նրանք շատ
են և ներառում են.

Առաջին. Բնական աղբյուրներ,
որոնցից կարող են օգտվել բոլոր
մարդիկ առանց որևէ ջանքի կամ
աշխատանքի, ինչպիսիք են ջուրը,
խոտը, **կրակը և այլն:**

Երկրորդ. Պաշտպանված
աղբյուրներ, որոնք պետությունը
պաշտպանում է ի շահ
Մահմեդականների կամ
ընդհանուր մարդկանց, ինչպիսիք
են զերեզմանոցները,
կառավարական
գերատեսչությունները,
ուսուրաներ, **բարեգործությունը և**
այլն:

Երրորդ. Աղբյուրներ, որոնք մինչ
այդ չեն կիրառվել, սակայն դրանք
արհամարհել են երկար
ժամանակ, ինչպիսիք են Մաուաթ
հողերը, [որոնք համարվում են](#)
[մահացած և վերամշակման](#)
[կարիք ունեն հացահատիկ](#)
[աճեցնելու համար:](#)[110]

Մեփականությունը պահպանելու
համար Ամենազոր Աստվածը մեզ
պատվիրել է գումար պահպանել:
Նույնպես Իսլամական Շարիաթը
պահպանել է սեփականության
ազատությունը, ինչպես որ
Աստված պատվիրել է Հուդուդ,
(Սահմանի գործածման
միջոցնվ), (Քրեական օրենսգիրք),
ինչպես գողի ձեռք կտրելը և այլն:

ԱՆՕՐԻՆԱԿԱՆ ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Մեփականությունը պետք է լինի հալալ, օրինական առբյուրներից, և չպետք է լինի ուրիշի հաշվին, այնպես, որ որբերին չխարեն և չվերցնեն նրանց գումարը:

Մարդկանց աղքատությունը և կարիքը չպետք է օգտագործել, որպեսզի չարաշահեն իրենց գումարը յուրացմամբ, խաղամոլությամբ, որը պատճառ է հանդիսանում հասարակության թշնամանքի և օգնում է կազմալուծել անդամների միասնությունը: Ամենազոր Աստվածն ասաց. «Օվ, դուք, ովքեր հավատքում եք. Մի կերեք

ձեր ունեցվածքը միմյանց մեջ
փառամոլությամբ. Սակայն թող
լինի ձեր միջև ճանապարհ և
առևտուր փոխադարձ բարի
կամքով»: (Ալ-Ծիսաա : 29)

Եթե սեփականությունը
անօրինական գործունեության
արդյունք է, Խոլամը չի ճանաչում
կամ պաշտպանում այն: Ավելին,
այն պատվիրում է վերցնել այն
սեփականատիրոջից և
վերադարձնել օրինական տիրոջը,
ինչպես գողունը կամ յուրացված
գումարը: Եթե գումարը
սեփականատեր չունի, այն պետք
է դնել Բեյթ Ալ- Մալի մեջ,
պետական զանձարանում:

Նույնպես Իսլամը ուղիներ է որոշում, **որպեսզի հավաքի գումար և մեծացնի այն և սահմանափակումներ դնի դրա վրա:** Իսլամը երբեք չի ճանաչում գումարի աճը հարամ ճանապարհով, օրինակ գումարի աճը վաշխառությամբ, **զինով կամ թմրանյութերով կամ խաղատներ բացելով:** Այն նույնպես նվիրում է սեփականության իրավունք ի շահ հասարակության, որը ներկայացվում է Զարյաթի և այլ ծախսերի միջոցով և դեմ է կտակի ավելի քան երրորդ մասին,

որպեսզի հիմնավորի ժառանգորդի իրավունքը կտակի երկու երրորդ մասով:

Նույնպես, այն սահմանափակել է սեփականությունը չափավոր ծախսերի միջոցով, **որը շռայլ մարդու և ժլատի միջև**

Է:Ամենազոր Աստվածն ասաց.

«Նրանք, երբ վատնում են, շռայլ չեն կամ ժլատ, սակայն պահեք ուղղակի հավասարակշռություն այդ երկու ծայրահեղությունների միջև»: (**Ալ-Ֆուրքան :67**) Իսլամը նույնպես սահմանափակումներ է դնում սեփականության վրա, հարամ դարձնելով ծախսը այն բաների վրա, որոնք արգելված են Իսլամական Շարիաթով և թույլատրում է վերցնել այս սեփականությունից մեկը, երբ տեղի է ունենում ընդհանուր շահի հակամարտություն, քանի որ մեկ

վնասը ստանում է արդարացի
փոխհատուցում, **օրինակ**
վերանայել իր հողերի
իրավունքները հանրային
ճանապարհը ընդլայնելու
համար:**[111]**

ՈՉ-ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Անկախ մահմեդական կամ ոչ
լինելու հանգամանքին,
Խոլամական պետության
անհատները վայելում են
սեփականության այս եզակի
համակարգը: Նրանց հաջողվում է
շատ գումար ստանալ:
Խալիֆաթի քրիստոնյա բժիշկ Ալ-
Մութառաքիլը, Աբբասիդների

տանսերրորդ խալիֆաթը,
Բախրամատիշու Իբն Զաքրայիլը, ով
այդ ժամանակաշրջացքում շատ
ազդեցիկ էր, **օրինակ**
սովորություն ուներ հազուսոք
նմանակել խալիֆաթի
հազուսոքին: **Նույնպես, նա**
ունեոք էր:[112] **Միևնույն**
ժամանակ, այդ մարդիկ սովոր էին
վայելել ընդհանուր
սեփականության պառլեները:
Սա էր հանդիսանում Իսլամի
սեփականության ազատությունը:
Այս հանդիսանում է բոլոր
մարդկանց օտարման իրավունք,
պայմանով, որ տվյալ իրավունքը
չի վճարում հասարակական,
անհատների կամ մյուսների

անձնական
հետաքրքրություններին:

ԱՄՈՒՍԻՆԸ, ԿԻՆԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ....
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐ և
ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Մահմեդական ընտանիքը
հանդիսանում է մահմեդական
հասարակության կառուցվածքի
հիմնական սյունը: Մահմեդական
ընտանիքը այս հասարակության
ամրոցն է և նրա
ապահովությունը և
անվտագության փականը:
Խլամը մեծ ուշադրություն է
դարձնում ընտանիքի

համակարգին և ընդունում է դրա
համար ամուր կառուցվածք, **որը**
հանգեցնում է իր անդամների
իրավունքներին և
պարտականություններին:

Նույնպես, Իսլամը կարգավորել է
ամուսնական գործարքները,
նաֆակա (**ապրուստ**), միրաթ
(ժառանգություն), **երեխաների**
դաստիարակման և ծնողների
իրավունքները: Նույնպես, Իսլամը
դրել է սեր և կապվածություն
ամուսինների և կանանց միջև,
որպեսզի ամրացնի նրանց կապը
և ընտանիքի և հարկադրի
կարգապահություն,
մահմեդական ընտանիքի
անդամների միջև, **որովհետև սա**
ամրացնում է հասարակությունը:

Այս սերը և կապվածությունը
նույնապես տարածում է կարևոր
մարդկային և հասարակական
արժեքներ հասարակության
զավակների միջև, և այս կերպ
ԽՍԼԱՄԸ բարձր դիրքի է դնում
հասարակությունը քաղաքակիրթ
ձևով, որը աննման է և հեռու է
պահում այն քառսից, քարոյական
մասնատումից և կորստից:

**ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՍՅՈՒՆԵՐԸ
ԽՍԼԱՄԾՎԱԿԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ**

ԽՍԼԱՄԱԿԱՆ քաղաքակրթության
մեջ, լնտանիքը կառուցված է
երկու կարևոր քաղադրիչներից;
տղամարդուց և կնոջից կամ

ամուսնուց և կնոջից: Նրանք հանդիսանում են ընտանիքի և սերունդներ ունենալու կազմավորման հիմքը, **որից ձևավորվում են ազգերը և հասարակությունը:** Ամենազոր Աստվածն ասաց. «Օվ,
մարդկություն երկյուղեր ձեր
Պահապան Տիրոջից, ով արարել է
ձեզ մեկ անհատից, արարել է
ինչպես բնույթ Նրա կողակցին և
նրանց երկուսից սփռված ինչպես
սերմեր անհամար տղամարդիկ և
կանայք»: (**Ալ-Ծիսա :1**) և ասաց.
«Եվ Ալլահը արարել է ձեզ համար
կողակիցներ կամ ընկերակիցներ
նույն բնույթի և արարել է ձեզ
համար, նրանցից որդիներ և
դուստրեր և թոռներ և

տրամադրել է ձեզ
կենսամիջոցների լավագույնը»:
(Ալ-Նահի :72)

Իսլամը վերցրել է այս երկու
սյուների ծայրահեղ
հոգացությունը և ուստի դրել է
օրենսդրություն ջրքիփ,որը
կառավարում է ամուսնական
հարաբերությունները և
պարզաբանում է նրանցից
յուրաքանչյուրի սահմանները,
ներառելով իրենց իրավունքները
և պարտականությունները:
Իսլամը նույնպես բաժանել է
դերերը ամուսինների միջև,
այնպես, որ նրանցից
յուրաքանչյուրը կարող է անել իր
դերը, **որպեսզի կառուցի**

ընտանիք և նպաստի մարդկային հասարակություն կառուցմանը:

Իսլամը առաջինը պատվիրել է
ամուսնությունը և որի նպատակն
է պահպանել մարդ տեսակը և
ապահովել հասարակությունը
բարի անդամներով, որպեսզի
նրանք դառնան Ալլահի
խալիքաթները երկրի վրա և
կառուցեն և բնակեցնեն
այն: Եռլյնպես, Իսլամը նպատակ
ունի ամուսնությամբ
պաշտպանել անհատներին և
հասարակությանը արատավոր և
բարոյական
դեգրադացիայից: Դիմելով
երիտասարդ տղամարդկանց
Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց.

«Օվ, Երիտասարդներ, նա, ձեր
միջից, ով կարող է ամուսնանալ,
պետք է ամուսնանա, ոռորվիետու
այն օգնում է նրան իշեցնել իր
հայացքը և պահպանել իր
համեստությունը, այսինքն, նրա
մասնավոր մասերը անօրինական
սեռական հարաբերություններից
և ով ի վիճակի չէ ամուսնանալ,
պետք է պահը պահի, քանի որ
պահքը թուլացնում է նրա
սեռական ցանկությունը»:[\[113\]](#)

Եթք մի քանի Երիտասարդներ
որոշեցին նվիրվել
Երկրպագության և հեռու մնալ
կանանցից, Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) մեղադրեց նրանց, և
պատվիրեց չանել այդ: Սա կարելի

Է գտնել Անաս Իբն Մալիքի հաղորդած պատմության մեջ, Երբ նա ասաց. «Երեք մարդուց կազմված մի խումբ եկավ Մարզարեյի (Խ.Ա.Ո.Ն) կանանց տներ, որպեսզի տեղեկանա, թե ինչպես է Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) երկրպագում Ալլահին: Երբ նրանց տեղեկացրեցին, նրանք համարեցին իրենց երկրպագությունը անբավարար և ասացին. «Որտեղ ենք մենք ի համեմատություն Մարզարեյի (Խ.Ա.Ո.Ն) քանի որ նրա անցյալ և ապագա մեղքերը ներվել են»: Ապա նրանցից մեկն ասաց. **Ես ընդմիշտ աղոթք կանեմ ամբողջ գիշեր»:** Մյուսը ասաց. «Ես պահք կպահեմ մեկ տարի և չեմ կոտրի

իմ պահքը»: Երրորդը ասաց. «Ես հեռու կմնամ կանանցից և երբեք չեմ ամուսնանա»:Ալլահի Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) լսելով այս միջադեպը, հավաքեց նրանց և ասաց. «Արդյո՞ք դուք նույն մարդիկ եք, ովքեր ասել են այսպես: Ալլահի անունով, Իրոք, ես մեկն եմ, ով ձեր միջի ամենաերկյուղածն է Ալլահից և ձեզանից ամենաառաքինին, մինչդեռ ես պահը եմ պահում և կոտրում եմ իմ պահքը, ես աղոթում եմ և ես քնում եմ և ես ամուսնանում եմ: Այսպիսով, նա, ով հակառակ է գնում իմ Սուննային, ինձանից չեմ»:[114]

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ՎԱՆԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մարդկությունը ինքն իրեն սխալ ծառայություն է մատուցել, ի շնորհիվ այն մարդկանց կարճատեսության, **ովքեր ցանկացել են հրաժարվել կյանքից և իրենք իրենց արգելել են ամուսնությունը:** Իմաստուն մարդիկ Եվրոպայում, նույնիսկ ժամանակակից պատմության մեջ, երբ տեսան, որ վանականությունը հանգեցնում է միայն իսակարի կոռուպցիայի, **արգելեցին այդ 15 դարյա քառսից և անբավարարվածությունից հետո:** Մի շաբք քահանաներ և սարկավագներ, բռնաբարել են

արական և իզական սեռի
երեխաների, մինչև ոք այս
երևույթը հայտնի դարձավ
Եվրապայում և Նահանգներում և
նրանցից հարյուրավորները իրենց
հրաժարականները տվեցին կամ
հեռացան և եկեղեցին այս
շեղումներից և սեռական
ոտնձգություններից
հուսահատության մեջ էր: Մեր
առաքինի կրոնը օգնել է մեզ
խուսափել այս ամենից և մեզ
զերծ է պահել
անհարմարությունից և այս
հուսահատ փորձից և դառը
ցավերից:[\[115\]](#)

**ԱՍՈՒՄՆՈՒԹՅԱՆ
ՆՊԱՏԱԿՆԵՐԸ**

Իսլամը զույգերի համար
 ամուսնություն է ցանկանում,
 որպեսզի նրանք հասնեն հոգևոր
 անհատական հանգստության,
 այնպես, որ նրանք կարողանան
 իրենց զգացմունքներին և
 տրամադրություններին այնպիսի
 ելք գտնել, **որը նրանց մոլի լինել**
ստեղծագործ և ձեռնաբաց:
 Ամուսնությունը նաև երկու
 զույգերի ապաստան է, **որի**
միջոցով նրանցից յուրաքանչյուրը
մեկուսացման պահերին մյուսին
դիմում է որպես
գործընկեր: Ամենազոր Աստվածն
 ասաց. «Եվ Նրա Նշաններից են
 այն, որ Նա արարել է ձեզ համար
 կողակիցներ ձեր միջից, որ դուք
 կարողանաք բնակվել խաղաղ

նրանց հետ և Նա դրել է սեր և
գթասրտություն ձեր սրտերի
միջև, իրոք, այնտեղ են Նշանները
նրանց համար, ովքեր
անդրադառնում են»: (**Ալ-Ռում**
:21) Այս երեք հատկանիշներով,
հանգստությամբ, սիրով և
գթասրտությամբ, **Իսլամում**
հասնում են ամուսնական
երջանկության:

ԿՈՂԱԿՑԻ ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Իսլամը պատվիրել է երկու
ամուսիններին ուշադիր լինել
միմյանց ընտրելիս: Ամենազոր
Աստվածն ասաց. «**Ամուսնացեք**
ձեր միջից նրանց հետ, ովքեր

ամուրի են, կամ ձեր մեջ եղած
առաքինիներից, արական սեռի,
թե իգական»: (**Ալ-Նուռ**
:32)Մարզարեն
(Ի.Ա.Ո.Ն)նույնպես պատվիրում է
ապագա ամուսնուն ճիշտ ընտրել
ապագա կնոջը: Նա ասաց. «կնոջը
կարելի է փնտրել ամուսնության
նպատակով չորս պատճառներից
մեկի համար. Նրա
ունեցվածքի, գեղեցկության,
հասարակական դիրքի կամ նրա
ամուր հավատքի: Ընտրեք
հավատք ունեցողին, այնպես, որ
դուք կարողանաք հաջողակ
լինել»:**[116]** Նա նույնպես
պատվիրեց, ապագ կնոջը
ուշադիր լինել ամուսնու
ընտրության հարցում, կիրառելով

միւնույն չափանիշը. «Տղամարդը, ում դուք գտնում եք բավարար իր ազնվության և հավատքի ամրության առումով, ով առաջարկում է ձեզ ամուսնություն, ապա տվեք նրան ձեր դստերը կնության: Եթե դուք չանեք այդ, պետք է լինի թշնամության և հասարակության կոռուպցիայի կապ»:[117]

Անկասկած, տվյալ հիմքով ընտրությունը օգտակար կլինի մարդկային հասարակությանը, քանի որ այդ երկու լավ մարդկանց միջև ամուսնության արդյունքը կհանգեցնի լավ սերնդի: Այս գեղեցիկ ընտանիքի զավակները պետք է

արդարացիորեն ծառայեն
Խսլամական արժեքների և
սկզբունքների լույսի ներքո:

ԱՄՈՒՍՆԱԿԱՆ
ՀԱՄԱԳՈՐԾՎԱԳԻՐԸ
ԽՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՕՐԵՆՍԴՐՈՒԹՅԱՆՔ

- Քանի որ ամուսնական պայմանագիրը կարևոր է, պետք է լինեն գործողություններ, որոնք նախորդում են, **որպեսզի պահպանեն իրենց դիմացկունությունը և զոյատևումը:** Խսլամական օրենսդրությունը նույնիսկ ավելի շատ ուշադրություն չի դարձրել որևէ այլ պայմանագրի, այնպես,

ինչպես նա արել է ամուսնական
պայմանագրին: Նա սահմանել է
որոշակի կանոններ:

Ամուսնությունը սկսում է
նշանադրությամբ և այս շրջանը
նշանակում է մոտեցնել երկու¹
ամուսիններին այնպես, որը
թույլատրում է երկու²
գործընկերներին ավելի լավ
ճանաչել միմյանց:³ Տվյալ
նշանադրության հաջողությամբ,
պետք է որոշել հասնել
ամուսնության, թե ոչ:

• Նույնպես, Իսլամական
օրենսդրությունը ապահովում է
Իշխարը, (հայտարարություն),
նիկյահի, (ամուսնական
պայմանագրի)

վավերականության համար:
Թաքնված իմաստությունը այն է,
որ Իսլամական տեսանկյունից
հայտարարությունը կարևոր է,
որովհետև այն ձեռք է բերում
կրոնական և աշխարհիկ
հետաքրքրություններ: Այսպիսով,
ամուսնական պայմանագրի
հայտարարությունը պետք է
հրապարակել և հայտարարել,
որպեսզի խուսափել
մտավախություններից և
կասկածներից:

Իսլամը որոշակի երաշխիքներ է
դրել ամուսնության պայմանագրի
համար, **որպեսզի զտնի**
երջանկություն երկու զույգերի
համար և բարիք բերի երկու

ՂՆՏԱՆԻՔՆԵՐԻՆ:Իսլամը
ՂՆՏԱՆԵԿԱՆ առաջնորդությունը
տվել է ամուսիններին,
Քառամահ, որի հիմքը նրանց
ունակությունները և ներուժն
են:Ամենազոր Աստվածն
ասաց.«Տղամարդիկ
պաշտպաններն ու
պահապաններն են կանանց,
որովհետև Ալլահը տվել է մեկին
ավելի շատ հզորություն, քան
մյուսին և որովհետև նրանք
ապահովում են նրանց իրենց
միջոցներից»: (Ալ Նիսաա :34)
Հետևյալ Քառամահը նույնպես
հանգեցնում է նրան,որ ապագա
ամուսինը ապագա կնօքը վճարի
օժիտ:Ամենազոր Աստվածն
ասաց.«տվեք կանանց,

ամուսնության համար, իրենց օժիտը, որպես անվճար նվեր»: (Ալ Նիսա :4) Իսլամը նույնպես նաֆակահ է դրել, որը ծախս է հանդիսանում կնոջ հազուստի, սննդի, բուժման և տան համար և պատվիրում է ամուսիններին վերաբերել նրանց բարությամբ և անաշառությամբ: Ամենազոր Աստվածն ասաց. «ապրեք նրանց հետ բարությամբ և անաշառությամբ: Եթե դուք չհավանեք որևէ բան, կարող է պատահել, դուք չեք հավանում մի բան և Ալլահը բերում է դրա միջոցով մեծ բարիք»: (Ալ Նիսա :19)

Մյուս կողմից, Իսլամը կանանց պատվիրել է հնագանդվել իրենց ամուսիններին և այս իրավունքը շատ կարևոր է, **որին կանայք պետք է հետևեն:**

Ուստի, Իսլամը երկուսին էլ, ամուսնուն և կնոջը, միմյանց նկատմամբ իրավունքներ է սահմանել, ինչպես նաև պարտականություններ և խնդրել է նրանց երկուսին էլ միմյանց արդար վերաբերել և համագործակցել իրենց համատեղ կյանքում և այնուհետ ուրավզգել է ուղիղ ճանապարհ, **թե ցանկացած համապատասխան տարածայնությունների և խնդիրների դեպքում ինչպես**

վարվել:Նույնպես, որպես
վերջնական լուծում, Իսլամը¹
թույլատրել է
ամուսնալուծությունը, եթք և կինը
և ամուսինը զգում են, որ
բավական բարդ է հաստատել
Աստծո հուղուղը, օրենքները և
զուգընկերոց հետ ապրել այնպես,
ինչպես Ամենազոր Աստվածն է
ցանկանում:[118]

ԵՐԵԽԱՆԵՐԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ ...
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ և
ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

ԵՐԵԽԱՆԵՐԸ և ՆՐԱՆՑ
ԴԱՍԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ
ՄԻՋԱՎԱՅՐԻ ԲԱԽՈՒՄԸ

Իսլամում երեխաները
հանդիսանում են կյանքի
ուրախություն և ցավոտ աչքերի
լույս: Իսլամը յուրահատուկ
ուշադրություն է դարձրել
երեխաներին և Իսլամական
շարիաթը հաստատել է, [որ](#)
[երեխաները ունեն իրավունքներ](#)
և պարտավորություններ
Ծնողների նկատմամբ: Երեխան
մտովի ամրագրել է կյանքի
առաջին պատկերի ծնողների
միջավայրից:[Մարզարեն\(Խ.Ա.Ղ.Ն\)](#) ասաց. «[Բոլոր երեխաները](#)
[ծնվում են Իսլամական](#)
[Հավատքով, սակայն նրանց](#)
[ծնողներն են դարձնում Հրեա կամ](#)
[Քրիստոնյա»:\[\\[119\\]\]\(#\) Ծնողները մեծ
ազդեցություն ունեն երեխաների](#)

կրոնի և քարոյականության վրա:
Ուստի, Երեխաների
հետաքրքրությունները և ազգի
ապագան կախված է Երեխաների
ողջախնհությունից: Հետևաբար,
Երեխաների իրավունքները
սկսվում են ավելի վաղ, քան
նրանց ծնունդն է, որը կայանում է
լավ մոր կամ հոր ընտրությամբ,
ինչպես մենք պարզաբանել ենք:

ԵՐԵԽԱՆԵՐԻ
ՆԱԽԱԾՆՍԴՎԱՆ
ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԸ

Պաշտպանություն Սատանայից

Եթե երկու կողմերն ել
հաջողության են հասել միմյանց
ընտրության հարցում, ապա

Երեխան իրավունք ունի
Սատանայից պաշտպանված
լինելու և սա տեղի է ունենում,
Եթք հոր սերմնահեղուկը անցնում
է մոր արզանդը: Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց

մահմեղականներին աղոթքի
մասին, ներկայացնելու սեռական
հարաբերության ընթացքում, **որը**
պաշտպանում է սաղմը

Սատանայից: Իբն Աբբասը, թող
Ալլահը զնիանա նրանով,
հաղորդեց, որ Մարգարեն
ասաց. «Եթե ձեզանից որևէ մեկը
մտադրված է զնալ իր կնոջ մոտ,
ասա. Ալլահի անունով, Օվ
Ալլահ, պաշտպանիր մեզ
Սատանայից և հեռու պահիր
Սատանային նրանից, ինչ Դու

շնորհում ես մեզ և եթե
նախասահմանված է, որպեսզի
նրանք երեխա ունենան, ապա,
Սատանան երբեք ի վիճակի չի
լինի վնասել նրան»:[120]

ԵՐԵԽԱՅԻ ԿՅԱՆՔԻ ԻՐԱՎՈՒՆՔԸ

Ժամանակի ընթացքում պտուղը
զարգանում է իր մոր արգանդում
և երեխան ստանում է կյանքի
իրավունք, **որը հաստատել է**
Իսլամը: Իսլամը արգելում է
հղիության արհեստական
ընդհատումը: Այն հանդիսանում է
հարամ, արգելված Իսլամի
կողմից, որպեսզի կինը հեռացնի
իր պտուղը, մինչ

ծննդաբերությունը, որովհետև
այն Ալլահի կողմից տրված
վստահություն է: Պտուղը ունի
կյանքի իրավունք և հարամ է
վնասել կամ ցավ պատճառել
նրան: Իսլամական Շարիաթը
պտուղը դիտում է որպես
մարդկային էակ, որին չպետք է
սպանել, եթե նա դառնում է չորս
ամսական և եթե հոգի է տրվում
նրան: Գոյություն ունի դիյահ,
պարտադիր արյան գումար, որը
պետք է վճարի այն անձը, ով
սպանում է պտուղը: Ալմուղիրա
իքն Շուրանն ասաց. Ալլահի
Առաքյալը ներկայացրեց իր
դատավճիռը Հուղիայլ ցեղի երկու
կանանց նկատմամբ, ովքեր կովել
էին միմյանց հետ և նրանցից մեկը

մյուսին քարով հարվածել էր:
 Քանի որ նա հղի էր, հարվածը
 սպանել է արգանդի մեջ զտնվող
 երեխային: Նրանք երկուսն ել
 ուղղեցին իրենց դեպքը
 Մարգարեյին (**Խ.Ա.Ո.Ն**) և նա
 վճռեց արյան գումար տալ նրան,
 ով կնոց արգանդի մեջ էր: կնոց
 խնամակալը, ում տուգանել էին,
 ասաց. «Օվ, Ալլահի Առաքյալ,
 Արդյո՞ք ես պետք է տուգանք
 վճարեմ արարածի համար, որը ոչ
 սնվել, ոչ է ըմպել է, ոչ խոսել, ոչ է
 ճշացել է: Այսպիսի դեպքը պետք է
 զրոյականացնել»: Ինչին
 Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.
 «Սա գուշակների եղբայրներից
 մեկն է^[121]:^[122] Այսպիսով,
 Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) վճռեց

արյան գումար նրա համար, **ինչը
կնոց արզանդի մեջ կը:[123]**

Ոճրագործի բարեկամները պետք
է վճարեն արյան գումար:

Բացի այդ, Իսլամական Շարիաթը
հանուն պտղի առողջության,
կանանց թույլատրում է չհետևել
պահքին Մահմեդականների
սուրբ ամսին, **Ուսմաղանին:**
Նույնպես, եթե կինը
դավաճանություն է գործում և
հղիանում է, Իսլամական
շարիաթը թույլատրում է նրանց,
ովքեր լիազորված են
իրազործելու դավաճանության
պատիժը, հետաձգել այն, **մինչ նա
լույս աշխարհ կըերի իր արզանդի**

Մեջ զտնվածք և ավարտի նորածնի կերակրումը:

ԵՐԵԽԱՆԵՐԻ ՀԵՏԾՆՍԴՅԱՆ
ԻՐԱՎՈՒԽՔՆԵՐԸ

Բարիք մաղթել, երբ նրանք լույս
աշխարհ են գալիս.

Ծննդաբերությունից հետո,
Խսլամը դնում է այնպիսի
դրույթներ, ինչպիսիք են բարիք
մաղթելը իրենց ծննդյան
կապակցությամբ, ինչպես տեղի
էր ունեցել Ալլահի Առաքյալ, Եղիա
իրն Զաքարիայի ծննդյան հետ,
(թող Ալլահը զնիանա նրանց
երկուսով,) որը նշել է Ղուրանը.
Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց.
«Մինչ նա աղոթք էր անում

իսղում, հրեշտակները կանչեցին նրան, «Ալլահը ավետիս է տվել քեզ Եղիայի, վկայելու Ալլահի Խոսքի ճշմարտությունը և լինելու առաքինի, ողջախոհ և մարզարե, - լավագույն ընկերակիցը առաքինիների»: (Ալ-Ամրան :39) և մարդիկ պետք է բարիք մաղթեն և առանց որևէ խտրականության երջանիկ լինեն և արական և իգական սեռի երեխայի լույս աշխարհ զալուն:

Ականջին Ազան և Իկամա կոչելը.

Երեխաների հետծննոյան իրավունքներից մեկը Ազան, Իսլամական աղոթքի կոչն է, որը արտաքերում են նորածնի աջ

ականջին և իկամա,որը
հանդիսանում է երկրորդ կոչք
ձախ ականջին, տեղեկացնելու
մարդկանց, [որ աղոթքը սկսվում է:](#)
Ինչպես նշել է Աբու Ռաֆային
պատման մեջ, նորածնի աջ
ականջին ազան կոչելը ցանկալի է,
նա ասաց. «Ես տեսա Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն) կոչ արեց ազանի, ալ-
Հասան իբն Ալիի, ([թող Ալլահը](#)
[թողություն տա նրան](#)), ականջին,
երբ Ֆաթիման ([թող Ալլահը](#)
[թողություն տա նրան](#)), [լույս](#)
աշխարհ բերեց նրան»:[\[124\]](#)

Թահնիիք. Նորածնի բերանը
ծամած արմավենու պտուղ դնելը.

Հետծննդաբերական մեկ այլ իրավունք է երեխայի բերանը ծամած արմավենու պտուղ դնելը, [125] որը կիրառում էր Մարգարեն: Աբու Մուսան [126], (թող Ալլահը թողություն տա նրան), ասաց. «Ես ունեի որդի և ես բերեցի նրան Մարգարեյի մոտ, (թող Ալլահը օրինի և խաղաղություն պարզելի նրան), և նա կոչեց նրան Իբրահիմ: Նա ծամեց արմավենու պտուղ և տվեց նրան և խնդրեց նրա համար օրինանք և այնուհետ նրան վերադարձեց ինձ»: [127]

Սափրել Նորածնի Գլխի Մազերը և, որպես բարեգործություն կշոհ չափով, արծաթ բաժանելը.

Նորածինների իրավունքներից մեկը, մազերը սափրելն է և որպես բարեգործություն, **կշռի չափով արծաթ տալը**: Այս ենթադրում է առողջություն և սոցիալական շահ: Դրանք են. Նորածնի գլխի ծակոտկինների բացումը և որևէ անառողջ բանից պաշտպանելը; Միգուցե սա օգնում է հեռացնել թույլ մազերը, **որպեսզի աճեն ամուլը**: Իսկ հասարակական շահը այն, **Է որ բարեգործություն է տրվում սափրած մազերի կշռի չափով**: Սա հանդիսանում է հասարակության անդամների միջև սոցիալական գաղափարի միասնականություն և հրճվանք է պատճառում աղքատներին: Մուհամմեդ Իբն Ալի Իբն ալ-

Հուսեյնը հաղորդեց. «Ֆաթիման,
Ալլահի Առաքյալի դուստրը,
(Խ.Ա.Ո.Ն.) կշուց Հասանի և
Հուսեյնի սափարած մազերը և
որպես բարեգործություն,
համահավասար քաշով արծաթ
վճարեց»:**[128]**

Գեղեցիկ անվանակոչելը.

Ալլահի Մարզարեյի
ուսմունքներից է, **որ ընտանիքի**
յուրաքանչյուր անդամի կոչեն լավ
անվամբ: Ինչը հանդիսանում է
երեխաների բարձրագույն
իրավունքներից մեկը: Ծնողների
պարտքն է իրենց զավակներին
լավ անուններ տալ: Երեխային
գեղեցիկ և պատվելի անուն տալը

կարևոր է: Ալլահի Առաքյալը չեր սիրում հարթ, (պատերազմ)բառը և ատում էր լսել այն: Մարգարեն ասաց. «Ալլահին ամենահաճելի անուններից են Աբդուլլան և ԱբդուրՌահմանը,
ամենաճշմարտացին Հարիթը,
(հողագործ) և Համմամը,
(եռանդուն) և վատագույններն են
Հարթ, (պատերազմ)և Մուրրահ,
(դառը)»:[\[129\]](#)

Ալին, (թող Ալլահը թողություն տա նրան) ասաց. «Երբ ծնվեց Հասանը, ես կոչեցի նրան Հարթ:
Ալլահի Առաքյալը (**Խ.Ա.Ռ.Ն**)
եկավ և ասաց. «Թույլ տուր ինձ տեսնել իմ որդուն: Ինչպե՞ս ես անվանակոչել նրան: Նա, Ալին

ասաց. **Հարբ:** Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) պատասխանեց. «Ոչ, նա Հասանն է»: Եվ, երբ ալ-Հուսեյնը լույս աշխարհ եկավ, **ես կոչեցի նրան Հարբ:** Մարգարեն եկավ և ասաց. «Թույլ տուր ինձ տեսնել իմ որդուն: Ինչպե՞ս ես անվանակոչել դու նրան»: Ալին պատասխանեց. **Հարբ:** Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ոչ, նա Հուսեյնն է»: Երբ երրորդ զավակը լույս աշխարհ եկավ, **ես կոչեցի նրան Հարբ:** Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) եկավ և ասաց. «Թույլ տուր ինձ տեսնել իմ որդուն: Ինչպե՞ս ես դու անվանակոչել նրան»: Ես ասացի **Հարբ:** Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց. «Ոչ, նա Մուհամմադն է» և

այնուհետ ավելացրեց. «Դու
անվանակոչել ես նրանց Հարունի
որդիների անուններով. Շաբբար,
Շաբբիր և Մուշաբիր»:[\[130\]](#)

ԱԿԻԿԱՀ

Ծննդից ի վեր երեխայի
իրավունքներից մեկը ակիկահն է,
զոհաբերություն, **ծննդյան
կապակցությամբ:** Այն նշանակում
է կենդանու զոհաբերություն,
նույնպես, դրանք հանդիսանում
են Միլլաթ –ու- Իբրահիմի,
Մարգարե Իբրահիմի կրոնի
բնորոշ գծերը, **երեխայի լույս
աշխարհ զալու յոթերորդ օրը:** Այն
հանդիսանում է հաստատված
Սուննա, **պատում:** Ինչպես նաև

նորածնի լույս աշխարհ գալու
ուրախության նշան: Մարզարեն,
երբ նրան հարցնում էին ակիկայի
մասին ասում էր. «Ես չեմ սիրում
անհնազանդություն և ով երեխա
է ունենում և նա ցանկանում է
զնիաբերություն մատուցել
ակիկայի անունից, նա պետք է
զնիաբերի երկու այծ արու
զավակի և մեկ այծ իզական սեռի
զավակի համար»:[\[131\]](#)

ԿՐԾՔՈՎ ԿԵՐԱԿՐԵԼԸ

Լույս աշխարհ գալուց հետո,
կրծքով կերակրվելը
հանդիսանում է երեխայի
հիմնական իրավունքը: Կրծքով
կերակրելը անհատի կյանքի

կառուցվածքում ունի
Փիզիկական, հոգեբանական և
սոցիալական երկար արդյուք: Սա
գիտակցել է իսլամական
շարիաթը, այսպիսով, Իսլամում
յուրաքանչյուր մայր, պետք է
կրծքով կերակրի իր զավակին
երկու ամբողջ տարի:

Յուրաքանչյուր նորածնի համար
այս դասակարգվել է որպես
հիմնական իրավունքներից մեկը:
Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց.
«Մայրերը պետք է սա տան իրենց
ժառանգներին երկու ամբողջ
տարի, եթե հայրը ցանկություն է
հայտնում շարունակել
ժամանակաշրջանը: Սակայն, նա
պետք է հոգա նրանց սննդի և
հագուստի ծախսերը անաչառ

պայմաններում»: (Ալ-Բակարա
:233)

Ժամանակակից
առողջապահությունը և
ֆիզիոլոգիական
հետազոտությունները
ապացուցել են, որ երկու տարի
տևողությամբ կրծքով կերակրելը
և սուրուցական և ֆիզիոլոգիական
տեսանկյունից էական է երեխայի
զարգացման համար:[132]

Սակայն Ալլահի օրինությունը
իսլամական ումմայի, (Ճողովրդի
համար), չի սպասում
հետազոտությունների և
փորձերի, որպեսզի ապացուցի
երկու տարի տևողությամբ կրծքի
կերակրման օգտակարությունը:

Այդ նախորդել է բոլոր նրանց: Եվ
մենք նկատում ենք, թե ինչ
աստիճան է Իսլամական
Շարիաթը անհանգստանում,
կրծքով կերակրման
գործընթացով, **դարձնելով այն**
նորածինների հիմնական
իրավունքներից մեկը: Ամեն
դեպքում, տվյալ իրավունքը չի
սահմանափակվում միայն մոր
կողմից, **սակայն հայրն էլ ունի իր**
բաժինը: Հոր
պատասխանատվությունն է, մորը
ապահովել սննդով և հագուստով,
որպեսզի նա ի վիճակի լինի հոգ
տանել երեխային: Ուստի, այն
կիսում է
պատասխանատվությունը,
յուրաքանչյուր կողմը կատարում

Է իր պարտքը, **որը նախատեսել է վեհ շարիաթը:** Այն պաշտպանում է Երեխայի հոգացության և պաշտպանության իրավունքը, որը տեղի է ունենում ըստ ծնողների հնարավորությունների: Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց. «Ոչ մի ոգի չի ունենա քեռ ավելի մեծ, քան կարող է կրել»: (Ալ-Բակարա :233)

ՊԱՀԵՍՏՈՒՄ և ԾԱԽՄ

Երեխայի հիմնական իրավունքներից մեկը, որը պետք է կատարեն ծնողները, **նրանց վրա գումարի պահեստումն ու վատնումն է:** Իսլամական շարիաթը ծնողների պարտը է

համարում հոգ տանել իրենց
երեխաներին և պաշտպանել
նրանց կյանքն ու առողջությունը
և գումար ծախսել նրանց
կերակրելու և հայրություն անելու
համար։ Ալլահի Առաքյալն ասաց.
«Զեզանից յուրաքանչյուրը հոգ
տանող է և պատասխանատու է
իր անդամների համար։
Կառավարիչը մարդկանց
հոգացողն է և պատասխանատու
է իր սուբյեկտների համար։
Տղամարդը հոգ է տանում իր
ընտանիքին և պատասխանատու
է նրանց համար։ Կինը ամուսնու
տան և զավակների հոգացողն է և
պատասխանատու է նրանց
համար։ Ստրուկը հոգ է տանում
իր տիրոջ ունեցվածքին և

պատասխանառու է դրա
համար»:[\[133\]](#)

ԼԱՎ ԿՐԹՈՒԹՅՈՒՆ

Լրացուցիչ, երեխաների
իրավունքներից մեկը լավ
կրթությունն է և կրոնի հիմնական
խնդիրների ուսուցանումը:
Որպես գործնական մեթոդ
կրթելու երեխաներին, Մարզարեն
ասաց. «Պատվիրեք ձեր
երեխաներին աղոթք անել երբ
նրանք դառնում են յոթ տարեկան
և ծեծեք նրանց, աղոթք անելու
համար, երբ նրանք դառնում են
տաս տարեկան և կազմակերպեք
իրենց անկողինները, որպեսզի
նրանք առանձին քննեն»[\[134\]](#) և

Ալլահը պատվիրեց մեզ
պաշտպանել մեզ և մեր
երեխաներին Դժոխքից,

Դատաստանի Օրը:

Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց.
«Օվ, դուք, ովքեր հավատում եք,
փրկեք ձեզ և ձեր ընտանիքները
Կրակից,որի վառելիքը Մարդիկ և
Քարերն են»: (Ալ Տահրիմ :6)

Երեխաներին հոգ տանելը
զգայուն և զգացմունքայնորեն

Որպես լրացում, երեխաներին
պետք է հոգ տանել զգայուն
կերպով, նրանց լավ
վերաբերեվելով, գթալ, **կատակել**
նրանց հետ: Հաղորդում են, որ
Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) համբուրեց

ալ-Հասսան իբն Ալիին Ալ-Աքրա
Իբն Հարիսի ներկայությամբ: Ալ
Աքրան ասաց. Ես ունեմ տաս
երեխա և ես երբեք չեմ համբուրել
նրանցից որևէ մեկին: Ալլահի
Առաքյալը հայացք զցեց նրան և
ասաց. «Յուրաքանչյուր, ով
գթասիրու չէ մյուսներին, չի
ունենա գթասրտություն»:[\[135\]](#)

Շադադ Իբն ալ-Հադր, ([թող](#)
[Ալլահը զնհանա նրանով](#))
մեջբերեց, որ իր հայրը ասաց,
Ալլահի Առաքյալը եկավ ալ-Իշաա,
(երեկոյան աղոթքի) Հասանի կամ
Հուսեյնի հետ: Մարզարեն առաջ
անցավ և դրեց նրան, [այնուհետ](#)
[նա սկսեց աղոթքը:](#) Մարզարեն
խոնարհվեց և այդ երկար

խոնարհում էր: Իմ հայրը ասաց.
Ես բարձրացրեցի իմ գլուխը
աղոթքի ընթացքում, միայն
տեսնելու, որ փոքրիկ երեխան
բարձրանում է Մարգարեյի
մեջքին, **մինչ նա խոնարհված** էր:
Ես շարունակեցի իմ
խոնարհումը: Եվ, երբ Ալլահի
Առաքյալը ավարտեց աղոթքը, մի
քանի մարդիկ ասացին. Օվ
Ալլահի Առաքյալ, դու երկար
խոնարհվեցիր աղոթքի
ընթացքում, մինչ մենք
կարծեցինք, **որ որևէ քան է**
պատահել կամ քեզ հայտնություն
է եկել: Մարգարեն ասաց. «Ոչինչ
չի պատահել, սակայն իմ որդին
բարձրացավ ինձ վրա և ես չեմ

սիրում կանխել նրան, մինչ նա
չավարտի իր արարքը»:[\[136\]](#)

Անաս Իբն Մալիքը, (թող Ալահը
թողություն տա նրան),
հաղորդեց, որ Մարգարեն ասաց.
«Երբ ես կանգնում եմ աղոթքի, ես
ցանկանում եմ ձգել այն, սակայն
լսելով երեխայի լացը, ես
կրճատում են այն, քանի որ ես չեմ
ցանկանում նրա մորք դնել վատ
վիճակի մեջ»:[\[137\]](#)

Աղջիկների Դաստիարակությունը
Աղջիկների դաստիարակությունը
և կրթությունը և նրանց մասին
հոգ տանելը յուրահատուկ
կարևորություն ունի:Մարգարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) բարձրացնում է

յուրաքանչյուրի պարզեց, **ով լավ**
հոգ է տանում և կրթում է
աղջիկներին: Մարզարեն ասաց.
«Նա, **ով դաստիարակում է երկու**
աղջիկ, մինչ նրանք չափահաս են
դառնում, նա և ես կլինենք
միասին, շատ մոտ Հարության
Օրը և նա միահյուսեց իր
մատները, բացատրելու համար
նրա և այդ մարդու մոտեցման
կետը» և նա միացրեց իր
մատները:[\[138\]](#)

Ուստի, **Երեխաները ունեն շատ**
կարևոր իրավունքներ ծնողներին:
Իսլամը պահպանել է այդ
իրավունքները: Տվյալ
իրավունքների
համակողմանիությունը և

փուլերը գերազանցում են մարդու բոլոր կերտած համակարգերը և օրենքները, **լինեն հին կամ ժամանակակից:** Իսլամը ուշադրություն է դարձնում երեխաներին իրենց կյանքի բոլոր փուլերում. **Պտուղներ,** նորածիններ, մանուկներ, չափահասներ, **մինչ նրանք դառնում են հասուն տղամարդ և կին:** Ավելին, Իսլամը հետաքրքրվել է նրանցով նույնիսկ, մինչ մոր արգանդում պտուղ դառնալը, կոչ անելով հայրերի և մայրերի ընտրությանը ... բոլոր այդ թիրախները նպատակ ունեն հասարակության համար արարել առաքինի տղամարդիկ և կանայք, **որտեղ**

գերակշռում են առաքինի էթիկան
և արժեքները:

ԾՆՈՂՆԵՐ, ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Ծնողները զույգերն են, որից
հետո նրանք օժտվում են
զավակներով և դառնում են
պատասխանատու նրանց և
սերունդների համար, հանուն
որոնց նրանք զոհաբերում են,
անց են կացնում երկար գիշերներ
հանուն նրանց
հարմարավետության ո լրացնում
են նրանց իրավունքները, **ինչպես**
մենք նշել ենք նախորդ
հատվածում:

ԾՆՈՂՆԵՐ, ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻ ՀԱՆԴԵՊ

Ներածություն

Ծնողները զույգեր են, ովքեր
օժտվում են զավակներով և
դառնում են պատասխանատու
նրանց և նրանց սերունդներին,
հանուն որոնց զոհաբերում են,
երկար գիշերներ անց կացնում
նրանց հարմարավետության
համար և ինչպես մենք արդեն նշել
ենք, լրացնում են իրենց
իրավունքները:

Ծնողներ, Իրավունքները
երեխաների հանդեպ

Որպես փոխհատուցում,
ցուցաբերելով շնորհակալություն
ծնողների բարիքին, անհրաժեշտ է
նրանց ըստ արժանավույն
վերաբերվել բարի և գթասիրու:
Խսլամը պարտավորեցրել է
զավակներին ծնողների
նկատմամբ, առանձնապես, **եթք**
ծնողները ծերանում են և
թուլանում: Ալլահը պատվիրում է
մարդկանց կարեկցող լինել
ծնողների նկատմամբ, վերաբերել
նրանց սիրով և գթասրտությամբ
և հնազանդվել նրանց նույն կերպ,
ինչպես սովոր էին մանուկ
հասակում:

Ծնողների իրավունքների
զագաթնակետը նրանց

հնազանդվելը և բարի
վերաբերմունքն է: Ալլահից հետո,
բացի ծնողներից ոչ ոք բարի և
գթասիրտ չէ: Ծնորհիվ իր
կարևորության: Երբ Ղուրանում
Ալլահը պատվիրում է ծնողների
նկատմամբ բարի և գթասիրտ
լինելու պարտավորությունը, այս
արգելքը միշտ հայտնվում է
անմիջապես, միայն մեկ Աստծո
երկրպագելու արգելքից հետո:
Ղուրանի մեջ Ամենաբարձրյալ
Ալլահն ասաց, թե Նա ինչ նկատի
ունի. «Զեր Տերը հրամայել է, որ
դուք ոչ ոքի չերկրպագեք
բացառությամբ Նրա և որ դուք
լինեք բարի ձեր ծնողներին:
Երկուսից որը, կամ երկուսն էլ
նրանցից հասնում են ծերության

իրենց կյանքում, մի ասեք նրանց
խոր արհամարհանքի, կամ
մերժեք նրանց, սակայն դիմեք
նրանց պատվով: Եվ,
բարությունից դրդված, իջեցրեք
նրանց խոնարհության թևը և
ասացեք. «Իմ Տեր, շնորհիր նրանց
քո Գթությունը, քանի որ նրանք
նվիրվել են մանկության
ընթացքում: » (Ալ-Իսրաա :23,24)

Մահմեդականներին պատվիրել
են ծնողների նկատմամբ
ցուցադրել բարություն և
կարեկցանք և գերծ մնալ նույնիսկ
ամենափոքր հայացքից կամ
նախատինքի խոսքից: Ծնողներին
չպետք է ցուցադրել որևէ
անհամբերություն, անհարզալից

վերաբերմունք, կամ բողոք :
Ալլահը բարձր է գնահատում
խոնարհությունը, երբ միայն այն
զալիս է զավակներից
ծնողներին, սակայն երբեք չի
գնահատում մարդկանց հանդեպ
խոնարհությունը : Դուրանի մեջ
Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց,
թե ինչ նկատի ունի. «Եվ ելնելով
բարությունից, իշեցրեք նրանց
խանահրության թևը» :

Ամեն դեպքում, որդիական
հնազանդությունը ավելի է
մեծանում, երբ ծնողները կամ
նրանցից մեկը ծերանում են, երբ
նրանք դառնում են ֆիզիկապես և
մտավոր թույլ, որը կարող է
հանգեցնել հաշմանդամության :

Ալլահը մահմեդականներին պատվիրում է պատվով ղիմել ծնողներին և կիրառել ամենայն հարգալից և քաղցր ոճը, որպես գթասրտության և կարեկցանքի նշան, ի լրացում պատվիրում է աղոթել նրանց համար, երբ նրանք ծերանում են և դառնում են թույլ և երախտապարտ լինել նրանց կրկին և կրկին, որը Ալլահը կապում է իր երախտապարտության հետ, ինչը պարզ է **Ղուրանական մի քանի տարբերակների մեջ:**

Ամենաբարձրյալ Ալլահը Ղուրանի մեջ բացատրում է . «Եվ Մենք պատվիրում ենք մարդուն լինել բարի իր ծնողների նկատմամբ, երկունքից երկունք է նրա մայրը

կրել նրան և երկու տարի կրծքով
կերակրել. Լսիր հրամանը. «Ճույց
տվեք երախտագիտություն Ինձ և
ձեր ծնողներին, Ինձ է ձեր
վերջնական Նպատակը»:
(Լուկման :14)

Որդիական հնազանդությունը
բարիքի ամենամեծ
դարպասներից մեկն է: Այս պարզ
երևում է Մարզարեյի (Խ.Ա.Ռ.Ն)
պատման մեջ, երբ Աբդուլլահ Իբն
Մասուդը հարցուց
Մարզարեյին. «Ո՞րն է Ալլահի
ամենասիրելի արարքը»:
Մարզարեն պատասխանեց
«Աղոթել Ժամանակին»:
Աբդուլլահն հարցուց. «Ո՞րն է
հաջորդ բարիքը»: Մարզարեն

ասաց. «Լինել քարի և
պարտական ծնողներին»:
Աբդուլլահն հարցրեց. «Ո՞րն է
հաջորդը»: Մարգարեն ասաց.
«Մասնակցել Զիհաղի, հանուն
Ալլահի»:[\[139\]](#)

Աբդուլլահ Իբն Ամր Իբն Ալ Ասր
ասաց. Մի մարդ հարցրեց
Մարգարեյին. «Արդյո՞ք ես կարող
եմ իմ մասնակցությունն ունենալ
Զիհաղում»: Մարգարեն ասաց.
«Արդյո՞ք քո ծնողները կենդանի
են»: Մարդը ասաց. «Այո»:
Մարգարեն ասաց. «Վերադարձիր
քո ծնողների մոտ և քարի կերպով
ընկերակցիր նրանց»:[\[140\]](#) և մեկ
այլ տարբերակի մեջ Մարգարեն

ասաց. «Մասնակցիր Զիհաղի,
հանուն նրանց շահերի»:[\[141\]](#)

Ամենամեծ

պարտավորություններից մեկը,
կապված ծնողների
իրավունքներին, որը սահմանել է
Խոլամը, նշվել է մի պատման
մեջ, որը հաղորդել է Զաքիր Իբն
Աբդուլլահը. Մի մարդ ասաց. Օվ,
Աստծո Մարգարե, ես ունեմ
ունեցվածք և զավակներ և իմ
հայրը ցանկանում է մասնաբաժին
ունենալ իմ սեփականությունից.
Մարգարեն ասաց. «Դու և քն
ունեցվածքը պատկանում եք քն
հորը»:[\[142\]](#)

ԱԲՈՒ ՀԱՇԻՄ ԻԲՆ ՀԻԲԲԱՆ [143]

«Նշանակում է, որ հորը չպետք է
մյուսների նման վերաբերվել:
Անհատը պետք է կարեկցանք
ցուցաբերի իր հորը և բարի լինի
նրան, այն ամենի մեջ, ինչ նա
ասում է և անում է, այն
աստիճան, որ հայրը ունակ է
դառնում ընդունել իր որդու
գումարը»: Մարզարեն ասաց.
«Դուք և ձեր ունեցվածքը
պատկանում եք ձեր
հորը», սակայն այն չի նշանակում,
որ հայրերը սեփականաշնորհում
են որդիների ունեցվածքը առանց
նրանց համաձայնության»:[144]

Որդիական հնազանդության և
ծնողների հարգանքի և
գթասրտության ցուցաբերման
կարևորությունը և
անհնազանդության
զգուշացումները պատումների և
մարզարեական սովորույթների
մեջ այնքան շատ են, որ
արտահայտում են Իսլամական
Շարիաթի բարձրագույն
աստիճանը, **ցուցադրելու**
հասարակության անքիծ
արժեքները և ոտնահարումից և
աղավաղումից նրանց
պաշտպանությունը նրանց:

ԱԶԳԱԿՑԱԿԱՆ ԿԱՊԵՐԻ
ՊԱՀՊԱՆՈՒՄԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ...

ԿԱՐԱՌՈՒԹՅՈՒՆԸ և ԻՐԱՎՈՒԹՅՈՒՆԵՐԸ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Խսլամական հզոր կանոններից
մեկը նաև այն է, որ ընտանիքի
գաղափարը չի
սահմանափակվում ծնողներով և
իրենց զավակներով, այլև,
նույնպես ներառում է
բարեկամներին և մարդկանց, ում
հետ պետք է կապ պահպանել,
ինչպիսիք են եղբայրները և
քույրերը, հորեղբայրները և
մորեղբայրները, **հորաքույրերը և
մորաքույրերը և իրենց**
զավակները: Այս բոլոր մարդիկ
ունեն այցելության և կապի

իրավունք: Հետևյալ իրավունքը
ապահովել է Իսլամական
Շարիաթը և դասակարգում է այն,
որպես մահմեդականի ամենամեծ
արժանիք: Նրան, ով պահպանում
է արյունակցական կապերը,
Իսլամը իրստացել է մեծ պարզեցում,
և նրան, ով խօսում է, **իշխան**
պատիճ:

Իսլամը որել է որույթներ և
համակարգեր, որոնք ապահովում
են ընդլայնված ընտանիքի ամուր
հարաբերության
կայունությունը, ներառելով
բարեկամներին, այնպես, որ
նրանք ի վիճակի լինեն միմյանց
օգնել, **աջակցել:** Իսլամը նույնպես
որել է պարտադիր ծախսի,

Ժառանգության և "ակիլահի"
համակարգ, որը վերաբերում է
դիյային, արյան գումարին, **որը**
վճարում են սպանվածի
ընտանիքին կամ
բարեկամներին:[145]

ՍԻԼԱԹՈՒՐ ՌԱԶԻՄ (ԱՉԳԱԿՑԱԿԱՆ ԿԱՊԵՐԸ) ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Սիլաթուր ոսհիմ, ազգակցական
կապերի պահպանումը,
նշանակում է ազգականների հետ
պահպանել պատշաճ կապ,
հնարավորին կերպ աջակցել և
կանխել չարիքը: Սիլաթուր ոսհիմ
նշանակում է այցելել
ազգականներին, հարցնել նրանց

մասին, անհանգստանալ,
հնարավորինս նվերներ տալ,
օգնել իրենց աղքատ
անդամներին, այցելել
հիվանդներին, ընդունել նրանց
հրավերքները, հյուրընկալել
նրանց, **հպարտանալ նրանցով և**
բարձրացնել նրանց: Միլաթուր
ռահիմը նույնպես նշանակում է
միանալ ազգականներին իրենց
ուրախության պահերին, կիսել
նրանց տիրությունը տիսուր
պահերին, որպես լրացում
ցանկացած այլ գործողություն,
որը կարող է նպաստել ամրացնել
և ամրապնել այդ փոքր
հասարակության անդամների
փոխհարաբերությունները:

Ուստի, սիլաթուլ ռահիմը հանդիսանում է բարիքի

դարպաս: Միլաթուլ ռահիմի
շնորհիվ, մահմեդական համայնքի
միությունը դառնում է ավելի
խորը և ամուր և անդամները
վստահ և զերծ են մեկուսացման
անհանգստությունից և
միայնությունը ոչ ոքի չի հուզում,
որովհետև բոլորը զգում են, որ
նրանք շրջապատված են իրենց
ազգականներով, **սիրով և**
հոգացությամբ և որ
անիրամեշտության դեպքում
իրենց ազգականները աջակցում
և օգնում են նրանց:

Ամենաբարձրյալ Ալլահը
պատվիրեց մահմեդականներին

լավ վարվել իրենց ազգականների հետ, **ում հետ պետք է կապ պահպանել և այցելել:**

Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց.

«Ծառայեք Ալլահին և ոչ մի զուգընկեր մի դուք Նրա հետ և զործեք բարիք ծնողներին, ազգականներին, որբերին, նրանց, ովքեր կարիք մեջ են, մոտիկ հարևաններին, օտար հարևաններին, ուղեկցորդներին, ճանապարհորդներին, դուք հանդիպում եք և ովքեր ձեր աջ ձեռքին են պատկանում. Քանի որ Ալլահը չի սիրում ամբարտավանություն, ցուցամոլություն»: (**Ալ Նիսաա :36**) **Ամենաբարձրյալ Ալլահը ազգական կապերի**

պահպանությունը դարձրել է Իր գոհունակության և օրինության պատճառ :Մի պատման մեջ,
Աբդուլ Ռահման Իբն Առաքը, թող
Ալլահը թողություն տա նրան,
ասաց. Ես լսել եմ, որ Ալլահի
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ռ.Ն**)ասաց.
«Ալլահն ասաց, «Ես կարենկցող եմ
և այս արդեն ստացվել է
գթասրտությունից; Ես ստացել եմ
անունը, **Իմ անունից**: Եթե որևէ
մեկը միանում է, Ես կմիանամ
նրան և եթե որևէ մեկը կտրում է,
ես կկտրեմ »»:**[146]**

Ալլահի Մարզարեն ավետիս է
բերել նրան, ով պահպանում է իր
ազգակցական կապերը և
ավետիսը կայանում է նրանում,**որ**

նա կշահի լավ
կեսապահովություն և երկար
առողջ կյանք: Անաս Իբն Մալիքը,
թող Ալլահը թողություն տա նրան,
ասաց. Ես լսել եմ, որ Ալլահի
Մարզարեն ասաց. « Նա, ով
ցանկանում է ընդլայնել իր
կենսապահովությունը և տարիքը,
պետք է պահպանի լավ
հարաբերություններ իր
հարազատների և մտերիմների
հետ»:[\[147\]](#)

Գիտնականները մեկնաբանում
են ասելով, որ պարզ և
կենսապահովության ընդլայնումն
է, հաջողությունը ներկայացնելու
երկրպագություն և ժամանակի

սպառում, որը օգտակար է Դատաստանի Օրը:[148]

Մյուս կողմից, տեքստերը
ուղղակի և պարզ էին,
զգուշացնելով ընդդեմ
ազգակցական կապերի խզման և
այն դասակարգեցին որպես
զանգվածային վատ արարք,
որովհետև հետևյալը մարդկանց
կապը դաժան է դարձնում,
տարածում է ատելության և
թշնամանքի ոզի և ազգականների
միջև ոչնչացնում է ընտանեկան
համախմբվածությունը:

Ամենաբարձրյալ Ալլահը
զգուշացնում է, որ կանիծի նրան,
ով կիսզի ազգակցական կապերը.
«Այնուհետ, արդյո՞ք սպասելի է

ձեզանից, որ եթե դուք ունենաք
իշխանություն, որ դուք չարիք
կզործեք երկրի վրա և կիսկեք ձեր
ազգակցական կապերը: Այս այն
մարդիկ են, ում Ալլահը անիծել է,
քանի որ Նա իլացրել և կուրացրել
է նրանց»: (Մուհամմեդ :22,23)

Զաքիր Իբն Մութթամը ասաց, որ
Ալլահի Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)
ասաց. «Անհատը, ով դաժան է
դարձնում ազգակցական
կապերը, չի մտնի Դրախտ»:
[149]
Ազգակցական կապերի խզումը
նշանակում է դաժան դարձնել
հարաբերությունները և դադարել
լավ վերաբերվել նրանց:
Գոյություն ունեն շատ
ներդաշնակ տեքստեր, **որոնք**

հաստատում են ազգակցական
կապերի խզման

զանգվածայնությունը: Այն պետք
է օգնի արարել համատեղ, մոտիկ
և եղբայրական համայնք, որտեղ
Ալլահի Մարզարեյի պատումը.

«Դուք տեսնում եք
հավատացյալներ, ովքեր
գթասիրու են միմյանց միջև և
ցուցադրում են սեր և բարի են,
հիշեցնելով մի մարմին, այնպես,
որ, եթե մարմնի մի մասը լավ չէ,
ապա ամբողջ մարմինը կիսում է
քնկոտությունը և ջերմը նրա
հետ»:**[150]** իրականություն է
դառնում:

ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՔԻ
ԵՂԲԱՅՐՈՒԹՅՈՒՆԸ, ՆՐԱ

ԿԱՐԱՌՈՒԹՅՈՒՆԸ և ԿԱՐԳՎՎԻՃԱԿԸ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Մահմեդական համայնքը մեծ ընտանիք է, որը կապված է սիրով, համերաշխությամբ,
համագործակցությամբ և
զքարտությամբ: Մահմեդական համայնքը հավասարակշռված, աստվածային, մարդկային համայնք է, որը զոյակցում է լավ վարվելաձևով և զործում է արդարությամբ և
խորհրդատվությամբ: Տարեց անդամները զքասիրու են երիտասարդների նկատմամբ:
Ունեորը խղճում է աղքատին և

ուժեղը օգնում է թույլին:
Մահմեդական համայնքը նման է
մեկ մարմնի: Եթե աչքը ցավում է,
ապա ամբողջ մարմինը ցավի մեջ
է և եթե զլուխն է ցավում, **ապա**
ամբողջ մարմինը ցավում է:

ԵՂԲԱՑՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Լի Աթուաթերը [151],ով
հանդիսանում էր Ռոնալդ
Ռեյգանի [152] կառավարության
գլխավոր խորհրդանշիշներից
մեկը, 1991 թվականի Լայֆ
ամսագրի մեջ ասաց. «Իմ
հիվանդությունը ինձ ուսուցանեց
մարդկային էության, սիրոն,
եղբայրության և

փոխարարերությունների
մասին, որ ես երբեք չեի հասկացել
և միզուցե, **չեի կարող հասկանալ:**
Այսպիսով, այդ տեսանկյունից,
գոյություն ունի մի փոքր
ճշմարտություն և բարիք ամեն
ինչում»:**[153]**

Եղբայրությունը մարդկային
ամենաեզակի արժեքներից է, որը
հաստատել է Իսլամը, **որպեսզի**
ներկայացնի համայնքի
միասնությունը: Եղբայրությունը
ձեռք է բերում համայնքի
համակցությունը և վերջինս
գոյություն չի ունեցել մեկ այլ որևէ
համայքում, **լինի դա հին թե նոր:**
Եղբայրություն նշանակում է «Որ
մարդիկ ապրում են սիրով,

կապվածությամբ և
աջակցությամբ, կապված են
զգացմունքով, որը կապում է մեկ
ընտանիքի անդամներին, ովքեր
սիրում և աջակցում են միմյանց և
որտեղ յուրաքանչյուր անդամ
զգում է, որ իր եղբոր
հզորությունը ավելանում է իր իսկ
հզորությանը և իր եղբոր
թուլությունը, նշանակում է իր իսկ
թուլությունը և որտեղ
յուրաքանչյուրը զգում է թույլ, եթք
միայնակ է և հզոր, եթք իր եղբոր
կողքին է»:[\[154\]](#)

ԵՂԲԱՅՐՈՒԹՅԱՆ
ԿԱՐԳԱՎԻՃԱԿԸ
ՄԱՀՍԵԴԱԿԱՆ
ՀԱՄԱՅՆՔՈՒՄ

Տեքստերը ընդգծում են
Եղայրության կարգավիճակը
Իսլամական համայնքում և
Եղայրության ազդեցությունը
կառուցելու Մահմեդական
համայնք: Նրանք նույնպես
հրահրում են ամենին, ինչը
ամրացնում է Եղայրությունը և
արգելում են ամենը, **ինչ կարող է վնասել :**Ամենաբարձրյալ Ալլահը,
հաստատել է Եղայրության
կապը և հավատքը ասելով.
**«Հավատացյալները մի
Եղայրություն են»:** (Ալ-
Հուջուրաթ:10) անկախ ռասայից,
գույնից և ծագումից: Այս հիմքով
Էլ Սալման ալ Ֆարիսին, Բիլալ ալ
Հաբաշին և Սուլհայք առ-Ռումին

Եղբայրացան իրենց արաք Եղբայրների հետ:

Նմանատիպ Եղբայրությունը
Ղուրանը նկարագրում է որպես
Ալլահի
օրինություն: Ամենաբարձրյալ
Ալլահին ասաց. «և հիշեք
Երախտագիտությամբ, Ալլահի
շնորհը ձեզ, քանի որ դուք
թշնամիներ էիք և Նա միացրեց
ձեր սրտերը սիրով, այսպիսով, ի
շնորհիվ Նրա Ողորմածության,
դուք դարձաք Եղբայրներ»: (Ալ-
Ամրան 103)

Մեղինա զաղթելուց հետո,
Մահմեդական համայնքի
կառուցման սկզբնաշրջանում և

մզկիթի կառուցումից անմիջապես
հետո, Մարգարեն
(Խ.Ա.Ո.Ն)սկսեց Եղբայրական
կապեր հաստատել
Մոլհացերինների, գաղթյալների և
Անսարների միջև: Դուրանը
գրանցեց Եղբայրությունը, որը
սիրո և այլասիրության
բարձրորակ օրինակ
Ճառայեց: Ամենաբարձրյալ Ալլահն
ասաց. «Սակայն նրանք, ովքեր
նրանցից առաջ ունեն տներ
Մեղինայում և ընդունել են
Հավատքը, ցուցադրում են իրենց
նվիրվածությունը, նրանց, ովքեր
գաղթել են և ոչ մի ցանկություն
չունեն իրենց սրտերի մեջ այն
բաների համար, որոնք տվել են
վերջիններիս, սակայն նրանց

գերադասում են իրենցից,
նույնիսկ, եթք աղքատությունը
իրենց իսկ սեփականությունն է»:
(Ալ-Հաջր :9)

Ծնորհիվ եղբայրության, սիրո և
այլասիրության հիասքանչ
օրինակ է, եթք մեկ Անսար
տղամարդ առաջարկեց իր
զաղթական եղբորը իր գումարի
կեսը և ամուսանալությունից
հետո, **իր կանանցից մեկին:**
Հետևյալը հաղորդել է Անսա Իբն
Մալիքը, ով ասաց. Աբդուլ
Ռահման Իբն Առիֆը եկավ
Մեղինա և Մարգարեն
եղբայրական կապ հաստատեց
նրա և Սաադ Իբն ալ-Ռաբի ալ
Անսարի միջև, ով Աբդուլ

Ուսիմանին առաջարկեց վերցնել
իր գումարի կեսը և երկու
կանանցից մեկին, սակայն Աբդուլ
Ուսիմանն ասաց նրան. Թող
Ալլահը օրինի քո ընտանիքը և
գումարը, ցույց տուր ինչ շուկայի
ճանապարհը... :[\[155\]](#)

Համայնքի համակցության մեծ
դերի համար, Ալլահի
զգուշացումը ակնհայտ է, որը դեմ
է յուրաքանչյուր արարքի, [որը](#)
[կարող է թուլացնել Իսլամական
եղբայրությունը:](#) Ամենաբարձրյալ
Ալլահը արգելել է
գերադասությունը և ծաղրը:
Ամենաբարձրյալ Ալլահն
ասաց. «Օվ դուք, [ովքեր](#)
հավատացել եք: Թող որ ձեր միջի

ոչ մի մարդ չծիծաղի մյուսների
վրա. կարող է պատահել, որ
վերջինս ավելի լավն է քան
նախորդը»: (**Ալ-Հուզուրաթ :11**)

Ալլահը արգելել է
զրպարտությունը և
ծագումնաբանական
մեծամտությունը:

Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց.
«Ոչ անվանարկեք, ոչ էլ ծաղրեք
միմյանց, ոչ էլ կոչեք ածական
անուններով. Անվանարկելը
համարվում է թուլություն,
կիրառելու մեկի համար, այն
բանից հետո, եթք նա հավատացել
է. Եվ նրանք, ովքեր չեն
դադարեցնում, իրոք, սիսալ են
գործում»: (**Ալ-Հուզուրաթ :11**)

Ալլահը արգելել է բամբասանքը,
զրպարտությունը և
կասկածը, **դրանք բոլորը**
պառակտում են ցանկացած
համայնք: Ամենաբարձրյալ
Ալլահն ասաց. «Օվ, դուք, ովքեր
հավատացել են. խուսափեք
կասկածից այնքան, որքան
հնարավոր է, քանի որ կասկածը
որոշ դեպքերում մեղք է. **Եվ մի**
լրտեսեք միմյանց: Արդյո՞ք
ձեզանից մեկը ցանկություն
կհայտնի համտեսել իր մահացած
եղբոր մարմինը: Ոչ, այն զզվելի է...
Սակայն վախեցեք Ալլահից:
Քանի որ Ալլահը
Ամենագթասիրտն է»: (Ալ-
Հուջուրաթ :12)

Եթե գոյություն ունի վեճ կամ փաստարկ, Իսլամը մեծարում է ամենը, ինչը կարող է օգնել միացնել սրտերը և ամրացնել միությունը, կոչելով

իսաղաղության: Մարզարեն ասաց. «Արդյո՞ք պետք է հաղորդեմ ձեզ մի բանի մասին, որը պահքից, աղոթքից և բարեգործությունից ավելի բարձր աստիճանի վրա է գտնվում: Մարդիկ պատասխանեցին, Այն Ալլահի Մարզարեն: Նա ասաց. Մարդկանց միջև որևէ բան դնելն է, փշացնելով նրանց սադրանքները»: [156]

Ավելին, Իսլամը թույլատրում է ստելք, որը կարող է ուղղել վիճող մարդկանց, քանի որ այն պաշտպանում է Մահմեդական համայնքի միությունը
հարվածից: Մարզարեն ասաց.
«Նա, ով խաղաղություն է բերում մարդկանց միջև, քարիք հնարելով կամ ասելով լավ բաներ, ստախու չէ»:[\[157\]](#)

**ԵՂԲԱՅՐՈՒԹՅՈՒՆ,
ԻՐԱՎՈՒՔՆԵՐԸ և
ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԵՐԸ**

Արտահայտելով եղբայրության կարևորությունը, Իսլամը սահմանել է մի շարք իրավունքներ և

պարտավորություններ, որոնք
պետք է լրացնի յուրաքանչյուր
մահմեդականը և նմանատիպ
հարաբերության լույսի ներքո, որը
Խսլամը դասակարգել է որպես
պարտք, Հարության Օրը պետք է
դատվի որպես մարդկային արարք
և վստահություն, **որը պետք է
լրացվի:** Մարզարեն պարզաբանել
է ասելով. «Մի մեծացրեք
չարակամությունը և մի
առաջարկեք նրան աճ գնից դուրս
և մի մեծացրեք հակակրանքը
կամ թշնամությունը և մտեք
գործարքի, երբ մյուսները մտել են
այդ գործարքի մեջ և եղեք ինչպես
ընկեր եղբայրներ և Ալլահի
ծառաներ: Մահմեդականը
մահմեդականի եղբայրն է: Նա ոչ

ճնշում է նրան, ոչ ոտնահարում նրան, **ոչ էլ վերևից է նայում նրան:** Երկյուղածությունը այստեղ է և մինչ նա ասում էր այդ, **նա երեք անգամ ցույց տվեց իր կուրծքը:** Մահմեդականի համար լուրջ չարիք է, **մյուս եղբայր մահմեդականին վերևից նայել:** Մահմեդականի ամեն իրը անձեռնմխելի է իր հավատքի եղբոր համար. Նրա արյունը, ունեցվածքը և պատիվը»:[**\[158\]**](#)

Մարզարեյի խոսքերը «մի առաջարկեք զնից դուրս ան «զիտնականները մեկնաբանում են. որը հետևյալը նշանակում է դադարել աջակցել և օգնել նրան և իրական իմաստն է. Եթե

մահմեղականը փնտրում է մեկ
այլ մահմեղականի
աջակցությունը հոգացությունը
կամ այլն, նա պետք է աջակցի
նրան, եթե հնարավոր է և
գոյություն չունի ոչ մի օրինական
արդարացում վերջինիս, նրան
աջակցությունը մերժելու»:[\[159\]](#)

Անասը հաղորդում է, որ
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.
«Օգնիր քո եղբորը, անկախ
նրանից նա կեղեքիչ է, թե
կեղեքվող», մի մարդ հարցրեց.
«Օվ, Ալլահի Առաքյալ, ես կօգնեմ
նրան, եթե նա կեղեքված է,
սակայն, եթե նա կեղեքիչ է,
ինչպե՞ս ես պետք է օգնեմ նրան»:
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**)

ասաց. «Խոչընդոտել նրան
կեղեքել մյուսներին, քանի որ
այդպես պետք է օգնել
նրան»:[160]

Արդյո՞ք զոյություն ունի որևէ
մարդկային համայնք, որը ի
վիճակի է պարտավորեցնել
յուրաքանչյուր անդամի լրացնել
իր եղբոր կարիքները, օգնել իր
եղբորը, **եթե նա կեղեքվում է և**
խոչընդոտել նրան կեղեքել
մյուսներին:

Միայն Իսլամական համայնքը
կարող է այդպես զործել, **ի**
շնորհիվ եղայրության և
զգացմունքների միության բարձր
մակարդակի: Յուրաքանչյուր

անդամ ցանկանում է հեռացնել իր
եղբոր դժբախտությունները,
լուծել նրա խնդիրները, **աջակցել**
և օգնել նրան **և չատել** կամ
շրջնամանալ նրան:

Յուրաքանչյուր անդամ
պարտավոր է լինել դրական: Հստ
այդմ, եղբայրությունը հիմք է և
կոչում, **որպեսզի համակցի** և
միասնական դարձնի
մահմեդական համայնքը:

ՀԱՄԵՐԱԾԽՈՒԹՅՈՒՆԸ ՄԱԿՍԵԴԱԿԱՆ ՀԱՄԱՅՆՔՈՒՄ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Իսլամական Շարիաթը
պատվիրում է իր հետևորդներին

պահպանել
 համագործակցությունը,
 համերաշխությունը և
 զգացմունքների միությունը և
 զգացմունքները նրանց միջև, ի
 լրում իրենց համերաշխության ի
 կարիքների և նյութական
ինդիրների: Ուստի, նրանք
 դարձել են ինչպես ամուր,
 մածուցիկ կառուցվածք, որի
մասերը օգնում են միմյանց: Աբու
 Մուսա ալ-Վարին, ասաց, որ
 Մարզարեն (**Խ.Վ.Ո.Ն**)
 ասաց. «Հավատացյալը, մեկ այլ
 հավատացյալի համար նման է
 կառուցի, որի տարբեր մասերը
 կիրառելի են միմյանց»: **[161]** Կամ
 ինչպես մեկ մարմին, որտեղ, եթե
 որևէ մասը լավ չէ, **ապա ամբողջ**

մարմինը կիսում է քնկոտությունը և ջերմը դրա հետ: Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց. «Դուք տեսնում եք հավատացյալներին, որպես գթասիրտ միմյանց նկատմամբ և ցուցադրում են սեր միմյանց և բարի են միմյանց նկատմամբ, հիշեցնելով մեկ մարմին, այնպես, որ, եթե մարմնի որևէ մաս լավ չէ, ապա ամբողջ մարմինը կիսում է քնկոտությունը և ջերմը դրա հետ»:[\[162\]](#)

ՀԱՄԵՐԱԾԽՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱԿՈՂՄԱՆԻՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Մողիալական համերաշխությունը հսկամում, կանգ չի առնում

նյութական շահերի վրա, որը
հանդիսանում է
համերաշխության հիմնական
գործոններից մեկը, սակայն
քողարկում է հասարակության
բոլոր կարիքները, լինի անհատ,
թե խումբ, անկախ այդ
կարիքները նյութական,
քարոյական կամ մտավոր են,
հետևյալ հասկացությունների
ամենալայն շրջանակներում: Այն
նշանակում է, [որ](#)
համերաշխությունը ներառում է
ազգի անհատների և խմբերի
բոլոր հիմնական իրավունքները:

Իսլամի բոլոր ուսմունքները
հաստատում են բոլոր
մահմեդականների միջև

գոյություն ունեցող
համերաշխության համակողմանի
բնույթը: Այդ իսկ պատճառով,
մահմեղական համայնքին օտար է
անհատականությունը,
**Եսասիրությունը և բացասական
մտածելակերպը:** Մահմեղական
համայնքը, իսկապես ազրում է
հավատարիմ եղբայրությանը,
առաքինությանը և ամբողջ
ժամանակաընթացքում
առաքինաբար և բարեպաշտորեն
միմյանց օգնությանը:**[163]**

ՀԱՄԵՐԱՇԽՈՒԹՅԱՆ
ԸՆԴՀԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Իսլամում մահմեդական ազգի
սոցիալական համերաշխությունը,
միայն մահմեդականների
պատկանելություններ
չեն, սակայն, [նույնպես](#)

Իսլամական հասարակության
ներսում ամբողջ մարդկությանը
իրենց բոլոր կրոններով և
հավատքներով: Ամենաբարձրյալ
Ալլահն ասաց. «Ալլահը ձեզ չի
արգելում, նրանց նկատմամբ,
ովքեր չեն մարտնչում ձեր
Հավատքի դեմ, կամ վտարում են
ձեզ ձեր տներից, լինել բարի և
արդար, քանի որ Ալլահը սիրում է
նրանց, ովքեր արդար են» (Ալ-
Մումտահինե :8), [որովհետև](#)
համերաշխության հիմքը
մարդկության

արժանապատվությունն է:
Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց.
«Մենք պատվել ենք Ադամի
որդիներին, մատակարարել ենք
նրանց փոխադրամիջոց երկրի և
ծովի վրա, տվել ենք նրանց որպես
կենսակերպ բաներ, որոնք լավ և
մաքուր են և շնորհել ենք նրանց
հատուկ շնորհներ, ի
գերադասություն մեր
արարածների մեծամասնության»:
(Ալ-Իսրա :70)

Մահմեդական համայնքի
անդամների համերաշխության և
ինտեգրացման համատեքստում
համապարփակ տարբերակներից
մեկը այն է, ինչ ասում է Ալլահը
«Օգնեք միմյանց առաքինաբար և

բարեպաշտորեն, սակայն մի օգնեք միմյանց մեղքում և ոխում, վախեցեք Ալլահից, քանի որ Ալլահը իխատ է պատժի մեջ»: (Ալ Մայհդա :2)

Ալ-Քուրթուքին [\[164\]](#) ասաց.
 «Հիաման է բոլոր արարածներին օգնել միմյանց առաքինաբար և բարեպաշտորեն, որը նշանակում է, [նրանք պարտավոր են օգնել մեկը մյուսին:](#)[\[165\]](#) Ալ Մառարդին[\[166\]](#) ասաց.

«Ամենաբարձրյալ Ալլահը կոչել է մարդկանց օգնել միմյանց և այն կապել է առաքինության և բարեպաշտության հետ, որովհետև բարեպաշտությամբ է զալիս Ալլահի հաճույքը և

առաքինությամբ մարդկանց
հաճույքը և նա, ով ստանում է
Ալլահի հաճույքը և մարդկանց
հաճույքը, երջանիկ է և լիովին
օրինված»:[\[167\]](#)

ԶԱՔՑԱԹԻ ԿԱՐԽՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Սուրբ Ղուրանը հստակորեն
սահմանել է, որ գոյություն ունեն
ունենորի ունեցվածքի մի մաս, [որը](#)
[պետք է տալ աղքատին և](#)
[կարիքավորին:](#) Ամենաբարձրյալ
Ալլահն ասաց, «Եվ նրանք, [ում](#)
[ունեցվածքի մեջ գոյություն ունի](#)
[ճանաչված իրավունք:](#) Քանի որ
կարիքավորը, ով խնդրում է և նա,

ում կանխում են որոշակի
պատճառներով խնդրել» (Ալ
Մաարեզ :24,25) Աստվածային
Օրենդիրը սահմանել է այդ
մասնաբաժինը Ինքը և խնդրը չի
թողել ունեորի կամ բարերարի
առատաձեռնության վրա: Նա
խնդրը չի թողել գթասրտության
զգացմունքի վրա, որը կարող է
գոյություն ունենալ ունեորների
սրտերում, **կամ իրենց**
ցանկությանը բարեպաշտության
և բարերարության և իրենց սիրո
կամ մարդասիրության:[168]

Դուրանական տարբերակը
սահմանել է տվյալ կարիքավոր
մարդկանց դասակարգումը.
«Ողորմությունը աղքատների և

կարիքավորների համար է, և
նրանց, ովքեր աշխատում են
տնօրինել միջոցները, քանի որ
նրանք, ում սրտերը վերջերս է
հատվել ճշմարտությանը, նրանց
համար, ովքեր գերության և
պարտքի մեջ են հանուն Ալլահի և
ճանապարհորդների համար,
ուստի, այն հաստատել է Ալլահը և
Ալլահը լի է զիտությամբ և
իմաստությամբ»: (**Ալ-Թոուբե :60**)

Ուստի Զարյաթը, ողորմությունը,
շատ կարևոր է, քանի որ
ներառում է հասարակության
համարյա բոլոր անդամներին և
իմք ունենալով,
համերաշխության և
համագործակցության

զաղափարի օրինակը, **զաքյաթը**
տեսանելի է: Զաքյաթը Իսլամի
 հինգ սյուներից երրորդն է: Առանց
 Զաքյաթի ցանկացած որևէ մեկի
 Իսլամը ընդունելի չէ: Զաքյաթը
 մաքրում և սրբացնում է նրան, **ով**
տալիս է ողորմություն: Զաքյաթը
 շահեկան է նրան, ով
 ներկայացնում է, **մինչ այն**
ստանում են: Ամենաբարձրյալ
 Ալլահն ասաց. «Նրանց
 բարիքներից վերցրեք
 ողորմություն, այնպես, որ դուք
 կարող լինեք մաքրել և սրբացնել
 նրանց»: (**Ալ Թաուֆէ:103**)
Անկասկած, ինչպես
 ողորմությունը մաքրում է
 անհատին ժլատությունից և
 ազահությունից, այն նույնպես

հեռացնում է նախանձը, **քենն ու**
ատելությունը հարուստի և
ունկնորի նկատմամբ աղքատների
և կարիքավորների սրտերից:

Չաքյաթը ստեղծում է սեր,
ընտանիք, համագործակցություն
և ընդհանուր կարեկցություն, այն
հասարակության անդամների
միջև, որտեղ ներկայացնում են
այսպիսի մեծ արժանիքներ:

Խսլամը թույլատրում է
մահմեղականների իշխանության
օղակներին ունենորի գումարից
վերցնել այն, ինչ ըստ նրանց
բավարար է ծածկի աղքատի
կարիքները, յուրաքանչյուրը ըստ
իր նյութական ունակության:
Մահմեղական համայնքի մեջ
ընդունելի չէ, որ որոշ մարդիկ

քուն են մտնում լի ստամոքսով,
մինչդեռ հարևանները քաղցած
են: Ամբողջ հասարակությանը
պատվիրել են
համագործակցաբար կիսել
նվազագույն
անհրաժեշտությունը, **կյանքը**
ապահովելու համար: Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն) ասաց. «Նա, ով քուն է
մտնում լի ստամոքսով,
իմանալով, որ իր հարևանը
քաղցած է, չի հավատում
ինձ»:**[169]** Այս առիթով Իմամ Իբն
Հազմը**[170]**
ասաց. «Յուրաքանչյուր շրջանի
ունևոր մարդիկ իրահանգ են
ստացել օգնել իրենց աղքատ
մարդկանց և սուլթանը,
կառավարիչը ստիպում է նրանց

հետևել: Ուստի, աղքատ և
կարիքավոր մարդիկ պետք է
կյանքին անհրաժեշտ սնունդ
ձմեռային և ամառային հազուստ
և կացարան ստանան, որպեսզի
պաշտպանեն իրենց անձրևից,
ամառվա արևից և անցորդների
հայացքներից»:[\[171\]](#)

Իսլամում, նյութական
համերաշխությունը չի դադարում
մատակարարել նվազագույն
անհրաժեշտություն, որպեսզի
աջակցի կարիքավորի կյանքին,
սակայն, [այն գերազանցում է](#)
[արդյունավետության](#)
[հասնելուն:](#) Հետևյալը ակնհայտ էր
Օմար Իբն ալ-Խատաբի խոսքերի
մեջ. «Կրկնիր ողորմություն

նրանց, նույնիսկ, եթե նրանցից մի
քանիսը ունեն հարյուր
ուղտ»:[\[172\]](#)

ՀԱՄԵՐԱԾԽՈՒԹՅԱՆ ԱՐԺԱՆԻՔՆԵՐԸ ՊԱՏՈՒՄՆԵՐԻ ՄԵԶ

Պատումներից մեկը, որը կոչ է
անում մահմեղական համայնքի
համերաշխության կերտմանը և
հալամի մեջ նկարագրում է
կարգավիճակը, հաղորդել է Աբու
Սուսա ալ-Աշարին, ով ասաց.
Մարգարեն (**Խ.Ա.Ռ.Ն**) ասաց.
«Երբ Աշարի ցեղի մարդկանց մոտ
սննդի սղություն էր սուրբ
ճակատամարտերի ընթացքում,
կամ Մեղինայում նրանց

ընտանիքների սնունդը սպառվում
էր, նրանք հավաքում էին իրենց
մնացած սնունդը մեկ սավանի
մեջ և այնուհետ բաժանում էին
միմյանց միջև հավասարապես,
չափելով այն զավաթով:

Այսպիսով, այս մարդիկ ինձանից
են և ես նրանցից եմ»:[\[173\]](#) Իբն
Հաջարը իր «Արարչի
Հաղթանակը» գրքի մեջ
ասաց. Այդ նշանակում է, որ
նրանք կապված են ինձ,
Մարզարեին [\[174\]](#)և սա
բարձրագույն պատիվ է
յուրաքանչյուր Մահմեդականի
համար:

Մեկ այլ պատում է հաղորդում
Աբդուլլահ Իբն Ումարը, Թող

Ալլահը գոհանա նրանով և նրա
հայրը, ով ասաց, որ Մարզարեն
ասաց. «Մահմեդականը եղբայր է
մեկ այլ մահմեդականի,
այսպիսով, նա չպետք է ճնշի
նրան, **ոչ ի նա պետք է տա նրան**
կեղերիցի ձեռքը: Ով լրացում է իր
եղբոր կարիքները, Ալլահը
կլրացնի նրա կարիքները, ով
դուրս է հանում իր մահմեդական
եղբորը տհաճ իրավիճակից,
Ալլահը նրան դուրս կհանի
անհարմար իրավիճակից
Հարության օրը և ով քողարկում է
մահմեդականին, Ալլահը
կքողարկի նրան Հարության
Օրը»:[**\[175\]**](#)

Ան-Նավավին, թող Ալլահը
թողություն տա նրան, ասաց.
**«Հետևյալը ցույց է տալիս
Մահմեդականին օգնելու
արժանիքը, նրան անհարմար
իրավիճակից դուրս բերելը և
քողարկելը: Խորհուրդը,
հեռացնում է Մահմեդականի
դժվարությունը, գումարի կամ
հեղինակության կամ օգնության
միջոցնվ: Ակնհայտ է, որ
Մահմեդականին անհարմար
իրավիճակից հանելը, հնարավոր
է կարծիքի կամ խորհրդի
միջոցնվ»:**[176] և սա
Մահմեդական համայնքի
համերաշխության ճշգրիտ
իմաստն է:

Մարգարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն) ցանկություն ուներ ասելու, որ ամբողջ հասարակությունը պետք է կիսի միմյանց օգնելը և առանձնապես աղքատ և կարիքավորին և որ յուրաքանչյուր ապահովված անհատը և յուրաքանչյուր անհատը, ով ունի հեղինակություն, պետք է օգնի իր հասարակությանը և միշտ օգնության ձեռք մեկնի: Նա նույնպես ցանկություն ուներ հայտնելու, որ հասարակության բոլոր մարդկային ուժերը, պետք է միասնական նպատակ ունենան ներկայացնել յուրաքանչյուր անհատի հետաքրքրությունները և կանխել վնասները, ինչպես նաև

պաշտպանել հասարակական
կառուցվածքը և հաստատել այն
ձայնային

հիմքերով:[\[177\]](#)Պատումը
նույնպես նշանակում է,որ
մարդիկ միմյանց հետ պետք է
ապրեն համագործակցությամբ և
միությամբ անհատների և
խմբերի միջև և բոլորի և իրենց
եղբայրների միջև:[\[178\]](#)

Կարիքավորների օգնությունը և
հասարակության անդամների
նկատմամբ պարտականության
զգացումը, **Մարզարեն**
դասակարգում է սեփական անձի
բարեգործություն: Աբու Չարք
հաղորդեց. «Յուրաքանչյուր
անհատ պետք է տա

բարեգործություն, ամեն օր արևի
ծագման հետ», ես ասացի, Օվ
Մարգարե. Որտե՞ղ մենք կարող
ենք տալ բարեգործություն, **մինչ**
դեռ մենք գումար չունենք: Նա
պատասխանեց. «Որովհետև
բարեգործության դարպասներից
մեկը առաջնորդում է կույրին,
օգնում է խուլին և համրին
հասկանալ, ցույց է տալիս
մարդկանց ուղիներ, որ նրանք
պետք է վերցնեն, երբ խնդրում են
այդ, խանդավառությամբ օգնել
նրան, ով օգնության կարիք ունի,
խանդավառությամբ օգնել
թույլերին, այս բոլորը
դարպասներն են
բարեգործություն տալու...» **[179]**

Այսպիսի արժեքները ակնառու քաղաքակրթական ուղենիշներ են, որով Իսլամը նախորդել է բոլոր համակարգերին և
օրենքներին, **որոնք մեծ մտահոգություն են ցուցաբերել այս խնդրի շուրջ:** Ո՞վ է լսել առաջնորդել կույրին, **օգնել խուլին հասկանալ:**

Մարզարեն զգուշացրել է նրանց, ովքեր ի վիճակի են լրացնել մարդկանց կարիքները, **Զանալ անել այդ:** Ամբ Իբն Մուրրան, ասաց Մուավիյային. Ես լսել եմ, թե ինչպես է Մարզարեն ասել.
«Ճանկացած իմամ, ով փակում է իր դուռը կարիքավորի, աղքատի և տեսանելիորեն կարիքավոր

մարդկանց երեսին, Ալլահը
փակում է երկնային
դարպասները, առանց լրացնելու
նրա կարիքները»:[\[180\]](#) Իբն
Մուրրան ասաց. Մուլավիյան
նշանակում է մի մարդու,
որպեսզի վերջինս լրացնի
մարդկանց կարիքները:

Հաղորդել է Զաքիր Իբն Աբդուլահ
և Աբի Տահիլա ալ Անսարին, թող
Ալլահը թողություն տա նրանց,որ
Մարգարեն ասաց. «Ով
հիասթափեցնում է
մահմեդականին, որտեղ նրա
սրբությունն է պղծության
ենթարկվում և նրա պատիվը
հարձակման, Աստված նրան
կհիասթափեցնի, եթք նա

ցանկություն ունենա
հաղթանակելու և ով պաշտպան է
կանգնում մահմեդականին,
որտեղ նրա սրբություն է
պղծության ենթարկվում և նրա
պատիվը հարձակման, Աստված
կաջակցի, երբ նա կարիք ունենա
Նրա աջակցությանը»:

Ինչ հաղորդել է աթ-Թաբարանին
իր Ալ-Մուօզամ Ալ Քաբիր,
(Զանգվածային Բառապաշար)
(4735) և նրա Ալ-Մուօզամ Ալ
Առւաթ, (Միջին Բառապաշար)
(8642) և Աբու Դաուդ (4884) և
Ահմեդ (16415) և ալ Բայհաքին, իր
Հավատքի Ծյուղերը
աշխատության մեջ (7632), որը
ուղղել է ալ Ալբանին, տես Սահիհ

Ալ Ղամի, (Ղայնային
 Հավաքածուներ) (5690) և Ալ
 Ղամի աս-Սադիք, (Փոքր
 Հավաքածու) և դրա լրացումը
 (10627) [181] և բնօրինակը, որոնք
 արտահայտել են մահմեդական
 իրավաբանները, **հիասքանչ** են:
 Նրանք եզարակացնում են, **որ**
ցանկացած մահմեդական պետք է
փորձի հոգալ այլոց վնասները:
 Աղոթքները պետք է դադարեցնել,
 որպեսզի փրկել նրանց կյանքը,
 ովքեր դրա կարիքը ունեն,
 ինչպիսիք են խեղդվողները կամ
 հրդեհի ճիրաններում գտնվողը-
 նա պետք է փրկի նրանց
 ցանկացած որևէ բանից, **որը**
կարող է նրա **մահվան** պատճառ
 դառնալ: Եթե անհատը միակն է,

ով ի վիճակի է անել այդ, ապա
տվայլ արարքը դառնում է
պարտավորություն: Սակայն, եթե
մի քանի հոգի են ի վիճակի անել
այդ, պարտավորվածությունը
դառնում է այլնստրանքային և
դատավորների միջև գոյություն
չունի անհամաձայնություն:[182]

Ուստի, համերաշխությունը
Էական կայմակալ է Իսլամական
հասարակության մեջ, որը
պահանջում է
համագործակցության և
գործընկերության շատ ձևեր,
ինչպիսիք են օգնության
առաջարկը, պաշտպանությունը,
աջակցությունը և
ցավակցությունը, **մինչ**

կարիքավորի դժվարությունները
լրացվում են և ցավն ու ախտը
ավարտին է մոտենում:

ԱՐԴԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ... ՆՐԱ
ԿՎՐԵԱՌՈՒԹՅՈՒՆԸ և
ԻՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

ԱՐԴԱՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐԺԵՔԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Արդարությունը հիմնական
մարդկային արժեքներից մեկն է,
որը հաստատել է Իսլամը և այն
դարձրել է անհատի, ընտանիքի և
հասարակական կյանքի
հիմնական սյուներից մեկը:
Ղուրանը, մարդկանց միջև
քիաթի, արդարության

հաստատումը, բոլոր երկրային
ուղերձների միջև դարձրել է
հիմնական նպատակ:

Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց.
«Մենք ուղարկել ենք հնում մեր
առաքյալներին, Պարզ
Նշաններով և ուղարկել ենք
նրանց հետ Գիրք և
Հավասարակշռություն Ճշտի և
Սխալի, որպեսզի մարդիկ ի
վիճակի լինեն կանգնել
արդարությանը»: (Ալ-Հայիդ:25)
Ոչինչ,որը վկայում է
արդարության բարձր արժեքը, չի
կարող լինել ավելի հանճարեղ,
քան Ալլահի առաքյալների և
գրքերի արդարության
հաստատումը, որպես հիմնական
և առաջին նպատակ: Գրքերը

հայտնվել են արդարությամբ:
Առաքյալներին ուղարկել են
արդարությամբ:Երկինքները և
Երկիրը կառուցվել է
արդարությամբ:[\[183\]](#)

Արդարության հաստատման
կարևորության ամուր և ուղղակի
հայտարարության վերաբերյալ,
նույնիսկ, եթե մենք ատում ենք,
ում դատում ենք, ամենաբարձրյալ
Ալլահն ասաց. «Օվ, դուք, ովքեր
հավատացել եք, ամուր կանգնեք
հանուն արդարության, ինչպես
Ալլահի վկաներ, նույնիսկ, եթե
դեմ եք ինքներդ ձեզ, կամ ձեր
ծնողներին կամ ազգականներին»:
(Ալ-Նիսաա :135) և ասաց. «օվ,
դուք ովքեր հավատացել եք,

ամուր կանգնեք հանուն Ալլահի,
 ինչպես ազնիվ գործի վկանեք և
 թող ուրիշների նկատմամբ
 ատելությունը թույլ չտա ձեզ
 շեղվել դեպի սխալը և հեռանալ
 արդարությունից: Եղեք արդար,
 այն բարեպաշտության կողքին է
 և վախեցեք Ալլահից: Քանի որ
 Ալլահն քաջատեղյակ է ամենին,
 ինչ դուք գործում եք»: (Ալ
 Մայհլա :8) Իբն Քալթիրը
[184] ասաց, «հետևյալը
 նշանակում է, որ որևէ մեկի
 նկատմամբ ատելությունը չպետք
 է շարժանիթ դառնա նրանց
 նկատմամբ անարդարության
 հաստատմանը: Հակառակը,
 արդարության պետք է դիմել
 ամենով և յուրաքանչյուրով, լինեն

նրանք ընկերներ, թե թշնամիներ:»[185]

Ուստի սերը և ատելությունը չի
ապականում արդարության
հաստատումը Իսլամում:

Արդարությունը չի ոտնահարում
ընտանիքի հիմքերը և չափերը
կամ հեղինակությունը կամ
ունեցվածքը: Արդարությունը
նույնագեն, **չի ոտնահարում**
մահմեղականներին և ոչ
մահմեղականներին:

Արդարությունը Իսլամական
իշխանության ներքո ապրողների
յուրաքանչյուրի իրավունքն է,
լինեն նրանք մահմեղական, **թե ոչ**
և տվյալ անձիք սիրում կամ չեն
սիրում միմյանց:

ԱՐԴԱՐՈՒԹՅԱՆ ԻՐԱՎԻՃԱԿՆԵՐԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Իրավիճակը, որը նկարագրում է վերոհիշյալ իմաստը, Ուսամա Իբն Չայղի պատմությունն էր,
Մակզում ցեղախմբի մի կնոջ հետ: Եթք Ուսաման փորձեց բարեխոսել կնոջը, ով պատկանում էր բարձր խավի ընտանիքին, որպեսզի կանխի գողության համար ձեռքը անդամահատելու նրա պատիժը, Ալլահի Առաքյալը բարկացավ, ոտքի կանգնեց և հանդես եկավ հայտնի ճառով, որպեսզի նշի Իսլամի արդարությունը և չափերը և հասարակության անդամների հավասարության և

արդարության հաստատումը,
լինեն նրանք կառավարիչներ, **թե**
հպատակներ: Տվյալ ճառի մեջ
Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) ասաց.
 «Ինչը կործանեց ձեզ նախորդող
ազգերին այն էր, որ եթե նրանց
ազնվականը գողություն էր
անում, նրանք ներում էին նրան և
եթե աղքատն էր գողություն
անում, նրանք կիրառում էին
Ալլահի օրինական պատիժը նրա
նկատմամբ: Երդվում եմ **Ալլահի**
անունով, եթե Ֆաթիման,
Մուհամմեդի դուստրը
գողություն անի, ես
կանդամահատեմ նրա
ձեռքը»:**[186]**

Իմամ Ահմեդը մեջբերեց, որ
 Զաքիր Իբն Աբդուլլահը, թող
 Ալլահը թողություն տա նրանց
 երկուսին էլ, ասաց. Ալլահը
 Խայբարը, որպես ավար էր տվել
 Իր Առաքյալին, այսպես,
Մարզարեն բաժանեց ավարը իր
 մարդկանց և իր միջև: Մարզարեն
 նշանակեց Աբդուլլահ Իբն
 Ուառահին հաշվարկել և
 գնահատել ավարի չափը և
 այնուհետ Աբդուլլահ Իբն
 Ուառահան ասաց. «Օվ Հրեաներ,
 բոլոր արարածներից ես
 ամենաշատը ձեզ եմ ատում, դուք
 սպանել եք Ալլահի
 մարզարեներին, (**Խ.Ա.Ո.Ն**) և
 ստել եք Ալլահին և իմ
 ատելությունը պատճառ չի

դառնա անարդար լինել ձեր
նկատմամբ: Ես հաշվարկել եմ
քսան հազար ճյուղ արմավ,
այսպիսով, եթե դուք ցանկություն
ունեք վերցնել բոլորը, ապա
վերցրեք այն և եթե դուք մերժեք,
Ես կվերցնեմ»: Նրանք ասացին.
Այսպիսով, **երկինքները և երկիրը**
արարվել է և մենք կվերցնենք
դրանք: [187]

Չնայած Աբդուլլահ Իբն
Ուսահասի ատելությանը
Հրեաների նկատմամբ, **նա**
անարդար չէր նրանց: Սակայն,
նա հայտարարեց, որ սխալ չի
գործել նրանց հանդեպ և որ
նրանք կարող են վերցնել այն, **ինչ**

նրանք ցանկանում են
արմավների բաժնից:

ԱՐԴԱՐՈՒԹՅԱՆ ԻՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Իսլամական կրոնի արդարության
իրականությունը այն է,որ
արդարությունը Ալլահի
հավասարակշռություն է Երկրի
վրա,[որտեղ թույլերը ստանում են](#)
[իրենց իրավունքները և](#)
[անարդարները ստանում են](#)
[իրենց իրավունքները](#)
[անարդարներից:](#)Արդարությունը
հնարավորություն է տալիս
մարդկանց ստանալ իրենց
իրավունքները պարզ և հեշտ

Եղանակով: Արդարությունը
Խսլամի հավատքի մասն է և
մահմեդական համայնքի
արդարության ներքո, **ոչ ոք չի**
ենթարկվի անարդարության:

Եթե Խսլամը պահանջում է
մարդկանց արդարության
հաստատում, -բոլոր մարդիկ,
ինչպես մենք տեսնում ենք
վերոհիշյալ տարբերակների մեջ,-
այն տեսակի արդարությունը, **որը**
պատճառաբանված չէ կամ
առաջնորդվում է
զգացմույնքայնորեն; Խսլամը
պատվիրում է արդար լինել ինքն
իր հանդեպ: Խսլամը պատվիրում
է յուրաքանչյուր Մահմեդականին
հավասարակաշորություն մտցնել

իր, Աստծո և մարդկանց իրավունքների միջև:

Սա ակնհայտ է Ալլահի Առաքյալի
խրախուսանքի մեջ, որը
վերաբերվում էր Սալման ալ
Ֆարիսի մեկնաբանությանը, որը
վերաբերվում էր Աբու Աղ
Դարդային, ով կանխել էր իր կնոջ
իրավունքը, հեռացնելով նրան,
**ամեն օր պահը պահելով և ամեն
զիշեր աղոթելով:** Սա լիարժեք
պատմություն է. Մարզարեն
եղբայրական կապ հաստատեց
Սալմանի և Աբու Աղ-**Դարդայի
միջև:** Սալմար այցելեց Աբու Աղ-
Դարդային և տեսավ, որ Ռւմ Աղ
Դարդան մաշված հազուստ է
կրում և հարցրեց նրան, **թե ինչու**

Է նա այդ վիճակում: Նա
պատասխանեց «Զո եղբայր Աբու
Ադ-Դարդան չի հետաքրքրվում
աշխարհիկ հաճույքներով»:
Միևնույն ժամանակ Աբու
Դարդան վերադարձավ և
կերակուր պատրաստեց Սալմանի
համար: Սալմանը խնդրեց Աբու
Ադ-Դարդային համտեսել իր հետ,
սակայն Աբու Ադ-Դարդան
ասաց. «Ես պահը եմ պահում»:
Սալմանն ասաց. «Ես չեմ ուտի,
մինչ դու չուտես»: Այսպիսով,
Աբու Ադ-Դարդան կերավ
Սալմանի հետ: Եթք գիշեր եկավ և
գիշերվա մի մասն անցավ, Աբու
Ադ-Դարդան արթնացավ,
որպեսզի գիշերային աղոթք անի,
սակայն Սալմանը ասաց նրան

քնել և Արու Աղ- Դարդան
քնեց:Որոշ ժամանակ անց Արու
 Աղ- Դարդան կրկին արթնացավ,
սակայն Սալմանը ասաց նրան
քնել: Երբ գիշերվա վերջին
 ժամերն էին, Սալմանը ասաց
նրան արթնանալ և երկուսն էլ
աղոթք արեցին:Սալմանը ասաց
 Արու Աղ- Դարդային. «Ձն Տերը
ունի իրավունք քո վրա, քո հոգին
ունի իրավունք քո վրա և քո
ընտանիքը ունի իրավունք քո
վրա, այսպիսով դու պետք է տաս
իրավունքները բոլոր նրանց,
ովքեր ունեն իրավունքներ քո
վրա»:[188]

Արու Աղ- Դարդան եկավ
Մարզարեյի մոտ և պատմեց

ամբողջ

պատմությունը:Մարգարեն

ասաց. «Սալմանը

ճշմարտությունն է ասել»:

Նույնպես, Իսլամը պատվիրել է

իսուքի մեջ արդարություն:

Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց.

«Երբ դուք խոսում եք, խոսեք

արդար կերպով, նույնիսկ, եթե

անհանգստացնում եք մերձավոր

բարեկամի»: (Ալ-Աննամ :152)

Իսլամը նույնպես պատվիրում է

դատաստանի մեջ արդար

լինել:Ամենաբարձրյալ Ալլահն

ասաց. «Ալլահը ձեզ պատվիրել է

վերադարձնել Վստահությունը

նրանց, ովքեր տվել են ձեզ և երբ

դուք դատում եք մարդկանց միջև,

ապա դատեք արդարությամբ»: (Ալ-Նիսա: 58)

Իսլամը պատվիրում է արդար
լինել մարդկանց միջև
խաղաղություն հաստատելուց:
Ամենաբարձրյալ Ալլահն ասաց.
«Եթե երկու կողմերը
հավատացյալների միջից վիճում
են, խաղաղություն հաստատեք
նրանց միջև, սակայն, եթե
նրանցից մեկը ոտնահարում է
մյուսին, ապա պայքարեք դուք
բոլորդ ընդդեմ մեկի, ով
ոտնահարում է, մինչ այն
համապատասխանի Ալլահի
պատվիրանին, սակայն, եթե այն
համապատասխանում է, ապա
նրանց միջև խաղաղություն

հաստատեք արդարությամբ և
ազնվորեն, քանի որ Ալլահը
սիրում է նրանց, ովքեր ազնիվ,
արդար են»: (Ալ-Հուջուրաթ :9)

ԱՆԱՐԴԱՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐԳԵԼՈՒՄԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Իսլամը պատվիրում է
արդարություն և խրախուսում է
նրա հաստատումը:

Նույնությամբ, այն իստորեն
արգելում է անարդարությունը և
դեմ է իխստ
անարդարությանը, անկախ թե
անարդարությունը իր, թե
ուրիշների նկատմամբ է,
մասնավորապես ուժեղ անձի
անարդարությունը ընդդեմ թույլի,

ունեղբայրներինը ընդդեմ աղքասի և
կառավարչի անարդարությունը
ընդդեմ հպատակների: Թույլ
անձը վնասում է, մեղավորը
անարդար է:[\[189\]](#) Սուրբ
պատումը ասում է. «Օվ, Իմ
ծառաներ, իրոք, ես արգելել եմ
անարդարությունը ինձ համար և
ես արգելել եմ ձեր միջև,
այսպիսով մի եղեք անարդար
միմյանց նկատմամբ»:[\[190\]](#) Եվ,
Մարգարեն ասաց Մուազին.
«Վախեցիր ոտնահարված անձի
անեծքից, քանի որ գոյություն
չունի քող նրա խնդրանքի և
Ալլահի միջև»:[\[191\]](#) Մարգարեն
նույնպես ասաց. «Գոյություն
ունեն երեք խումբ, ում խնդրանքը
Ալլահը երբեք չի մերժի. Պահը

պահող անձը, մինչև նա
ավարտում է այն, արդար
կառավարիչը և նա, ում
ոտնահարում են, ում աղոթքը
հասնում է երկինքներ և
երկինքների դոները բաց են դրա
համար և Ալլահն ասում է դրան.
Ես երդվում եմ Իմ պատվով, ես
կպահպանեմ ձեզ, աղաչանքը,
նույնիսկ որոշ ժամանակ
անց»:[\[192\]](#) Ուստի, սա է
արդարությունը.... **Իսլամական**
համայնքի երկնային
հավասարակշռությունը:

ՈՂՈՐՄԱԾՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄՈՒՄ... ՆՐԱ
ԿԱՐԻՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ և

ՈՂՈՐՄԱԾՈՒԹՅԱՆ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐԸ

ՈՂՈՐՄԱԾՈՒԹՅԱՆ
ԿԱՐԵՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԻՍԼԱՄԱԿԱՆ
ՕՐԵՆՍԴՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

Սուրբ Ղուրանի առաջին
ակնհայտ
առանձնահատկությունը,որը
հանդիսանում է
Մահմեդականների
սահմանադրություն և դրա
բարձրագույն և ամենակարևոր
աղբյուր,այն է, որ բոլոր
գլուխները պահպանում են Աթ-
Թաուրահ, Ապաշխարհության
գլուխ, բացվում են բիսմիլլահ

արտահայտությամբ, Բիսմիլլահի
առ-Ռահման առ-Ռահիմ կամ
Ալլահի անունով,
Ամենաբարեգութ,
Ամենառղորմած: Հասկանալի է,
որ Ղուրանական գլուխների բոլոր
այդ բացումները տվյալ երկու
հատկանիշներով, **Իսլամական**
Շարիաթում ունեն
գթասրտության կարևորության
իրենց ակնհայտ նշումները: Երկու
հատկանիշների ամենամոտ
լեզվաբանական իմաստը,
նույնպես բոլորի համար ճիշտ է:
Գիտնականները երկար
մանրամասներ և մի քանի
կարծիքներ են տալիս, **որոնք**
կապված են երկու բառերի
տարբերություններին:**[193]**

Հնարավոր է, որ Ալլահը գործածի
մեկ այլ հատկանիշ գթասիրտ
հատկանիշի հետ, ինչպիսիք են
Անհամեմատ Մեծ, Իմաստուն,
Ամենալսող, **Ամենատեսն է:**
Նույնպես, հնարավոր է, որ
Ալլահի մեկ այլ հատկանիշ, մեկ
այլ իմաստով գործածի, այնպես,
որ հարվածի ընթերցողի
հավասարակշռությանը, որպեսզի
կանխի գթասրտության
հատկանիշը գերակշռությունից,
օրինակ **Հարկադրող, Հասուցման
Տեր կամ Հաղթահարող:** Սակայն,
յուրաքանչյուր **Ղուրանական**
գլխի սկզբում համակցելով այս
երկու հատկանիշները իրենց
մոտիկ իմաստներով, տալիս է
շատ ակնհայտ ցուցում.

Հատկանիշը զիսավորապես
նախորդում է գթասրտությանը
բոլոր մյուս հատկանիշներին և որ
գթասրտությունը հանդիսանում է
բուժման հիմք և որը երբեք չի
խորտակի մյուս հիմքերը:

Որպես տվյալ իմաստի
հաստատում, առաջին անգամ
Սուրբ Ղուրանի գլուխներից [\[194\]](#)
Ալ Ֆաթհիան կամ Բացումը,
սկսում է բիսմիլլահով, որը
ներառում է Ալլահի երկու
հատկանիշները. Ամենագթասիրտ
և Ամենաողորմած, **ինչպես**
գլուխների մնացածը: Նույն գլխի
մեջ, երկու հատկանիշներն են
կրկնվում են: Հետևյալը Սուրբ
Ղուրանի առաջին գլուխն է և

Ղուրանը այս գլխով սկսելը
նույնպես, **մասնավորապես ունի**
ակնհայտ նշումներ: Ալ Ֆաթհիհա
սուրան պետք է ընթերցել
յուրաքանչյուր աղոթքի
յուրաքանչյուր տարածման
ընթացքում, **Մահմեդականները**
աղոթք են անում օրեկան հինգ
անգամ: Սա նշանակում է, **որ**
յուրաքանչյուր մահմեդական
կրկնում է ամենառողմած
բառերը ամենաքիչը երկու անգամ
և կրկնում է ամենազբասիրտ
բառը նույնպես ամենաքիչը երկու
անգամ:**Սրանք կազմում են չորս**
անգամ, **որտեղ յուրաքանչյուր**
երկրպագողը հիշատակում է
Ալլահի գթասրտությունը
յուրաքանչյուր տարածման

ընթացքում: Նշանակում է, որ
յուրաքանչյուր երկորպագող
կրկնում է ողորմածությանը
հատկանիշը օրական 68 անգամ,
ընդհանուր 17 տարածման
ընթացքում, **որը կատարում է**
յուրաքանչյուր երկրպագողը իր
հինգ ամենօրյա աղոթքի
ընթացքում: <Ետևյալը,
կատարյալ պատկեր է տալիս մեծ
հատկանիշի բարձր արժեքի
մասին. **Ողորմածություն:**

<Ետևյալը նաև մեզ բացատրում է
Ալլահի Մարգարեյի շատ
պատումներ, **որոնք նկարագրում**
են Արարիչի ողորմածությունը:
Մի պատման մեջ, որը հաղորդել
էր Աբու <ուրեյրան,

Մարզարեն ասաց. «Եթք Ալլահը
արարեց արարածներին, Նա գրեց
Իր Գրքի մեջ- և Նա գրեց Իր
մասին և այն տեղադրվեց Իր հետ
Գահի վրա--, Իրոք Իմ
Ողորմածությունը գերազանցում
է Իմ Բարկությունը»:[\[195\]](#)

Սա մի կատարյալ
հայտարարություն է, նրա, **որ**
ողորմածությանը հատկանիշը
գերազանցում և **նախորդում** է
բարկության հատկանիշը և **որ**
բարությունը նախորդում է
կոպտությանը:

ԱԼԼԱՀԻ ԱՌԱՋՎԱԼՆԵՐԻ
ԱՌԱՋԵԼՈՒԹՅՈՒՆԸ, ՈՐՊԵՍ

ՈՂՈՐՄԱԾՈՒԹՅՈՒՆ ԱՐԱՐԱԾՆԵՐԻ

Որպես լրացում, Ամենաբարձրյալ Ալլահը, ուղարկեց Իր Առաքյալին (Խ.Ա.Ռ.Ն), միայն որպես գթասրտություն ամբողջ մարդկությանը և բոլոր արարածներին: Դուրանի մեջ, Ամենաբարձրյալ Ալլան ասաց, «Մենք ուղարկել ենք Քեզ միայն որպես Գթասրտություն բոլոր արարածներին»: (Անբիյա: 107) և Մարգարեյի կերպարը ակնհայտորեն մարմնավորեց այս և գթասրտությունը նրա տրամաբանությունն էր, երբ նա վերաբերվում էր իր ուղեկցորդներին և թշնամիներին:

Մարգարեն (Խ.Ա.Ո.Ն)

իրահիուսում էր մարդկանց լինել
զթասիրտ: Մարգարեն ասաց.

«Ալլահը չի տա զթասրտություն
որևէ մեկին, բացառությամբ
նրանց, ովքեր զթասիրտ են
մյուսներին»:[\[196\]](#) Եվ «մյուսներ»
բառը ընդհանրական է և
ներառում է բոլորին, **անկախ**
ռասսայից և կրոնից:

Գիտնականները ասում են. **Սա**
ընդհանուր է և **ներառում** է
զթասրտություն երեխաների և
մյուսների նկատմամբ:[\[197\]](#) Իբն
Բաթթաղն [\[198\]](#) ասաց. «Տվյալ
պատումը իրահիուսում է
մարդկանց ցույց տալ
զթասրտություն բոլոր
արարածներին, ներառյալ

հավատացյալներին,
անհավատներին և գազաններին,
ինչ պատկանում է նրանց, կամ ոչ:
Կենդանիներին պետք է
ապահովել սննդով և խմելու ջրով
և նրանց չպետք է ծանրաբեռնել
կամ հարվածել»: [\[199\]](#)

Իր պատման մեջ, Մարգարեն (Խ. Ա. Ո. Ն) ասաց. «Ալլահի չի տա
գթասրտություն որևէ մեկին,
բացառությամբ նրանց, ովքեր
տալիս են գթասրտություն
մյուսներին»: Նրա ուղեկցորդները
ասացին. Օվ, Ալլահի
Առաքյալ, [մենք բոլորս գթասիրտ](#)
[ենք](#): Մարգարեն պատասխանեց.
«Ոչ նրանց, ով գթասիրտ է իր
ընկերության նկատմամբ, սակայն

գթասիրտ է բոլոր մարդկանց
նկատմամբ»:[\[200\]](#) և սա
նշանակում է, որ յուրաքանչյուր
Մահմեդական պետք է գթասիրտ
լինի բոլոր մարդկանց նկատմամբ,
ներառյալ Երեխաների, կանանց,
ծերերի, լինեն նրանք
մահմեդական, [թե ոչ:](#)

Մարզարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) նույնպես
ասաց. «Գթասիրտ եղեք նրանց
նկատմամբ ովքեր երկրի վրա են և
Նա Երկնքում գթասիրտ կլինի
ձեզ»[\[201\]](#) և «նրանց» բառը
վերաբերում է մոլորակի
յուրաքանչյուր արարածի:

Ուստի հետևյալը հանդիսանում է
Մահմեդական համայնքի

գթասրտության զաղափարը:
Սրանք գործնական բարոյական
արժեքներ են, **որ հաղորդում է**
համակրանք և սեր միմյանց
նկատմամբ:Գթասրտությունը
իսլամում գերազանցում է
մարդկությունը, ներառելով
կենդանիներին—այն
արարածներին, որոնք չեն կարող
խոսել, **ինչպես նաև թռչուններին և**
միջատներին:

Մարզարեն ասաց, որ մի կին
մտավ Դժոխքի Կրակ, **որովհետև**
նա դաժան վերաբերվեց կատվին:
Մարզարեն ասաց. «Մի կին մտավ
Դժոխքի Կրակ, կատվի
պատճառով, որին նա կապել էր
առանց սնունդ տալու կամ ազատ

արձակելու, որպեսզի նա սնվի
երկրի վնասատուներից»: [\[202\]](#)

Մարգարեն նույնապես ասաց, որ
Ամենաբարձրյալ Ալլահը ներեց մի
մարդու, [որովհետև նա հազեցրեց](#)
[շան ծարավը:](#) Ալլահի Առաքյալն
ասաց. «Մինչ տղամարդը քայլում
էր, նա ծարավ զգաց և իջավ
օրինը և զուր ըմպեց այնտեղից:
Այնտեղից դուրս գալով նա
տեսավ մկի ծարավ շուն, որը ցեխ
էր ուտում ծայրահեղ ծարավից»:
Տղամարդը ասաց. «Այս շունը
տառապում է նույն խնդրով ինչ
ես: Այսպիսով, նա իջավ օրինը,
կոշիկը զուր լցրեց,, բռնեց այն իր
ատամներով և վեր բարձրացավ և
տվեց շանը: Ալլահը

Երախտապարտ եղավ նրան իր
բարի արարքի համար և ներեց
նրան»: Մարդիկ ասացին. «Օվ,
Ալլահի Մարզարե, արդյո՞ք
գոյություն ունի պարզև
կենդանիներին ծառայելու
համար»: Նա

պատասխանեց «Այո, գոյություն
ունի պարզև կենադանիներին
ծառայելու համար»:[\[203\]](#)

Մարզարեն նույնպես ասաց իր
ուղեկցորդներին, որ Դրախտը
լայն բաց էր մի անառակի համար,
ով գթասիրս էր շան նկատմամբ:
Ալլահի Մարզարեն ասաց. «Ճունը
ծարավից ելնելով պտտվում էր
ջրիորի շուրջ, երբ Բանի Իսրայելի
մի մոլորդած կին նշմարեց

նրան: Նա իջեցրեց իր կաշվե գուլպան ջրհորը, վերցրեց մի փոքր ջուր և տվեց շանը ըմպելու:

Ըստ այդմ նրան ներեց

Աստված»:[204] Չարմանալի է, թե ինչ արժեք է ներկայացնում անոթի շան ծարավ հազեցնելը անառակության

համեմատությամբ: Այսպիսի, վարք ի իմաստը յուրաքանչյուրի սրտի գթասրտություն է, որի լույսի

ներքո անհատը գործում և աշխատում է և որն ավելի

կարևոր է, նմանատիալ

վարվելաձևի ազդեցությունը

ամբողջ մարդկային

հասարակության վրա ընդհանուր առմամբ:

Գթասրտություն համբ կենդանիների և փոքրիկ լթունների նկատմամբ

Իսլամը նույնպես պատվիրում է իր հետևորդներին գթասիրա լինել համբ կենդանիների նկատմամբ և զգուշացնում է, **նրանց սննդից գրկելուց և ծանրաբեռնելուց:**

Մարգարեն (**Խ.Ա.Ո.Ն**) մոտեցավ մի հյուծված ուղտի և ասաց.

«Վախեցեք Ալլահից կապված այս համբ կենդանիների հետ: Հեծեք նրանց, երբ նրանք լավ վիճակում են և կերակրեք նրանց, երբ նրանք լավ վիճակում են»:[\[205\]](#)

Մի մարդ ասաց. «Օվ Ալլահի Մարգարե, ես գթացել եմ ոչխարի

մինչ նրան մորթելը»: Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) պատասխանեց. «Եթե դու գթացել ես նրան, Ալլահը կգթա քեզ»:[206]

Ավելին, Խսլամը պատվիրել է իր հետևորդներին գթալ ոչ միայն զազաններին և կենդանիներին, այլև փոքր թռչուններին, որոնցից մարդիկ ստանում են մեծ օգուտ, **նույն կերպ ինչպես զազաններից:** Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց.

«Նա, ով սպանում է ճնճղուկ կամ որևէ այլ բան դրանից ավելի մեծ, առանց հարգելի պատճառի, ապա Ալլահը կհարցնի այդ մասին Դատաստանի Օրը»: Նա ասաց.

«Ո՞րն է հարգելի պատճառը, օվ Ալլահի Մարզարեն»: Նա ասաց,

«Սպանել նրան սնվելու համար և
խուսափեք կոկորդը կտրելուց
դուքս նետելու նպատակով»:[\[207\]](#)

Պատմաբանները հաղորդել են, որ
Ամր Իբն ալ-Վահ Եզիպոսի
զավթման ժամանակ մի աղավնի
նստեց նրա վրանի վրա և բռյն
դրեց: Նա տեսավ բռյնը, երբ
պատրաստվում էր հեռանալ:
Սակայն նա չցանկացավ
խանգարել աղավնուն, [օրինակ](#)
[քանդել բռյնը](#): Այսպիսով, նա
թողեց բռյնը միայն մի քանի
ուրիշ աղավնիների համար և
կառուցեց նրանց
[բռյները](#): Հետագայում վայրը
կոչվեց ալ-Ֆուսթաթ

քաղաք:Արաբերենում Ֆուսթաթ նշանակում է վրան:

Իբն Աբդել Հակամը[208]
հաղորդեց իր, Մահմեդական
խալիֆ Ումար իբն Աբդել Ազիզի
կենսագրականի մեջ, որ Ումարը
պատվիրեց մարդկանց չհեծնել
ձիեր, բացառությամբ հարգելի
պատճառի և որ նա ուղարկեց
մարդկանց գրավոր գիրք, որը
պատվիրում է նրանց չկիրառել
ծանր սանձեր և չիրանել
կենդանիներին մտրակով, **որի
ծայրը երկաթից է:**Նա նույնպես
գրեց Եզիպտոսի իր կառավարչին
ասելով. Ես ուսուցանել եմ, որ
Եզիպտոսում գոյություն ունեն
ուղտեր, **որոնց բեռնում են ավելի**

քան հազար Փունտ:Եթք դուք
ստանաք այս գիրքը,դուք պետք է
գիտակցեք,որ ես տեղյակ եմ,[որ](#)
[յուրաքանչյուր ուղտ պետք է կրի](#)
[ավելի քան վեց հարյուր](#)
Փունտ:[209]

Այս է մահմեդական համայնքի
գթասրտության գաղափարը:
Գթասրտությունը գերակշռում է
իր անդամների
սրտերում,այնպես, որ նրանք
գթասիրտ են թույլերին, խղճում
են տիսուրներին, համակրում են
համբերատարներին և զգում են
կարիքավորին, նույնիսկ, [եթե այն](#)
[համբ կենդանի է:](#)Այսպիսի ապրող
և գթասիրտ սրտերով,
հասարակությունը դառնում է

պարզ, հեռանում է ոճիրներից և
դառնում է բարիքի փարու և
խաղաղություն է բերում
յուրաքանչյուրին:

ՄԱՀՍԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ և ՈՉ -
ՄԱՀՍԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ
(ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆՆԵՐԻ,
ՀՐԵՎՆԵՐԻ, ԿՈՎՊԱՇՆԵՐԻ
և ԱՅԼԻՆ).

ՓՈԽՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ
Ը

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Իսլամական քաղաքակրթության
համակարգերը չեն
սահմանափակվում Իսլամական
պետության միայն մահմեդական
և ոչ մահմեդական

իսնդիրներով, այլև մտահոգված
էին մահմեդականների և այլ
ժողովուրդների և երկրների միջև
փոխհարաբերությունների
կազմակերպմամբ: Այս առումով,
նմանատիա
փոխհարաբերությունների
համար ուներ հիմքեր և
սկզբունքներ: <Ետևյալը
իսաղաղության և պատերազմի
իրավիճակի դեպքն էր: Դրանք
իրավիճակներ էին, որտեղ
դրսւորվեց Իսլամական
քաղաքակրթության փառքը և
մարդկային բնույթը վեհ դարձավ:

ԻՍԼԱՄԸ ԽԱՂԱԳՈՒԹՅԱՆ
ԿՐՈՆ Է

Խաղաղությունը իրականում
Խսլամի սկզբնաղբյուրն է: Ալլահը,
Բարձրյալ լինի Նա, պատվիրեց
Իր հավատացյալ ստրուկներին,
ովքեր հավատացին Նրա
Մարգարեյին ասելով. «Օվ դուք,
ովքեր հավատում եք: Մտեք
Խսլամ, խաղաղությամբ, լիասիրտ
և մի հետևեք չարիքի հետքերին,
քանի որ այն ձեզ համար
ճանաչված թշնամի է»: (**Ալ-**
Բակարա :208), խաղաղությունը
այստեղ Խսլամն է:[210] Խսլամը
արտահայտել են
«խաղաղություն» բառով,
որովհետև այն հանդիսանում է
խաղաղություն ինքնին
մարդու, նրա տան,
հասարակության և նրա

Չոջապատի համար; այն հանդիսանում է խաղաղության կրոն:

Չարմանալի չէ գտնել, որ Իսլամ
բառը ստացվել է
խաղաղությունից և որ
խաղաղությունը ամենահայտնի
Իսլամական սկզբունքն է, **եթե ոչ**
ամբողջովին
ամենականավորը: Ավելին, այն
կարող է կազմել Իսլամի
հոմանիշը, **հիմք ունենալով**
լեզվաբանական նյութի
ծագումը: [211]

Իսլամում խաղաղությունը
բնածին իրավիճակ է, որը
ընդհանուր առմամբ մարդկանց

միջև պատրաստում է
համագործակցություն,
ծանոթություն և բարիքի
հրապարակում: Եթե ոչ
մահմեղականները պահպանեն
խաղաղության վիճակը, **Իսլամը**
մահմեղականների հետ միասին
նրանց կդիտի որպես եղբայրներ
մարդկության

մեջ:[212]Հաստատուն է
ապահովությունը
մահմեղականների և մյուսների
միջև, որը հիմնված չէ զանքերի
կամ համաձայնագրերի վրա, այլ
հիմք ունի այն, որ
խաղաղությունը սկզբնաղբյուրն է
և քանի դեռ գոյություն չունի որևէ
հարձակում մահմեղականների

Վրա, որպեսզի երևան հանի կամ կործանի այսպիսի հիմքը:[213]

Փոխհարաբերությունները
Մահմեդականների և ոչ
մահմեդականների միջև
Պարտադիր չեն, որ մահմեդականը
հաստատի փոխհարաբերություն,
որը հիմնված է սիրալիրության և
սիրո վրա, մյուս կրոնների
հետևորդների հետ և ոչ
մահմեդականների, որպեսզի
հասնի նմանատիպ մարդկային
եղբայրական
փոխհարաբերության և
համապատասխանեցնի այսպիսի
սուրբ Ղուրանական տարբերակի.
«Օվ, մարդկություն, Մենք
արարել ենք ձեզ մեկ զույգ

տղամարդուց և կնոջից և
դարձրել ենք ձեզ ազգեր և ցեղեր,
որ դուք կարողանաք ճանաչել
միմյանց, ոչ թե արհամարհել
միմյանց»: ([Ալ-Հուջուրաթ :13](#))

Մարդկանց այսպիսի
բազմազանությունը նպատակ
չունի թշնամանքի կամ
կործանման, սակայն պատճառ է
ճանաչելու, հավանելու և կիսելու
ընդհանուր սերը միմյանց
հետ:[\[214\]](#)

Ղուրանական տարբերակները
աջակցում են տվյալ
միտմանը, որոնք պատվիրում են
կնքել խաղաղություն ոչ
մահմեղականների հետ, եթե
նրանք ցուցադրում են

պատրաստակամություն և
հակված են խաղաղության և
հաշտեցման: Ամենաբարձրյալ
Ալլահն ասաց. «Սակայն, եթե
թշնամին հակված է
խաղաղության, դուք նույնապես
հակվեք խաղաղության և
վստահեք Ալլահին»: (Ալ
Անֆալ:61) Նմանատիպ առարինի
տարբերակը կտրականապես
ապացուցում է, թե որքան են
Մահեմդականները սիրում և
գերադասում խաղաղությունը
պատերազմից; Եթե թշնամիները
հակվում են խաղաղության,
Մահմեդականները ընդունում են
մինչ այն պահը, եթե այն
ներառում է Մահմեդականների

իրավունքների կորուստ կամ
նրանց կամքի յուրացում:

Ալ-Սուլդին [215] և Իբն
Զեյդը [216] ասացին. Այսպիսի
տարբերակը նշանակում է. եթե
նրանք ձեզ իրավիրում են
խաղաղության, պատասխանեք
նրանց իրավերքին: [217] Հաջորդ
տարբերակը նշում է, որ Իսլամը
ձգտում է հասնել խաղաղության,
նույնիսկ, եթե թշնամին ցույց է
տալիս խաղաղություն և
քողարկում է թշնամությունը:

Խոսելով Իր Առաքինի
Մարզարեյի հետ Ամենաբարձրյալ
Ալլահն ասաց. «Արդյոք նրանք
մտադրված են դավաճանել քեզ.

Նա է, Որ ուժ է տալիս քեզ Իր օգնությամբ և Հավատացյալների ընկերակցությամբ»: (Ալ-Անֆար:62) Հետևյալը նշանակում է, որ Ալլահը բավարար է,
[որպեսզի պաշտպանի քեզ:\[218\]](#)

Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ենթադրեց խաղաղությունը որպես մի բան, որին պետք է ձգոնի

Մահմեդականը և խնդրի Ալլահից իրեն պարզեց: Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) ասաց իր աղերսի մեջ. «Օվ, իմ Տեր, Ես խնդրում եմ Քեզ պարզեց ինձ իմաստություն այս աշխարհում և Հետագա...»[\[219\]](#)

Ավելին Մարզարեն քարոզ ներկայացրեց իր ուղեկցորդներին ասելով. «Մի ցանկացեք

հանդիպել թշնամուն և խնդրեք
Ալլահից իմաստություն, սակայն
երբ դուք դեմ առ դեմ հանդիպում
եք թշնամուն, եղեք
համբերատար»:[\[220\]](#) Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն)սովորություն ունեք
ատել պատերազմը, նա ասաց.
«Ամենահաճելի անունները
Ալլահի համար Աբդուլլահ և
Աբդուլ Ռահմենն է և
ամենահավատարիմը Հարիթ և
Համմամ և ամենատհաճը Հարբ,
պատերազմ և Մուրրահ»:[\[221\]](#)

ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐԸ ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ և ՈՉ- ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ ՄԻՋԱՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Խաղաղությունը այլոց հետ,

մահմեդականների

պայմանագրերի հիմքն է:

Նմանատիպ պայմանագրերի

միջոցնվ, -երկու կողմերն էլ և

Մահմեդականները և այլոք-

ապրում են խաղաղ

իրավիճակում, իրադադարի

եզրակացությամբ կամ

հաշտեցմամբ:

«Քանի դեռ

փոխիհարաբերությունները

հիմնված են խաղաղության վրա,

յուրաքանչյուր պայմանագի

նպատակն է ավարտվել

պատահական պատերազմով և

վերադարոնալ երկարատև

խաղաղության կամ նշանակում է

ճանաչել խաղաղությունը և
հաստատել իր սյուները, որպեսզի
բացառի ցանկացած հնարավոր
հարձակում, հակառակ
դեպքում, այն պայմանավորված է
նմանատիպ պայմանագրերի
խախտմամբ»:[\[222\]](#)

Երկար դարերի
ընթացքում, Իսլամական
երկրները ստորագրել են
համաձայնագրեր և կնքել են
դաշինքներ ոչ մահմեղական
երկրների հետ: Նմանատիպ
համաձայնագրերը ներառում են
որոշակի պարտավորություններ,
կանոններ, պայմաններ և
սկզբունքներ, որոնք սահմանում

Են զարգացում, Իսլամական
միջազգային օրենքի մեջ:

ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵՐԻ և ՀԱՄԱԳՈՒՅԱԳՐԵՐԻ ՍԱՀՄԱՆՈՒՄԸ

Պայմանագրերը հանդիսանում են խաղաղության և պատերազմի համաձայնագրեր, դաշինքներ կամ ուխտեր, **որոնք ստորագրում են Իսլամական երկրները այլ երկրների հետ:** Պայմանագիրը վերջին իրավիճակում կոչում է խաղաղության, **հաշտեցման կամ զինադադարի և որի ներքո հասնում են հաշտեցման և պատերազմը ավարտվում է:** Ալլահը, Ամենաբարձրյալ ասաց.”

Սակայն, եթե թշնամին հակված է
խաղաղության, դուք նույնպես
հակվեք խաղաղության և
վստահեք Ալլահին:” (Ալ
Անֆալ:61)

Խսլամական Պայմանագրերի
Օրինակները

Մարզարեյի Պայմանագիրը
Մեղինայի Հրեաների հետ

Պայմանագրերը, որոնք
ստորագրել են Մահմեդականները
այլոց հետ, ներառում են դաշինքը,
որը կնքել էր Մարզարեն
(Խ.Ա.Ռ.Ն), Մեղինայի հրեաների
հետ, եթե նա եկավ այնտեղ:
Դաշինքը նախատեսում էր
հետևյալը. «Հրեաները պետք է

նպաստեն պատերազմին,
 պայքարելով Հավատացյալների
 հետ: Բանու Առլի Հրեաներին
 պետք է վերաբերվեն որպես
 համայնքի մեկը,
Հավատացյալների հետ միասին:
 Հրեաները պետք է պահպանեն
 իրենց իսկ կրոնը և
 Մահմեդականները իրենց: Նաև
 այն վերաբերում է նրանց
 ազատությանը: Բացառություն
 կլինի միայն նրանց, **ովքեր**
 գործում են անարդար և
մեղսալի: Այս կերպ, նրանք
 հարվածի տակ են դնում իրենց և
 իրենց ընտանիքները: Նույնը
 վերաբերում է Բանի Ալ Նաջար,
 Բանի Ալ-Հարիթ, Բանի Սաեդա,
 Բանի Յուշամ, **Բանի Ալ Առլ և**

Շութայքա Հրեաներին: Հրեաների
հետ դաշինքի մեջ զտնվողներին
վերաբերվում են նման կերպ:

Պատերազմի ընթացքում,
հրեաները պետք է կրեն իրենց
իսկ ծախսերը և

Մահմեդականները իրենցը: Եթե
որևէ մեկը հարձակում է գործում
տվյալ դաշինքի անդամ որևէ
մեկին, ապա մյուսը պետք է
օգնության զա : Նրանք, դաշինքի
անդամները, պետք է փնտրեն
ընդհանուր խորհուրդ և
համաձայնություն:

Հավատարմությունը տալիս է
պաշտպանություն, ընդդեմ
դավաճանության: Նրանք, ովքեր
խուսափում են ընդհանուր
խորհրդից, այդպես են գործում

անկեղծության և
 հավատարմության պակասի
շնորհիվ: Մարդը
 պատասխանատու չէ իր
 դաշնակցի սխալների համար:
 Յուրաքանչյուրին, անհատ կամ
 խումբ, ում դեմ սխալ են գործում,
պետք է օգնել: Նա, ով
 հավատարիմ է կամ ոչ, գործում է
 ի շահ իրեն կամ հակառակը:
 Ալլահը իրախուսում է դաշինքի
 ճշմարտությունը կամ բարի
 կամքը: Դաշնակից կողմերը
 կապված են օգնել միմյանց
 ընդդեմ Յաթրութի, **Մեղինայի**
ցանկացած հարձակման: Եթե
 նրանց կոչում են դադարեցնել
 թշնամությունը և խաղաղություն
 կնքել, նրանք պարտավոր են անել

այդ, ի շահ իսաղության և եթե
նրանք նմանատիպ պահանջ
ներկայացնեն

Մահմեդականներին, այն պետք է
իրականացվի բացառությամբայն
դեպքի, եթե պատերազմը ընդդեմ
նրանց կրոնի է:**Յուրաքանչյուր**
անհատ, ըստ իր կողմի
պատկանելության պարտավոր է
մասնաբաժին ունենալ:**Տվյալ**
փաստաթուղթը ուժի մեջ չէ
պաշտպանելու մեկին, **ով**
անարդար է կամ ոճիր է գործում
ընդդեմ **Դաշինքի** կողմերի:**Ալլահը**
բարիքի պաշտպանն է և
Աստվածավախ մարդկանց»:[**\[223\]**](#)

Ուստի, տվյալ դաշինքի
նպատակն է ճանաչել

իսաղաղությունը Հրեաների և
Մահմեդականների միջև և
ապահովության աղբյուր է
հանդիսանում նրանց միջև,
որպեսզի հաստատի, [որ ոչ մի](#)
[պատերազմ տեղի չի ունենա:](#) Այն
նույնպես ցույց է տալիս, [որ](#)
[նպատակ ունի ՚հաստատել քարի](#)
[դրացիություն և արդարության](#)
[հիմք:](#) Նկատելի է, [որ դաշինքը](#)
[ներառում է տուժյալի անկեղծ](#)
[պաշտպանություն.](#) Այն արդար
[դաշինք է, \[որը նշանակում է\]\(#\)](#)
[հաստատել իսաղաղություն և](#)
[նեցուկ է արդարությամբ և հենք է](#)
[թույլերին»:\[\\[224\\]\]\(#\)](#)

ՄԱՐԳԱՐԵՅԻ ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐԸ ՆԱԶՐԱՅԻ ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐԻ ՀԵՏ

Մարգարեյի կենսագրական
գրքերը նշում են նմանատիպ
դաշինքների հարուստ
օրինակներ, որոնք ներառում են
օրինակ, Մարգարեյի (**Խ.Ա.Ռ.Ն**)
դաշինքը Նաջրահի
Քրիստոնյաների հետ, որը
նախատեսում էր. « Նաջրան և
նրա ժողովուրդը վայելում են
պաշտպանություն Ալլահից և
Մարգարե Մուհամմեդից իրենց,
իրենց կրոնի, հողի, միջոցների
համար և մարդկանց, ովքեր
ներկա չեն և մյուսները ովքեր
ներկա են և նրանց տոհմի և

հետևորդների... և ամենի ինչ
նրանք ունեն, լինի թիշ թե
շատ...»[\[225\]](#)

ՄԱՐԳԱՐԵՅԻ ՊԱՅՍԱՎԱԳԻՐԸ ԲԱՆՈՒ ԴԱՄՈՒՐԱՀԻ ՀԵՏ

Մարգարեյի դաշինքները
նույնպես ներառում են Բանու
Դամուրահի [\[226\]](#) հետ դաշինքը,
որը դեկավարում էր Մակհշիյ իբն
Ամր ալ-[Դամուրին](#): Մարգարեն
նույնպես դաշինք կնքեց Բանու
Միղլաջի հետ, որը բնակվում էր
Յանուբուարայում, [Չումադա I](#)
[Հեզիրայի երկրորդ տարում](#): Նա
նույնը արեց Չուհայնահ ցեղի
հետ, որը հանդիսանում էր

Մեղինայի հյուսիս- արևմտյան մասի ամենամեծ ցեղը:[227]

ՈՒՍՏԱՐԻ ՈՒԽՏԸ

Իսլամական պայմանագրերի մեջ
է մտնում Ումար Իբն ալ-
Խատաբի, թող Ալլահը գոհանա
նրանով, հավատարիմ
Հրամանատարի ուխտը
Երուսաղեմի[228] Լիաա
ժողովրդի հետ, **որը կոչվեց**
Ումարի Ուխտ:

Նմանատիպ պայմանագրերի
շնորհիվ, մենք տեսնում ենք,որ
Մահմեդականները փորձել ապրել
իրենց հարևանների հետ
հանգիստ, խաղաղ միջավայրում
և որ նրանք երբեք չեն ձգտել

պայքարել, սակայն զերադասել են խաղաղությունը պատերազմին և միաբանությունը ունի տարածայնություններ:

**Պայմանագրերի Կանոնները և
Պայմանները Իսլամում**

Իսլամը կանոններ և պայմաններ է սահմանել պայմանագրերի համար, որպեսզի համոզի, **որ նրանք համապատասխանում են շարիաթին և իրենց իսկ նպատակներին:**

Մեծ Իմամ Մահմութ Շալթութը **[229]**, թող Ալլահը գթա նրան, ասաց. Երբ Իսլամը իրավունք է տալիս Մահմեդականներին ստորագրել պայմանագրեր

նպատակների համար, նրանք
անհարժեշտ են համարում
սահմանել երեք պայման,
որպեսզի պայմանագրի
վավերականությունը լինի
համոզիչ:

Առաջին. Նրանք չպետք է վնաս
պատճառել հիմնական օրենքին և
Խլամի ընդհանուր շարիաթին,
որը կազմում է Խլամական
անհատականության հիմնական
տարրը:**Այս նշել է Մարգարեն**
(Խ.Ա.Ո.Ն) «Յուրաքանչյուր
իրավիճակ, որը չի ներառվել
Ալլահի Գրքի մեջ, անվավեր
**է»:[230] Ուստի նշանակում է, որ
Ալլահի Գիրքը Ժիտում է
նմանատիպ պայմանը:**

Տվյալ պայմաններում Իսլամը չի
ճանաչում որևէ պայմանագրի
օրինականությունը, որտեղ վնաս
են հասցնում Իսլամական
անհատականությանը և որը
թշնամուն հնարավորություն է
տալիս հարձակում գործել
Իսլամական վայրերին կամ
թուլացնել Մահմեդականներին,
կոտրելով նրանց արքերը և
սասանելով նրանց միությունը:

Երկրորդ. **Պայմանագիրը պետք է**
հիմնված լինի երկուստեք
փոխադարձ բարի կամքի վրա:
Ուստի, Իսլամը անօգուտ է
համարում որևէ պայմանագիր,
որը **հիմնված է հարկադրանքի**
կամ մոնցունների վրա: Սա մի

պայման է, **որը նախատեսված է պայմանագրի բնույթով:**Եթե այն հանդիսանում է որոշակի ապրանքի պայմանագիր փոխանակում - վաճառքի կամ գնման- ապա այն պետք է ներառի բավարարության տարր.

«Սակայն թող ձեր միջև լինի Ծանապարի և առևտուր,
փոխադարձ բարի կամքով»: (**Ալ-Նիսա:29**) Այդ դեպքում, ի՞նչ կասեր պայմանագրի մասին, **որը հանդիսանում է ազգի կյանքի և մահվան պայմանագիրը:**

Երրորդ. **Պայմանագիրը պետք է ընդգրկի հստակ նպատակներ և առանձնահատկություններ և սահմանի պարտավորություններ**

և իրավունքներ այնպես, որ
տեղիք չտա մեկնաբանության
կամ բառախաղի:

Պայմանագրերի ձախողման
պատճառը ժամանակակից
քաղաքակիրթ երկրներում- որոնք
հայտնում են, որ ձգտում են
խաղաղության և մարդու
իրավունքների- և նմանատիալ
ձախողումները առաջնորդում են
հաջողակ աշխարհի աղետների
ոչինչ է, քան անորոշության ուղղի
և բառախաղեր, որպեսզի մշակվի
պայմանագրերը և որոշելու իրենց
նպատակները:

Համապատասխան զգուշացումը
գալիս է նմանատիալ
Ղուրանական տարբերակից. «Եվ
մի երդվեք որպեսզի զործեք

խարեւություն ձեր միջև,
արդյունքով, որ որևէ մեկի ստրո
կարող սայթաքելայն բանից հետո,
երբ այն ամուր կանգնել է և դուք
կարող եք ճաշակել չարիքը,
հետևանքները, խոչընդոտել
մարդկանց Ալլահի Ուղղուց»: (Ալ-
Նահի :94) Խարեւությունը
տարբերակի մեջ նշանակում է
զաղտնի մեկը, **ով** մատուցում է
կոռումպացված մի բան:**[231]**

Ուխտերի Մեծարման Անհրաժեշտությունը

Դուրանական տարբերակները և
Մարզարեյի պատումները
հաստատում են ուխտերի
լրացման անհրաժեշտությունը:

Այն ներառում է Ղուրանական տարբերակը. «Օվ, դուք, ովքեր հավատում եք, բոլոր պարտավորություններին:» (Ալ – Մայեղահ :1) և Ղուրանական տարբերակը. «և լրացրեք Ալլահի ուխտը»: (Ալ- Անամ :152) և Ղուրանական տարբերակը. «և լրացրեք յուրաքանչյուր ներգրավում,քանի որ յուրաքանչյուր ներգրավում կը ննվի Հաշվի Օրը»: (Ալ- Իսրա:34) և գոյություն ունեն շատ այլ տարբերակներ, որոնք նշում են այս մեծ իմաստը:

Ինչ վերաբերում է Մարզարեյին (Խ.Ա.Ո.Ն), նրանք ներառում են այն, ինչ հաղորդել է Աբդուլլահ

իբն Ամրը, թող Ալլահը գոհանա
նրանց երկուսով, որ Մարզարեն
ասաց. «ով ունի հետևյալ չորս
բնութագրերը, կլինի ճիշտ
փարիսեցի. «Եթե նա խոսում է,
նա ստում է, եթե նա խոսք է
տալիս, նա կոտրում է այն, եթե
ուխտ է անում, նա ապացուցում է
դավաճանություն և եթե նա
վիճում է, նա վերաբերվում է շատ
անխոհեմ չարիքով,
վիրավորական ձևով, **անարդար:**
Եվ ով ունի տվյալ բնութագրերից
մեկը, ունի փարիսության մեկ
բնութագիր, մինչ նա
չդադարի»: [232] Անասը, թող
Ալլահը գոհանա նրանով, ասաց,
որ Մարզարեն ասաց.
«Յուրաքանչյուր դավաճան,

կունենա դրոշ Հարության
Օրը»:[\[233\]](#) Հաղորդում են, որ
Մարգարեն ասաց. «Նա, ով ուխտ
ունի մարդկանց խմբի
հետ, անթույլատրելի է նրա
համար կոտրել այն կամ
զարգացնել այն, մինչ ուխտը
ավարտվի կամ ետ տրվի նրանց,
այսպիսով, լինի հավասար
պայմաններում»:[\[234\]](#) Աբու
Դաուդի[\[235\]](#) Սուննայի մեջ,
Մարգարեն ասաց. «Նա, ով
անարդար է ուխտ կապողի հետ,
զրկում է նրան, չարաշահում է
նրան, կամ վերցնում է նրանից
որևէ քան հակառակ նրա
ցանկության, ես կընդդիմանամ
նրան Հարության Օրը»:[\[236\]](#)

Իրավաբանների
մեծամասնությունը – բոլորը
տեսնում են, որ զիհաղը տեղի է
ունենում և առաքինի և թույլ
էմիրների հետ- կարծում է, որ
զիհաղը էմիրի հետ չէ,**ով չի
հարգում պայմանագրերը:** Ի
տարբերություն ժամանակակից
քաղաքակրթության միջազգային
իրավունքի, պայմանների
**փոփոխությունը ուխտերի
խախտման արդարացում
չէ:**Ավելին, եթե որոշակի
հանգամանքներում
Մահմեդականները ձախողեն
կատարել իրենց
պարտավորությունները, նրանք
պետք է հետևեն իրենց կողմի
պարտավորություններին:

Հետևյալի ապացույցի մի մաս է,
 հայտնի պատմությունը, որտեղ
 Մահմեդական իրամանատարը
 Աբու Ուբայդահ իբն ալ –
 Զարրահն հսկողության տակ
 վերցրեց Հոմսը և վերցրեց Չիզյահ,
 գլխահարկ ոչ մահմեդականներից,
 ովքեր ապրում են Իսլամական
 պետության մեջ, իր մարդկանցից
 և երբ նա ստիպված էր դուրս գալ,
 նա վերադարձրեց Չիզյահը
 մարդկանց և ասաց. «Մենք
 վերադարձնում ենք ձեզ ձեր
 գումարը, որովհետև մեզ
 տեղեկացրել են, որ մարդիկ մեր
 դեմ են հավաքվել և դուք
 սահմանել եք, որ մենք
 պաշտպանել ենք ձեզ և մենք ի
 վիճակի չենք անել այդ: Այսպիսով,

մենք վերադարձնում ենք այն, ինչ
վերցրել ենք ձեզանից: Մենք
կբնակվենք սահմանմամբ և ինչ
որ համաձայնել ենք ձեզ հետ, եթե
Ալլահը մեզ հաղթանակ պարզեցի
նրանց դեմ»:[\[237\]](#)

Իսլամական պատմության մեջ
գոյություն ունեն շատ
օրինակներ: Իսլամում
պայմանների և ազգային
հետաքրքրությունների
փոփոխությունը պայմանագրերի
խախտման արդարացում չէ:
Նույնպես, նմանատիպ
խախտումը չի արդարացնում
Մահմեդականներին, ովքեր
տեսնում են իրենց որպես
հզորության կենտրոն, **ի**

համեմատություն մեկ այլ
կողմի:Հետևյալը անկեղծ նշվում է
Ղուրանական տեքստի մեջ.
Ալլահը, Ամենաբարձրյալը ասաց.
«Լրացրեք Ալլահի Պայմանագիրը,
երբ դուք ընդունում եք այդ և մի
կոտրեք ձեր երդումները, այն
քանից հետո, երբ հաստատել եք
այդ. Իրոք, դուք դարձրել եք
Ալլահին ձեր վստահությունը,
քանի որ Ալլահը տեղյակ է ամենի
մասին, ինչ դուք անում եք»: (Ալ-
Նահի :91) Մենք պետք է հաշվի
առնենք փաստը, որ նմանատիա
նշումները պայմանագրերի
մեծարման, եկել են այն
ժամանակ, երբ պայմանագրերի
մեծարումը հիմնական կանոն
չէր:[238] Հետյալը հանդիսանում է

պայմանագրերի Իսլամի
 կառավարում, որոնք ստորագրում
 են Իսլամական Երկրները, մյուս
 Երկրների հետ, **նպատակ**
ունենալով պաշտպանել
իսլամությունը: Եվ, մենք պետք
 է հանդիպենք նրանց,
 պահպանենք, չխախտենք դրանք,
մինչ թշնամին չանի այդ: Սակայն,
 եթե թշնամին չի խախտում
 պայմանագիրը, ոչ էլ
 թշնամություն է ցուցադրում
 Մահմեդականներին,
Մահմեդականները պետք է
պատվեն նրանց: Ալլահը,
 ամենաբարձրյալը ասաց.
 «Սակայն, պայմանագրերը չեն
 լուծարվում այդ Կոապաշտների
 հետ, ում հետ դուք մտել եք

համաձայնության և ով
հետազայում չի ճախողել այն, ոչ
ի օգնել է որևէ մեկին ձեր դեմ:
Այսպիսով, լրացրեք ձեր
պարտականությունները նրանց
հետ, մինչ ժամանակի ավարտը»:
(Ալ-Թաուրահ :4)

Շեյխ Մահմուդ Շալթութըն
ասաց. «Պայմանագրեր պատվելը
կրոնական պարտավորություն է,
որի համար Ալլահը կհարցնի
յուրաքանչյուր Մահմեդականի և
դրանց խախտումը
դավաճանություն է»:[\[239\]](#)

Ուստի, Խալամը նախորդել է մյուս
բոլոր ազգերին իրենց
օրենսդրությամբ միջազգային

պայմանագրերի կողավորման
բնագավառում: Այն գերազանցեց
նրանց թշնամիների նկատմամբ
արդարության և
հանդուրժողականության
առումով: Ավելի կարևոր է, որ
նմանատիպ նախորդումը ավելի
գործնական է, **քան**

տեսական: Տվյալը ապացուցում է
թշնամիների հետ կնքված
Մահմեդականների
պայմանագրերով, սկսած
Մարզարեյի մահվանից, **մինչ**
խալիֆաթների և հետագա
Խոլամական դարաշրջանների
միջոցով:

ՍՈՒՐԱՌԴՎԿՆԵՐԻ ՊԱՇՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Ինչ վերաբերվում է
սուրհանդակների
պաշտպանությանը, Իսլամական
Շարիաթը լիարժեք պարզ է:
Ղուրանական տեքստերը և
Մարգարեյի գործողությունները
ցույց են տալիս, **որ բոլորին**
անթույլատրելի է սպանել
սուրհանդակներին: Իսլամական
շարիաթի իրավաբանները
պարտավորեցնում են
Մահմեդականների
հրամանատարին ապահովել
պաշտպանությունը մարգարեյի
անձի և հավատքի ազատության

վայելքը և ներկայացնել իր
պարտավորվածությունները
կատարյալ ազատության
մեջ:[\[240\]](#)

Սուրհանդակի պաշտպանության
մաս է կազմում նաև այն, որ
թույլատրելի չէ նրան գերի
վերցնել, ոչ ել թույլատրելի է նրան
վերադարձնել իր իսկ երկիր, եթե
այն պահանջում է և նա մերժում
է, նույնիսկ, եթե Մահմեդական
երկրին պատերազմ է սպառնում;
որովհետև նրան վերադարձնելը
համարվում է նրա դեմ
դավաճանության գործողություն:
Պատճառը այն է, որ
սուրհանդակը պաշտպանություն

Է ՎԱՅԵԼՈՒՄ ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆ ԵՐԼՔՈՒՄ:[241]

Սուրհանդակի առաքելությունը
մեծ դեր ունի հաշտեցման,
դաշինքը կեղծելու կամ
պատերազմը կանխելու
գործում:Ուստի, բոլորը պետք է
հանդիպեն և հետևեն հիմնական
պահանջներին, ոչ թե նրա անձի
այլ նրա առաքելության համար:
Նա ներկայացնում է մարմին, որը
ուղարկել է, նույնիսկ, եթե նա
ունի այլ կարծիք, **քանի դեռ նա**
կրում է առաքելությունը:
Ստանձնողը պետք է հաշվի առնի
այդ:

Արու Ուաֆեն հաղորդեց.
Քուրեյշները ուղարկել են ինձ
Մարզարե Մուհամմեդին: Եթք ես
տեսա նրան, հավատք իջավ իմ
սիրտը և ես ասացի. Օվ Ալլահի
Առաքյալ, ես երբեք չեմ
վերադառն նրանց մոտ:
Մարզարեն ասաց. «Ես երբեք չեմ
խախտում ուխտը, ոչ էլ պահում
եմ սուրիանդակներին:
Վերադարձեք նրանց մոտ: Եթե
ձեր սիրտը պարունակում է այն,
ինչ այժմ է, վերադարձեք մեզ
մոտ»:[242]

Իր «Լրացումների և Շահերի
Աղբյուրների Հավաքածու» գրքի
մեջ Մողամմա ալ-Ղաուաեն ուա
Մանբաս ալ Ֆաուաեն ալ-

Հայթամին [243] ներառում է
 Մարգարեյի խոսքերի
 հավաքածու, «Սուրհանդակների
 Սպանության Արգելը» վերնագրի
 ներքո: Դրանց մեջ է մտնում
 Աբդուլլահ Իբն Մասուդի
 խոսքերը, երբ սպանվեց իբն ալ-
 Նաոււահահն. Նաև իբն Աթալը
 եկան Մարգարեյի մոտ որպես
 Մուսայլիմա ալ-Քադիարի,
սուհիսի սուրհանդակներ:
 Մարգարեն ասաց նրանց.
 «Աբդուլլահը դուք վկայում եք, որ ես
 Ալլահի Մարգարեն եմ»: Նրանք
 ասացին. Մենք վկայում ենք, որ
Մուսայլիման Ալլահի մարգարեն
է: Նա ասաց. «Եթե ես սպանեյի
 սուրհանդակներին, ես
 կզիստեյի քեզ»: [244] Ալ-

Հայթամին ասաց. Նորման է այն
է, որ սուրհանդակների չեն
սպանում:[245]

Համապատասխանաբար,
Խլամական
քաղաքակրթությունը նախորդել է
արևմտյան հասարակությանը
ավելի քան 1400
տարի, հաստատելով
սուրհանդակների քաղաքակիրք
մարդկային իիմքերը: Նմանատիպ
արևմտյան համայնքները չեն
ճանաչում այս իիմքերը մինչ
վերին ժամանակները:[246]

ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ
...ՊԱՏՃԱՌՆԵՐԸ և
ՆՊԱՏՎԿՆԵՐԸ

ՄԱՐՏՆՉԵԼՈՒ ՃՇՎԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

Ինչպես մենք զիտենք,
իսաղաղությունը Իսլամի ծագումն
է: Մարզարեն (Խ.Ա.Ռ.Ն)
ուսուցանեց և առաջնորդեց իր
ուղեկցորդներին և ասաց նրանց.
**«Մի ցանկացեք հանդիպել
թշնամուն և խնդրեք Ալլահին
իմաստություն, խուսափելով
պատերազմից»:[247]**

Ըստ իր Էթիկայով հիմնավորված
կրթության, որը զալիս է Սուրբ
Ղուրանից և Մարզարեյի
Սուննայից, **Մահմեդականը**
ասում է սպանությունը և

արյունը: Ուստի, **Մահմեդականը** չի նախաձեռնում պայքար որևէ **մեկի հետ:** Փոխարենը նա փնտրում է ամեն միջոց խուսափելու կովից և արյունահեղությունից: Այս լավ վկայություն է որոշակի **Ղուրանական** տարբերակներում: **Պայքարի** թույլատվությունը տրվել է միայն այն բանից հետո, եթե **Մահմեդականները** դեմ առ դեմ կանգնեցին այլոց ստանձնած **պատերազմին:** Այդ ժամանակ պարտք էր պաշտպանել անձը և կրոնը: Եթե այդ դեպքում **Մահմեդականները** չեն պայքարում, **այն կարող է** հանդիսանալ վախկոտության և թուլության սահմանման ձև:

Ալլահը, Ամենաքարծրյալը ասաց.
 «Նրանց, ում դեմ պատերազմ է
 լինում, թույլատրվում է մարտնչել,
 որովհետև նրանց հանդեպ սխալ
 են; «և իրոք, Ալլահը ամենահզորն
 է իրենց օգնությանը; «Նրանք են,
 ովքեր վտարվել են իրենց տներից
 ի հեճուկս իրավունքի,- առանց
 պատճառի, բացառությամբ նրա,
 որ նրանք ասում են.» Մեր Տերը
 Ալլահն է»: (*Ալ-Հաջ: 39,40*):

Մարտնչելու արդարացումը
 տարբերակի մեջ պարզ է.

*Մահմեդականների հանդեպ
 սխալվել են և վտարել են իրենց
 տներից առանց պատճառի:*

Ալլահն նույնպես ասաց.
 «Մարտնչեք հանուն Ալլահի

նրանց, ովքեր մարտնչում են ձեր
դեմ, սակայն մի ոտնահարեք
սահմանները, քանի որ Ալլահի չի
սիրում կեղեքիչներին»: (Ալ-
Բակարա :190) Ալ Քուրթուքին
ասաց. Տվյալ տարբերակը
առաջինն է հայտնվել, **որպեսզի**
պայքարեն: «Համաձայնեցված է,
որ մարտնչելը արգելված էր մինչ
գաղթը ըստ Ղուրանական
տարբերակի. «Ետ մուք Զարիքը,
նրանով, ինչ ավելի լավ է»:
(Ֆուսսիլաթ :34) և տարբերակ.
«...սակայն ներեք նրանց և մի
նկատեք նրանց սխալները»: (Ալ-
Մայենա :13) Որպես
լրացում, գոյություն ունեն այլ
տարբերակներ, **որոնք հայտնվել**
են Մեքքայում: Եթե Մարգարեն

զաղթեց Մեղինա, մարտնչելու
թույլտվությունը հայտնվեց:[248]

Նշվում է, որ մարտնչելու
հրամանը նշանակում է մարտնչել
միայն նրանց, ովքեր սկսում են
պայքարը, **ոչ թե խաղաղության**
սիրահարներին: Այս պարզորեն
ընդգծվել է տարբերակի մեջ. «մի
ունահարեք սահմանները» և
այնուհետ զգուշացնում է
հավատացյալներին. «քանի որ
**Ալլահը չի սիրում կեղեքիչներին»:
Ալլահը, Բարձրյալ լինի Նա, չի
սիրում կեղեքում, **նույնիսկ**
ընդեմ ոչ Մահմեդականների:
Այն ներառում է մարտնչելու
սահմանները, **որը ենթադրում է**
գթասրտություն մարդկությանը:**

Ալլահը, Ում վերագրել են ամբողջ
կատարելությունը և մեծությունը,
ասաց. «...և մարտնչեք
հեթանոսների դեմ միասին,
ինչպես նրանք են մարտնչում ձեր
դեմ միասին»: (**Ալ-Թաուրահ :36**)
Այս տարբերակի մեջ մարտնչելը
սահմանափակվում է:Եթի նրանք
բոլորը միասնական են, **մեր**
պարտըն է լինել
միասնական:[**\[249\]**](#) Հեթանոսների
դեմ միասին պայքարի պատճառը
այն է, **որ նրանք մարտնչում են**
Մահմեդականների դեմ միասին:

Ուստի, անթույլատրելի է
մահմեդականին մարտնչել նրա
դեմ, ով չի մարտնչում նրա դեմ,
բացառությամբ ակնհայտ

պատճառի, որը ներառում է
գողությունը, թալանը,
Մահմեդականների իրավունքի
հափշտակումը կամ
անարդարությունը, որը նրանք
գործում են որևէ մեկի
նկատմամբ- և Մահմեդականները
ցանկանում են ավարտել
այդպիսի անարդարությունը –
կամ, **որովհետև հեթանոսները**
կանխում են Մահմեդականներին
հայտարարել իրենց կրոնը կամ
տեղեկացնելու այլոց իրենց
հավատքի մասին:

Նախորդ տարբերակի նման,
Ալլահն նույնպես ասում է.
«Արդյո՞ք նրանք չեն մարտնչի
մարդկանց դեմ, ովքեր

ոսնահարում են իրենց
 երդումները, դավադրաբար
 փորձում են հեռացնել
 Մարզարեյին և հարձակողական
 են դառնում առաջինք
 վիրավորելով ձեզ: Արդյո՞ք դուք
 վախենում եք նրանցից: Ոչ,
 Ալլահն է, Ումից դուք պետք է
 ավելի արդարորեն վախենաք,
 եթե դուք հավատում եք»: (Ալ-
 Թաուֆահ :13)Մարդիկ, ովքեր
 ոսնահարում էին իրենց
 երդումները Մերքայի
 անհավատներին էին: Նրանք
 պատճառ դարձան, որպեսզի
Մարզարեն հեռանա: Ասվում
 է. Նրանք պատճառ հանդիսացան,
 որ Մարզարեն Մեղինայից դուրս
 գա մարտնչելու Մերքայի

մարդկանց հետ, իսլամության երդման համար:

Ալ Հասսանն ասաց. «Լինել
առաջինը» սկսել մարտնչել և
ոտնահարել պայմանագրերը:
Նրանք օգնեցին Բանու Բաքրին
ընդդեմ Խուլզահի:
Մեկնաբանում են. նրանք
առաջինն էին, ովքեր սկսում են
մարտը Բաղր Օրը, որովհետև
Մարզարեն պատրաստվել էր
վերցնել Ալ-Իրը, բեռնավորված
գազանների քարավան, և երբ
նրանք պաշտպանեցին իրենց
Իրը, նրանք պետք է հեռանային,
սակայն նրանք պնդեցին հասնել
Բաղր, մի վայր, որը հեռու էր 150
կմ. Հարավ Ալ Մեդինայից, որտեղ

տեղի ունեցավ Իսլամական
Պատմության առաջին մեծ
ճակատամարտը, **և** այնտեղ զինի
ըմպեցին:

Նույնպես մեկնաբանում են, որ
նրանք կանխեցին Մարգարեյին
ներկայացնել Հաջ և Ումրա, որը
ուխտագնացություն է և
Թառափ, շրջայց Քարբայի շուրջ
[250]: Անկախ ժամանակի սկզբի,
Մահմեդականների պատճառը
պարզ է, **նրանց թշնամիները**
սկսեցին մարտը:

Սրանք են պատճառները և
դրդապատճառները,
Մահմեդականների պատերազմի
ներզրակման: Մահմեդականների

իրականությունը «լավ
ուղղորդված» դարաշրջանների
խալիֆների վկայում են, որ իրենց
նվաճումների ընթացքում,
Մահմեդականները չեն
մարտնչում կամ սպանում բոլոր
հեթանոսներին, **ովքեր դեմ առ
դեմ կանգնում են:** Փոխարենը
նրանք մարտնչում են միայն
նրանց հետ, ովքեր մարտնչում են
նվաճված երկրի բանակից, **թույլ**
տալով մյուս հեթանոսներին
փարվել իրենց իսկ կրոններին:

**Ինչպես տեսնում ենք, այսպիսի
պատճառները և
դրդապատճառները ժխտում են
միայն անարդար և կողմնակալ
մարդիկ:** Նրանք շարունակում են

պատասխանել հարձակմանը,
պաշրպանել իրենց, մարդկանց
հայրենիքը և կրոնը, ինչպես նաև
ապահովել կրոնը և հավատքը
հավատացյալների համար, **ում**
անհավատները փորձում են
պարտադրել թողնել իրենց կրոնը:
Նրանք նույնական շարունակում են
պաշտպանել Իսլամական
հավատքը, մինչ այն հասնում է
բոլոր մարդկանց և վերջապես
պատժում են նրանց, **ովեր**
խախտում են
պայմանագրերը:[251] Ո՞վ կարող
է մերժել պատերազմի
նմանատիպ պատճառները և
դրդապատճառները:

ՊԱՏԵՐՎՉՄԻ ԷԹԻԿԱՆ ԻՍԼԱՄՈՒՄ

ԻՍԼԱՄԻ ԵԶԱԿԻՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՊԱՏԵՐՎՉՄԵՆԻ
ԷԹԻԿԱՆԵՐԻ ՄԵԶ

«« Բարի վարվելաձևը,
ճկունությունը, գթասրտությունը
թույլի նկատմամբ և
հանդուրժողականությունը
հարևանների հետ են
խաղաղության պայմանների
բոլոր ազգերի բնութագրերն են և
կապ չունի, թե որքան վայրի
կարող է լինել ազգը: Ամեն
դեպքում պատերազմի
ընթացքում լավ վերաբերմունքը,
ճկունությունը թշնամիների հետ,

գթասրտությունը կանանց,
երեխաների և տարեցների
նկատմամբ,
հանդուրժողականությունը
պարտվածվածների հետ ամբողջ
բնութագիրն է, որը չեն կարող
իրազործել յուրաքանչյուր ազգ և
զինվորական հրամանատար:
Այսունը հրահրում է
արյունահոսության, թնամանքը
առաջացնում է չարակամության
և զայրույթի զգացում,
հաղթանակի զմայլանքը
նվաճողին արբեցնում է այդ
հաղթանակով, այսպիսով, այն
դրդում է նրանց ամենազագրելի
վրեժինդրության տեսակների:
Դրանք հանդիսանում են
երկրների հին և ժամանակակից

պատմությունը: Այս, սա մարդու պատմությունն է, սկսած Կայենից, ում սպանեց իր եղբայր Աբելը. «Զգուշացեք, նրանցից յուրաքանչյուրը ներկայացնում է զոհաբերություն Ալլահին. Այն ընդունել է մեկից, սակայն ոչ թե մյուսից»»:

Ասել է վերջինս. «Համոզված եղեք ես կսպանեմ ձեզ»: «Իրոք.,» ասաց առաջինը: «Ալլահը ընդունում է զոհաբերությունը նրանց, ովքեր առարինի են»: (Ալ-Մաեդա : 27)

Այստեղ պատմությունը պատվում է քաղաքակրթության դեկապարներին; զինվորականներին և

քաղաքացիներին, զավթիչներին և
կառավարիչներին, ինչ
վերաբերում է այլ
քաղաքակրթությունների մեծ
դեկապարներին, նրանց առանձին
բնութագրում են որպես
գթասիրտ, արդար մարդկությունը
դաժան մարտերի ընթացքում և
խավարի ժամանակներ, **որ**
հրահրում են վրեժ և
արյունահոսություն:

Ես երդվում եմ, որ եթե չիներ
հանգամանքը, որ պատմությունը
ճշմարտացիորեն խոսում է
պատմության մեջ պատերազմի
եթիկայի այսպիսի եզակի հրաշքի
մասին, անկասկած, ես կասեի, որ
այն առասպել է, ինչպես մյուս

առասպելները, որո ոչ մի տեղ չունի երկրի վրա:[252]

Եթե խաղաղությունը Իսլամի աղբյուրն է և եթե պատերազմը օրինականացել է Իսլամում վերոհիշյալ պատճառների և նպատակների համար, Իսլամը դնում է կանոններ և օրենքներ պատերազմի համար, որպեսզի սահմանափակի որևէ բան, **ինչ ուղեկցում է այն:** Այս կերպ պատերազմները վերահսկում են եթիկան, **այլ ոչ թե անձնական ցանկությունները:** Իսլամը թույլատրում է պատերազմներ բռնակալների և կեղեքիչների դեմ, **այլ ոչ թե անմեղ և խաղաղ մարդկանց:**

ՆՄԱՆԱՏԻՊ ԷԹԻԿԱՅԻ ՀԱԿՈՂՈՒԹՅՈՒՆԸ ՆԵՐԱՌՈՒՄ Է ՀԵՏԱՅԱԼԸ.

1. – Մի սպանեք կանանց,
երեխաներին և տարեցներին.
Ալլահի Մարզարեն խորհուրդ
տվեց հրամանատարներին լինել
բարեպաշտ և վախենալ Ալլահից,
որպեսզի դրոյի նրանց հետևել
պատերազմների էթիկային:
Մարզարեն պատվիրեց նրանց
խուսափել սպանել երեխաներին;
Բուրայդահն, թող Ալլահը
գոհանա նրանով, հաղորդեց, որ
ամեն անգամ, եթք Մարզարեն
հաստատում է որևէ մեկին
գումարտակի կամ բանակի
հրամանատար, նա խորհուրդ է

տալիս նրան քացառապես լինել
քարեպաշտ և վախենալ Ալլահից:
Մարգարեն նույնպես խորհուրդ
տվեց այս հրամանատարին և այլ
Մահմեդականներին, ունենալ լավ
վարք, ասելով. «... և մի սպանեք
նորածիններին...»[\[253\]](#) Աբու
Դաւուդը հաղորդեց, որ
Մարգարեն ասաց. «Մի սպանեք
տարեցի կամ երեխայի կամ
կնոջ...»[\[254\]](#)

2 – Մի սպանիր երկրպագողին.
Եթք Մարգարեն ուղարկեց իր
բանակները, նա ասաց նրանց.
«Մի սպանեք մարդկանց
սահմանափակելու իրենց
երկրպագել
ճգնարաններում»[\[255\]](#) Նրա

խորհուրդը քանակին
առաջնորդելով «Մուաթահ»
ճակատամարտ. «Քայլք Ալլահի
անունով և Հանուն Նրան,
մարտնչել անհավատներին:
Հարձակում գործեք, սակայն դուք
չպետք է լցվեք ատելությամբ, որ էլ
գործեք թշնամաբար, իւղել կամ
սպանել նորածիններին, կնոջ,
տարեց կամ անհատի
սահմանափակում է իրեն
ճգնարանում:»[256]

3 – Մի գործեք դավաճանաբար. Մարզարեն ճանապարհեց
ուղեկցորդներին խորհուրդ
տալով նրանց. «...մի գործեք
դվաճանորեն...»[257] Նմանատիա
խորհուրսը նպատակ չուներ

ուղղվել Մահմեդական
եղայրներին, սակայն ինչպես
թշնամիների, **նրանք**
պատրաստվում են մարտնչել:
Խնդիրը այնքան կարևոր էն, որ
Ալլահի Մարգարեն իրենց
հեռացրեց դավաճաններից,
նույնիսկ, եթե նրանք
Մահմեդականներ են և նույնիսկ,
եթե զնիր անհավատ է:
Մարգարեն ասաց. «Եթե որևէ
մեկը տրամադրում է մարդուն
անվտանգություն և այնուհետ
սպանում է, ես հրաժարվում եմ
մարդասպանից, նույնիսկ, **եթե զնիր անհավատ է:**»**[258]**
Հավատարմության արժեքը
այնքան լավ էր հաստատվել
Մարգարեյի Ուղեկցորդների

վարվելածնի մեջ, որ Ումար իբն
ալ Խատտաբին ասացին, իր
կառավարման ժամանակ, որ
մուջահեդիններից մեկը ասաց
Պարսկական մարտիկին. «Մի
վախեցեք» այնուհետ սպանեց
նրան: Ալ-Խատտաբը գրեց
բանակի հրամանատարին
ասելով. «Ինձ ասել են, որ ձեր
մկջից մի մարդ կանչեց
անհավատին և եթե այդ
անհավատը պաշտպանություն
փնտրեր լեռներում, մարդը ասաց
նրան. » Մի վախեցիր «Եվ երբ
տղամարդը բռնեց անհավատին,
սպանեց նրան: Երդվում եմ
Մեկով, Ով կառավարում է իմ
հոգին, եթե ինձ ասեին, որ որևէ

մեկը այդպես է գործել, ես
կզիատեի նրան»:[\[259\]](#)

4. – Մի գործեք չարիք երկրի վրա.
Մահմեդականների
պատերազմները նպատակ չունեն
դիվերսիայի, ինչպես
ժամանակակից պատերազմները,
որտեղ ոչ Մահմեդական
մարտիկները շահագրգուված են
իրենց հակառակորդների կյանքի
ամեն բնազավարի կործանմանը:
Բացի այդ, Մահմեդականները
շատ են շահագրգուված
յուրաքանչյուր վայրում
ներկայացնել զարգացում,
նույնիսկ, իրենց թշնամիների
երկրներում:

Նմանատիպ պատերազմը պարզ
է առաջին խալիֆի Աբու Բաքրի
խոսքերում, երբ նա խորհուրդ
տվեց իր բանակներին, **որոնք**
դեկավարում եր Լեվանտթ: Նա
ասաց. «... և մի գործեք չարիք
երկրի վրա... » Հետևյալը
ներառում է ամեն բարի արարք:
Խորհուրդը նույնպես ասում է.
«Մի հեղեղեք կամ այրեք
արմավենիները, մորթեք
անասուններին, կտրեք պտղատու
ծառը կամ փլուզեք
սինազոգերը...”**[260]**

Նմանատիպ մանրամասները
ցույց են տալիս խորհրդի հետևյալ
թաքնված նպատակը, որպեսզի
չգործեն չարիք երկրի վրա,

այնպես, որ բանակի
հրամանատարը չի կարող
մտածել, որ թշնամությունը որևէ
մեկի հետ չի թույլատրի չարիքի
որևէ տեսակ, **որոնք ժխտում է**
Իսլամը:

5 – Գումար ծախսել
ռազմագերիների վրա.

Մահմեդականը կպարզեատրվի
ռազմագերուն օգնելու և գումար
ծախսելու համար, որովհետև
նրանք թույլ են, **նրանց կապը**
ազգականների և մարդկանց հետ
կտրված է և անհայտանձելի
կարիք ունեն օգնության: Սուրբ
Ղուրանը նշում է
բարյացակամությունը
ռազմագերիների նկատմամբ, որը

համահավասար է որքերի և
կարիքավորների հետ:

Նկարագրելով
հավատացյալներին, Ալլահը,
Բարձրյալ լինի նա ասաց. «Եվ
նրանք կերակրում են հանուն
Ալլահի սիրո, կարիքավորին,
որին և ռազմագերուն»: (Ալ-
Ինսան :8)

6 – Մի խեղեք
հանգուցյալին. Ալլահի Մարգարեն
արգելեց խեղումը, Աբդուլլահ Իբն
Զայդը հաղորդեց. «Մարգարեն
արգելեց կողոպուտը և
խեղաթյուրելը»: [261]

Իմրան իբն ալ Հուսեյնը ասաց.
«Մարգարեն սովորություն ուներ

մեզ կոչ անել ողորմության և
արգելում էր խեղումը»:[\[262\]](#)

Չնայած, հեթանոսները խեղեցին
Մարգարեյի մորեղբայր

Համզային, **Մարգարեն**

Հիրաժարվեց այդ սկզբունքից:

Փոխարենը նա արգելեց

Մահմեդականներին խեղել

թշնամու դիակները ասելով.

«Մարդիկ, ովքեր կտեսնեն

ամենադաժան պատիժ

Հարության Օրը նրանք են, ովքեր

սպանել են մարգարեյին, մարդ, ով

սպանել է մարգարեյին, շեղված

իմամը, խեղող անձը»:[\[263\]](#)

Մարգարեյի ողջ պատմության

ընթացքում գոյություն չունի

անզամ մեկ օրինակ, որ

Մահմեդականը խեղել է

թշնամիներից որևէ մեկին:
Հետևյալները հանդիսանում են
Մահմեդականների
պատերազմների էթիկան: Այն չի
վերացնում պատիվը թշնամանքի
մեջ, **արդարությունը**
մարդկայնորեն վերաբերվելուն
մարտի ընթացքում կամ դրանից
հետո:

[1] Ալ-Ղազլի, մեջբերում, Ռաքա
իզ Ալ-Իման բայն Ալ-Ակլ ուա Ալ-
կալք ,մտքի և սրտի հավատքի
հիմքը. Էջ. 318

[2] Հաղորդել է Ալ-Բուխարի, Աբու
Բաքրայի հեղինակությամբ:

Գլուխ Հաջ 1654 և մահմեղական,
Երդման Գլուխ,
Սպանությունների
Պարտականություններ
հաստատելու համար, Պայքար,
Դատաստան և Արյան Գին
1679թվ.

[3] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին
Անաս Իբն Մալիքի
հեղինակությամբ,
Վկայությունների գլուխ 5442 և
Մուսլիմ, հավատքի գլուխ 109

[4] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին,
Աբու Հուրեյրայի հսկողությամբ,
Բժշկության Գլուխ 5442 և
Մուսլիմ, հավատքի գլուխ 109

[5] Հաղորդել է Մուսլիմ, Գլուխ
Առաքինություն, Լավ բարքեր և
Փոխհարաբերությունների
Կապերի միացում 2613, Աբու
Դաուդ 3045 և Ահմեդ 15366

[6] Հաղորդել է Ահմեդ 23536,
Սուլհեյք Ալ- Ամահութը ասում է,
որ փոխանցումը ճիշտ է, Ալ-
Թաբարանի, Ալ-Մուջամ, Ալ-
Քաբիր, 14444: Ալ Ալբանին ասաց
ճիշտ, տես Ալ- Սիլսիլահ Ալ-
Սահիհ 2700

[7] Հաղորդել է Ալ-
Բայքարի, Ծուխաք Ալ-Իման 5135

[8] Հաղորդել է Ալ-Բուխարի, Աբու
Հուրայրայի հեղինակությամբ,

գլուխ Ալ-Վարալահ 2183 և
Մուսլիմ

[9] Ալ-Մուսակա գլուխ 1601

[10]Հաղողել ԷՎբու Դաուդ, Ալի
իբն Աբու Թալիբի հսկողությամբ
Խ.Ա.Ո.Ն արդարադատության
գլուխ 3582 , Ալ-թիրմիզի 1331 և
Շհմել 882: Շուրջայի ալ-Արնաութ
բարիք է ասել մյուսների
հեղինակությամբ: Ալ-Ալբանին
ասաց ճիշտ, տես Ալ –Սիլսիլահ
Ալ- Սահիհահ 1300

[11]Տես Խաղիջահ Ալ-
Նաբարաուի, Մավսու Հուկուկ Ալ-
Ինսան Փի Ալ-Իսլամ, Մարդու
իրավունքների Հանրագիտարան,
509- Իսլամ, Էջ. 505

[12] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին,
գլուխ Ալ-Թաֆսիր,
թարգմանություն Սուրա Ալ-
Ահզաբ4503 և Մուսլիմ Զեքիր իբն
Աբդուլահի հեղինակությամբ,
գլուխ Ալ-Չումա 867 և խոսքերը
պատկանում են նրան:

[13] Հաղորդել է Ալ-Հակիմ, գլուխ
Ալ-Բիր ուա Ալ-Սիլահ,
փոխարարերությունների
կապերի առաքինությունը և
միացումը, 7307Նա ասաց, **որ** այս
պատման փոխանցումը ճիշտ է:
Ալ-Չահարին համաձայնությունն
է տվել: Հաղորդել է նույնպես Ալ-
Տաբարանին Անաս իբն Մալիքի
հեղինակությամբ, Ալ-Մուջամ Ալ-
Քաքիր 750 և խոսքերը

պատկանում են նրան: Հաղորդել
է նույնագես Ալ-Բայհաքի, Շուաբ
Ալ-Իման 3228: Ալ-Ալբանին ասաց
ճիշտ, տես, Ալ- Սիլսիլահ Ալ-
Սահիհ 149

[14] Հաղորդել է Ալ-Բուխարի ,
Աբու Մուսա Ալ-Աշարի
հեղինակությամբ, Ալ-Շարիկահ
գլուխ 2354 և Մուսլիմ , գլուխ
Ֆադայլ Ալ-Սահաբահ,
Մարզարեյի ուղեկցորդների
վաստակը 2500

[15] Հաղորդել է Մուսլիմ, Ալ-
Զիհադ ուա Ալ-Սիյար գլուխ 1731
և Ալ- Թաբարանի , Աբուլլահ
Իբն Աբբասի հեղինակությամբ,

Ալ-Մուջամ Ալ Առևարձ 4313 և
խորեն նրանն են:

[16] Կապված Ալ-Թիմիզի, Ալ-
Տահարա, մաքրություն, Գլուխ
113, Աբու Դաուդ 236, Ահմեդ
26238, Աբու Յալա 4694 և Ալ-
Ալբանին ասաց որ ճիշտ է, տես.
Սահիհ Ալ-Ղամիհ 1983

[17] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին,
Աբու Հուրեյրայի
հեղինակությամբ: Գլուխ Ալ-
Նիլյահ, Ամուսնություն ,գլուխ
կնոջ հոգացության խորհուրդը
4890 և Մուսլիմ, Գլուխ Կրծքով
Կերակրելը 1468

[18] Մենք նշել ենք այս մեր
զրույցների մեջ, երբ խսել ենք

նախորդ հողվածում նախորդ
քաղաքակրթությունների մասին:

[19] Հաղորդել է Ալ-Բուխարի: ալ-
Աղաբ, Վարք գլուխ, 5655, Ալ-
Թիրմիզի 3182 և Ահմեդ 4131

[20] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին,
Ահշայի հեղինակությամբ, գլուխ
Ալ-Աղաբ 5649 և Մուսլիմ
Առաքինության գլուխ, Լավ
Բարեկը և
Փախիարաբերությունների
Միացման կապեր 2629

[21] Հաղորդել է Ալ-Բուխարի,
Աբու Մուսա Ալ- Աշարիի
հեղինակությամբ, գլուխ Ալ-
Նիկյահ, Ամուսնություն 4795

[22] Աբու Սահի Ալ-Քուրիին
ասաց. Մի քանի կին խնդրեցին
Մարզարեյին օր հատկացնել
նրանց , քանի որ տղամարդիկ
զքաղեցնում էին նրա ամբողջ
ժամանակը: Ինչին նա խոր տվեց
նրանց մեկ օր հատկացնել
կրոնական դասերի և
պատվիրանների համար:
Հաղորդել է Ալ-Քուրիարի, Ալ-Իլմ,
Գիտելիք գլուխ 101 և Մուսլիմ,
Բարքի գլուխ, Լավ բարքեր և
Փոխհարաբերությունների
կապերի միացում 2633

[23] Հաղորդել է Մուսլիմ,
Աբուլլահ իբն Աբբասի
հեղինակությամբ: Ալ-Նիկյահ,
Ամուսնություն գլուխ 1421

[24] Հաղորդել է Ալ-Բուխարի,
Աբու Հուրեյրայի
հեղինակությամբ, Ալ-Նիկյահ,
Ամուսնություն գլուխ 4843

[25] Հաղորդել է Ահմեդ, Ալ-Իրատ
իբն Սարիայի հեղինակությամբ
17195: Շուկայի Ալ-Արնաութք
ասաց ճիշտ է: Ալ-Ալբանին ասաց
լավ է. Տես Սահիհ Ալ-Տարիկը ուա
Ալ-Տարիկը, Գայթակղության և
ահաբեկման գիրք, 1963

[26] Հաղորդել է Իբն Մաջահ Աբու
Հուրեյրայի հեղինակությամբ
3678 և Ահմեդ 9664: Շուկայի Ալ-
Արնաութք ասաց, **որ**
վերափոխությունը ամուր է: Ալ-
Հակիմ 211 և ասաց, **որ** հաղիսը

ճիշտ է, մահմեդականաի
պայմանում: Ալ-Զահարին, Ալ-
Թալրիհիսում ասում է,
մահմեդականի պայմանում: Ալ-
Քայիակի 20239 Ալ-Ալբանին
ասաց, [որ ճիշտ է:](#) Տես Ալ-
Սիլսիլահ Ալ-Սահիհահ 1015

[27] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին,
Ալ-Զամաահ ուա Ալ-Իմամահ 644,
Ահմեդ 242772 և Ալ-Թիրմիզի
2489

[28] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին,
գլուխ Ալ- Տալաք,
ամուսնալուծություն, 4973 և
Ահմեդ 16139

[29] Հաղորդել է Աբու Բաքրին,
Ում Հանի բինթ Աբու Թալիբի

հեղինակությամբ; գլուխ Ալ-Զիզյա
ուա Ալ- Մուվադաքահ 3000 և
Մուսլիմ գլուխ Սալաթ Ալ-
Մուսաֆիրին, աղոթքներ
ճանապարհորդներին 336

[30] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին,
գլուխ Ալ-Իման, Հավատք 30 և
Մուսլիմ, գլուխ Ալ-Իյման ուա Ալ
Նուզուր ,Երդում 1661

[31] Հաղորդել է Իբն Մաջահը
Աբդուլլահ իբն Ումարի
հեղինակությամբ 2443: Ալ-
Ալբանին ասաց, որ ճիշտ է, տես,
Միշկաթ Ալ-Մասաքիթ 2987

[32] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին
Աբու Հուրեյրայի
հեղինակությամբ, գլուխ Ալ-Բիյա

,առևտուր Իբն Մաջահ 2442 և
Աբու Յայլա 6436

[33] Հաղորդում է Իբն Հիբանը,
Ամր իբն Հուրայթի
հեղինակությամբ 4314 և Աբու
Յայլա 1472 Հուսեյն Սալիմ
Ասադը ասաց, [որ հաղորդածը](#)
[վստահելի է](#):

[34] Հաղորդում է Մուսլիմը, զլուխ
Ալ-Ֆադայի, լավ որակներ 2328,
Աբու Դաուդ 4786 և Իբն Մաջահ
1984

[35] Հաղորդել է Մուսլիմը, զլուխ
Ալ-Ֆադայի, լավ որակներ, 2328,
Աբու Դաուդ 4786 և Իբն Մաջահ
1984

[36] Հաղորդել է Մուսիմ,, Ալ-
Իման գլուխ 1659, Աբու Դաուդ
5159, Ալ- Թիրմիզի 1948 , Ահմեդ
22404 Ալ- Բուխարի , Ալ Աղաք Ալ-
Մուտքարադ 1173 264/ և Ալ-
Թաբարանի, Ալ- Մուջամ Ալ-
Քաքիր 683

[37] Հաղորդել է Մուսիմ, գլուխ
Ալ- Ֆայիլ 2310 և Աբու Դաուդ
4773

[38] Հաղորդել է Ահմեդ 16627, Ալ-
Հակիմ 2718, ով ասաց. Այս ճիշտ
հաղիթ է, Մուսիմից և Ալ-
Թայալիսից 1173

[39] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին
Անաս իբն Մալիքի
հեղինակությամբ, գլուխ Ալ-

Զանայզ, հուղարկավորություն 1290

[40] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին
Արու Հուրեյրայի
հեղինակությամբ, Գլուխ Ալ-
Զանազ, Հուղարակավորություն
1183 և Մուսլիմ, գլուխ Աս-Սալամ
Ողջույն 2162

[41] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին,
գլուխ հուղարկավորություն 1242
և Մուսլիմ, գլուխ
հուղարկավորություն 924

[42] Ում Ալ-Ալան ընդունեց Իսլամ
և վճարեց հավատարմությամբ
Մարզարեյին (**Խ.Ա.Ո.Ն**): Հիզամ
իբն Հակիմի հորեղբայր: Տես. Իբն
Ալ-Աթիր, Ասադ Ալ- Գաբրի 7405

և Իրն Հաջար Ալ-Վաբանի, Ալ-
Խաբահ Ալ-Թարջամահ 812176,
265

[43]Հաղորդել է Արու Դառլը,
գլուխ Ալ- Զենեյզ 3092 Ալ-
Վլանին ասաց ճիշտ է, տես
Սահիհ Ալ-Զամի 7851

[44]Հաղորդել է Արու Դառլը,
գլուխ Ալ-Տահարա, Մաքրություն
336, Իրն Մաջահ 572, Ահմեդ 3057
Ալ-Դարմի 752, Ալ-Դարբությունի 3,
և Ալ-Բայհաքի Ալ- ունան Ալ-
Քուբրայում 1016 Ալ Վլանին
ասաց որ ճիշտ է, տես Սահիհ Ալ-
Զամի 4362

[45]Հաղորդել է Մուսլիմը, Անաս
Իրն Մալիքի հեղինակությամբ,

զլուխ Ալ- Ֆադայլ 2326 Ահմեդ
14078 Իրն Հիբբան 4527

[46] Աբու Դաուդ, Ալ-Թիբ, զլուխ
Դեղորայք, 3855, Ալ-թիրմիզի 2038
և ասաց, որ այն լավ և ճիշտ
հաղիք է, Իրն Մաջահ 3436, [Ահմեդ 18477](#): Ծուհայք Ալ-
Աբնաութը ասաց, [հաղիքի](#)
[փոփոխությունը ճիշտ է և](#)
[մարդիկ վստահելի են :](#) Ալ-
Ալբանին ասաց ճիշտ է, տես.
Ղայաք Ալ- Մարամ 292

[47]Հաղորդել է Ալ-Բուխարին, Ալ-
Աղաք Ալ-Մուֆրադ 11129,385,
Իրն Հիշամ, Ալ –Սիրահ Ալ-
Նաբաուիյա 2239 և Իրն Քաթիր,
Ալ- Սիրահ Ալ Նաբաուիյա 3233,

Ալ-Ալբանին ասաց, **հաղիթի**
փոփոխությունը ճիշտ է և նրա
բոլոր մարդիկ վստահելի են: Տես.
Ալ-Սիլսիլահ Ալ-Սահիհահ 1158

[48] Հաղորդել է Իբն Հիբրանը,
Չեքիր իբն Աբդուլլահի
հեղինակությամբ, **գլուխ**
Մարզարեն զրուցում է իր
ուղեկցորդների արժանիքների
մասին 7024: Շուհայք Ալ-
Աբնաութը ասաց, **որ**
փոփոխությունը լավն է:
Հաղորդել է նույնապես, Իբն Սայիդ
-ալ-Նասր, Ույուն Ալ-Աթար 1423
և Ալ-Սալիհի Ալ-Շամի, Սուլթուլ
Ալ-Հուդա ուա Ալ-Ռաշադ ֆի
Սիրատ Խեյր Ալ-իբադ 4214

[49] Աբու Ուբայդ, Ալ- Ամուալ էջ.
28 Իբն Զինջուիհ, Ալ- Ամուալ
1109/ Իբն Հիշամ, Ալ- Սիրահ Ալ-
Նաբառուիյահ, 2588 Իբն Քաթիր
Ալ-Սիրահ Ալ-Նաբառուիյահ 5146:
Իբն Հազար Ալ- Ասքալանին
ասաց. Իբն Զինջուիհը հաղորդել է
այն Ալ- Ամուալիում, Ալ-Նադիր
իբն Շումայլի հեղինակությամբ ,
ԱռլՓի հեղինակությամբ , Ալ-
Հասանի հողինակությամբ, տես.
Իբն Հազար Ալ-Ասքալանի Ալ-
թալրիիս Ալ- Հաբիր 4315

[50] Հաղորդել է Ալ- Բուխարին,
Աբդուլլահ իբն Ամարի
հեղինակությամբ, գլուխ Ալ-
Զիգիյահ, տուրք, որը վճարում է

ոչ մահմեղականը, 2995 Աբու
Դաուդ 2760 և Ալ- Նասաի 4747

[51] Հաղորդել է Աբու Դաուդը,
գլուխ Ալ-Քարաջ, տուրք, 3052 և
Ալ- Բայհարի 18511 Ալ – Ալբանին
ասաց , որ այն ճիշտ է, տես. Ալ-
Սիլսիլահ Ալ Սահիհահ 445

[52] Հաղորդում է Ալ- Բուխարին,
գլուխ Ալ- Դիյաթ, արյան գին,
6502 և Մուսլիմ, գլուխ Ալ-
Քասամահ, ուա Ալ- Մուհարիբին
ուա Ալ- Քիսաս ուա Ալ- Դլյահ
1669

[53] Հաղորդել է Ալ-Բայհակին,
Դալայլ Ալ- Նուբուվի,
մարզարեռության նշանները, գլուխ
Ուաֆդ Նաջրահ, Նաջրան 288

Արու Յուսեֆ, Ալ-Խարաջ, Էջ. 72 և
Իբն Սադ, Ալ- Տաբաքաթ Ալ-
Քութրա1; 485/
պատվիրակություն 5

[54] Հաղորդել է Ալ-Բուխարին,
Աբդուլլահ իբն Ումարի
հեղինակությամբ, գլուխ Ալ-Իթք
, 2416 և Մուսլիմ, Ալ-Խմարահ
գիրք, 1829

[55] Արու Ուբայդ; Արու Ուբայդ
Ալ- Քասիմ իբն Սալամ Ալ-
Հարաուի 157224 AH, 774838 AD,
հաղիթների կրտսեր զիտնական,
գրականություն և Իսլամական
իրավունք Նա ուսուցիչ էր; Նա
ծնվել էր Հարաթում և կրթություն
էր ստացել այնտեղ : Նա

ճանապարհորդեց Բաղդադ և
Եգիպտոս: Մահկանացուն կնքեց
Մերքայում: Տես. Ալ-Ղահարի
Սիյաթ Ալամ Ալ-Նուբալա 10492-
490

[56] Սահդ իբն Ալ-Մուսայիբ,
Աբու Մաուհամմեդ Սահդ իբն Ալ-
Մուսայիբ իբն Հազան Ալ-
Քուրաշի 1394 AH 634713 AD
, Մարզարեյին հաջորդող սերնդի
վարպետ, **ապրեց Մեղինայում և**
հաղիթների և իրավունքի յոթ
հետին ակություններից մեկն է
հանդիսանում: Նա նույնապես
հայտնի էր երկյուղածությամբ և
ասկետիզմով: Տես. Իբն Սաադ Ալ-
Թաբարաթ Ալ-Քուրիա 5143-119

[57] Հաղորդել է Աբու Ուբայդան
Ալ-Ամուալ աշխատության մեջ,
Էջ. 613: Ալ-Ալբանին ասաց, այս
փոփոխությունը լավ է, Սահդ իբն
Ալ-Մուսայյիբու հեղինակությամբ,
Տես Տամամ Ալ-Միննահ Էջ. 389

[58] Հաղորդել է Մուսլիմը, Քայս
իբն Սաադ և Սահլ իբն Հունայֆի
հեղինակությամբ, գլուխ Ալ-
Զանաիզ, հուղարկավորություն,
961 և Ահմեդ 23893

[59] Մուսլիմ, Գլուխ Հազուստ
2117

[60] Ալ-Բուխարի 5196, Ալ
Նեսայի 4442 և Ալ-Դարամե 1973

[61] Ալ-Բուխարի 2236 և Մուսլիմ
2242

[62] Աբու Դաուդ 2548, Ահմեդ
17626, Իբն Հիքման 546, Ալ-
Ալբանի, Ալ Սելսելահ Ալ Սահեհա
23

[63] Աբու Դաուդ 2567 Ալ-
Բայհարի 10115, Ալ Ալբանին
ասաց ճիտ է, տես Ալ- Սելսելահ Ալ-
Սահեհա 22

[64] Ալ-Բուխարի 5196 և Մուսլիմ
1958

[65] Ալ-Բուխարի 5663 և Մուսլիմ
2244

[66] Աբու Դաուդ 5268 և Ալ-
Հակիմ 7599 Ալ- Ալբանի ասաց.

Ճիտ Է. Տես Ալ-Միլսելա Ալ
Սահիհա 25

[67] Ալ-Մուվաթիի 1767 Ալ
Ալբանին ասաց ճիշտ է, տես Ալ
Մելսելա Ալ Սահիհա 682

[68] Մուսլիմ, 1955 Աբու Դաուդ
2815 և Ալ-Թիերմեղի 1409

[69] Ալ-Հակիմ 7563 և Ալ Ալբանին
ասաց ճիշտ է, տես Ալ Միլսելա Ալ
Սահիհա 24

[70] Ահմեդ Իբն Աբբասի կողմից
2719, Շուայր ալ- Ամառլաթին
ասաց. Լավ. Ալ-Հակիմ 2345 և
ասաց. Ճիշտ է Իսնադի և
մահմեդականի իրավիճակի

տեսանկյունից, սակայն նրանք
չեն հաղորդում այն

[71] Տես . Ալ-Ազիմ Աբադի, Առևն
Ալ-Մաքուլ 131

[72] Ալ-Բուլիարի, Աբու Սահու Ալ-
Քուլդրիից, Ալ-Մազալիմ գիրք,
տների ետնամասերը և այնտեղ և
ճանապարհներին նստելը 2333
Մուսլիմ, Ալ-Լիբաս և Ալ- Զինա
գիրք, գլուխ ճանապարհներին
չնստելու և մյուսներին
ճանապարհ տալու մասին, 2121

[73] Մահմեդական Աբու Ղաիրից,
Երկրպագության վայրերի և
մզկիթների Գիրք, մզկիթում և այլ
վայրերում շթրելու պատվեր 553,
Ահմեդ 21589, Իբն Մաջահ 3683

[74] Ալ-Թիրմիզի Սաադ Իբն Աբի
Ուաքքասից, Ալ- Աղաք զիրք,
մաքրության մասին խոսող
հատված, 2799 Աբու Յալի 790,
Ալ- Ալբանին ասաց. Ճիշտ է, տես
Միշկաթ Ալ-Մասարիհ 4455

[75] Մուսլիմ Աբդուլլահ իբն
Մասուդից, Գիրք Ալ-Իման, գլուխ,
որը պատվիրեում է
ամբարտավան չպինել 91, Ահմեդ
3789 Իբն Հիբան 5466

[76] Մուսլիմ, Աբու Հուրեյրայից.
Ալ- Ալֆազ մարդիկ, զիրք Ալ-
Աղաք և այլն, Մսկ, անուշաբույր
... 2253, Ալ-Թիրմիզի 2791

[77] Մուսլիմ, Զաքիր իբն
Աբդուլլահից, Գիրք Մուսակա,

տնկելու և ոճեցման գլուխ 1552,
Ահմեդ 27401

[78] Ալ-Նիսասի Զաքիր Իբն
Աբդուլահից. Մեռած Հողերի
հերկման Գիրք, գլուխ Հորդոր
հերկել անպտուղ հողը, 5756, Իբն
Հիքան 5205, Ահմեդ 14310, Եվ,
Շուշայք Ալ-Արնաութը ասաց.
Պատումը Սահիհից է.

[79] Սաադ Իբն Աբու Ուաքքա
Իբն Ուահիք Ալ-Ջուհարի.
Դրախտ մտնող 10 –ից մեկը և
վերջինը որոնցից, ով կնքեց
մահկանացուն, տես Իբն Ալ-
Աթիր, Ուսդ Ալ-Ղարահ 2433 Իբն
Հաջար Ալ-Ասրանալի, Ալ-
Խարահ 33196, 73

[80] Իբն Մաջահ, Տահարահ և
դրա սուննան գիրքը, գլուխ, որը
վերաբերում է աղոթքները
կրծատելուն, կեղեքիչներին
ատելուն, 425 Ահմեդ 7065,
հաստատված Ալ-Ալֆանիից, ով
ասաց, որ այն լավն է, տես, Ալ-
Սիլսիլահ Ալ Սահիհա, 3292

[81] Մուսլիմ Զաքիր Իբն
Աբդուլլահից. Տահարայի Գիրք,
գլուխ, որը վերաբերում է լճացած
ջրի մեջ միզելու արգելքին 281,
Աբու Դաուդ 69 Ալ-Թիրմիզի 68

[82] Մեջբերում է Անուար Ալ-
Զինդին, Մուքատիմեթ Ալ-Ուլում
ուս Ալ-Մանահիջ, Ներածություն
գիտության և ծրագրերի, 4770

[83] Ալեքսիս Քերոբ Մարդը ,
Անհայտը էջ. 153

[84] Աբու Դաուդ. Քիթեք Ալ-
Զիհադ, Ալ-Զիհադի Գիրք, գլուխ,
որը վերաբերում է
բանտարկյալներին, ում ստիպում
են ընդունել Իսլամ 2682 և տես.
Ալ-Ռահիմի Ղուրանի
հայտնության պատճառները էջ.
52 և Ալ-Սիյութի, գլուխ որը
վերաբերում է հայտնությանը էջ.
37 և Ալ- Ալբանին ասաց. Ճիշտ է,
տես սահիի և Դայիֆ ին Սուննան
Աբու Դաուդ 6182

[85] Տես. Մահմուդ Համդի
Զարզուք. Իսլամական փաստեր ի
դեմս քարոզարշավների,

կասկածի պատճառ դառնալ.
Իսլամ էջ. 33

[86] Իբն Հիշամ, Ալ-Սիրահ Ալ-
Նաբաուիյե 2411 և Ալ-Թաբարի.
Ազգերի և թագավորությունների
պատմություն 255/ և Իբն Քաթիր
Ալ-Բիդարահ և Ալ-Սիհայր 430

[87] Տես. Ալ-Տաբարի, Ազգերի և
Թագավորությունների
պատմություն 3105

[88] Մահմուդ Համդի Զաքար.
Իսլամական փաստերը ի դեմս
քարոզարշավների, որոնք
կասկածելի են, էջ. 85.86

[89] Տես, Մահմուդ Համդի
Զակզուկ. Իսլամական փաստերը

ի դեմս քարոզարավների , որոնք
կասկածի տակ են էջ. 53

[90] Մահմուդ Համդի
Զակուլի, Ալլահի Մարդկային
խալիֆաթը- Մտածելը
պարտականություն է, հոդվածը
տպագրվել է Ալ- Ահրամ թերթի
մեջ, հրատարակություն 1
Ռամադան 1423 հիջրի ամիս,
նոյեմբեր 20

[91] Հաղորդել է Ալ-Թաբարանին,
Ալ-Մուգամ Ալ-Քաբիր 5416, Ալ-
Հայթամն ասաց. Ալ-Բազզար և
Ալ-Թաբարանիի մարդիկ,
ներառյալ Մուհամմեդ Իրն
Ումարը և նրա պատումը լավն են
և նրա մարդկանց մնացած մասը

ճշմարտախոս են, տես
Մուլգամահ Ալ-Չառլայդ և
Մանքա Ալ-Ֆառլահիդ 6119 և տես.
Իբն Ալ-Քայմ, Չաղ Ալ-Մաադ
3240

[92] Մահմեդականը Թամիմ Ալ-
Դարից, Քիթաք Ալ-Խման,
Հավատքի Գիրք, գլուխ այն
մասին, որ կրոնը խորհուրդ է 82
Աբու Դաուդ 4944 և Նիսաաի 4197
և Ահմեդ 16982

[93] Ալ-Նաուաուի. Նա Աբու
Զաքարիա Յահյա Իբն Շարաֆ
Ալ-Նաուաուի, Մուլիկյա ալ-Դին
(631-676 հիջրի/ 1233-1277). Նա
Ֆիքի և պատման մասնագետ էր,
ով ծնունդ էր առել և կնքել

մահկանացուն Նառառում,
Սիրիայում, [որի անունն էլ ստացել
է:](#)Նրա հանրահայտ գիրքը
ներառում է Մինհաջ, որը
բացատրում է Սահիհ Մուսլիմին,
Ուիյադ Ալ-Մալիկին, տես, Ալ-
Բիղայս և Ալ-Նիհայահ 13278 Ալ-
Զիրիքլի, Ալ-Վլամ 8149

[\[94\]](#) Ալ-Նառառուի, Ալ Մինհաջ
բացատրություն Սահիհ Մուսլիմի
հիմքն Ալ-Հաջջաջ 238

[\[95\]](#) Ալ-Շիրմիզի Աբու Սահիդ
Ալ-Ֆուլուդիից, Քիթաբ Ալ-
Ֆիթահ, Խառնակության գիրք,
Գլուխ այն մասին, թե ինչ է ասել
Մարզարեն իր ուղեկցորդներին
կապված Դատաստանի օրվա

միջադեպերի հետ 2191, Իբն
Մաջահ 3997 ուղղել է Ալ-
Ալբանին, տես. Ալ-Սիլսիլահ Ալ-
Սահիհա 168

[96] Ալ-Թիրմիզի Արի Սահիդ Ալ-
Քուլդրիից, Ալ-Ֆիթահ գիրք ,
Խառնակության գիրք, Գլուխ
Զիհանդի լավագույն ձևը խոսել
բռնապետ կառավարչի հետ 2174,
Արու Դառւդ 4344, Նիսսայի 4209
Իբն Մաջահ 4011, ուղղել է Ալ-
Ալբանին, տես Սահիհ Ալ-Ղամի
2209

[97] Տես Ալ-Քուլրթուբայի Ալ-
Ղամի Ահկամ Ալ- Ղուրանի,
Ղուրանական կանոններ 595

[98] Ահմեդ 23536 Շուայք ալ-Արնաութեն ասաց. Իսնադը ճիշտ է, Ալ-Թաբարանի Ալ-Մուազամ ալ-Քաբիր 14444 , Ալ-Բայհակի. Շուաք ալ-Իման 4921 Ալ-Ալբանին ասաց. Սահիհ, տես. Ալ-Սիլսիլահ ալ-Սահիհա 2700

[99] Ալ-Բուխարի, գիրք
Քաֆարալթ ալ-Իման
, Ամենաբարձրյալ Ալլահի
խորքերի գլուխ, «կամ տուր
**ստրուկին նրա ազատությունը»
Մեյհդա :89 և որ ստրուկներին
ավելի լավ է ազատ արձակել 6337,
Մուսլիմ, Իթք Գիրք, Իթքի
առահնության գլուխ 1509**

[100] Ալ-Բուխարի Նիկյահի Գիրք,
Ամուսնություն, Գլուխ Վերցնելու
սարարի, հարճ 4795

[101] Ալ-Բուխարի, Ալ-Մազազի,
նվաճում, Քայբար նվաճման
գլուխ 3965, Մուսլիմ, Նիկյահ
Գիրք, ամուսնություն, գլուխ, որը
վերաբերում է ստրկուհու
ազատմանը և ամուսնությանը
1365

[102] Ալ-Բուխարի Աբու
Հուրայրայից. Իթք գիրք, Գլուխ,
որը վերաբերում է ստրուկների
վիրավորանքի ատելությանը և
խոսքերին, իմ ստրուկ, իմ
ստրկուհի 2414, Մուսլիմ, ԱլՓազ
մին ալ-Աղաք և այլն , գլուխ որը

վերաբերում է հուքմ իթլաք լաֆզ
Ալ-Աբդ և Ալ-Ամահ 2249

[\[103\]](#) Մուսլիմ. Ալ-Իման գիրք,
գլուխ որը վերաբերում է
ստրուկների սնունդին, այնպես
ինչպես տերերն են սնվում... 1661
Ահմեդ 21521, Ալ-Բուխարի Ալ-
Աղաք Ալ-Մուֆրադ 176

[\[104\]](#) Մուսլիմ, Ալ-Իման գիրք
գլուխ, որը վերաբրում է
ստրուկների ընկերակցությանը,
քավություն, ով ապտակում է
ստրուկին 1657 Աբու Դաուդ 5168,
Ահմեդ 5051

[\[105\]](#) Ալ-Հարիթ մուսնադ 503 ,
հաղորդել է Ալ-Բայհաքին Ումար
իբն Ալ-Խատաքից 7341

[106] Մուսլիմ, Իթք Գիրք, գլուխ,
որը վերաբերվում է Իթք
առաքինության 1509, Ալ-Թիրմիզի
Աբու Ումամահից 1547 Իբն
Մաջահ 2522

[107] Ալ-Սալիհի ալ-Շամի,
Սուբուլ ալ-Հուդա ուա Իրշադ
11210 Ալ-Սուհայլի, Ալ-Ռաուդ ալ-
Անֆ 418 Իբն Քաթիր Ալ-Սիրահ
Ալ-Նաբաուիյահ 3303

[108] Ալ-Քիթանին հաշվարկել է
իր գրքի մեջ , Ալ-Թարաթիք Ալ-
Իդարիահ էջ. 94-95

[109] Մեփականություն
նշանակում է մարդու որևէ
ունեցվածք կամ դրա ձեռքբերումը
և նրա ունակությունը բաշխելու և

կիրառելու այդ, որտեղ գոյություն
չունեն օրենսդրական
խոչընդոտներ

[110] Տես Խալամն այսօր կայքի
ազատությունը [link](http://www.islamtoday.net/toislam/111.3.cfm)

<http://www.islamtoday.net/toislam/111.3.cfm>

[111] Ալ Հուքայլ Մարդու
հրավունքներ էջ. 57

[112] Մուստաֆա Ալ-Սիբայի. Մեր
Քաղաքակրթության գոհարներից
էջ. 68

[113] Ալ-Բուխարի, Աբդուլլահ
Իբն Մասուդից, Գիրք Նիկյահի,
գլուխ որը վերաբերում է

ամուսնությանը , պահք 4779,
Մուսլիմ Գիրք Նիկյահի 1400

[**\[114\]**](#) Ալ-Բուխարի Գիրք Նիկյահի
4776 Մուսլիմ, Գիրք Նիկյահի
1401

[**\[115\]**](#)Տես. Մուհամմեդ Իբն
Շամեն Իբն Սալիհ, Մարդու
իրավունքները Ղուրանում և
Սուննայում և իրենց նրանց
դիմումները Սաուդյան
Արաբիայում էջ.134

[**\[116\]**](#) Ալ-Բուխարի Աբու
Հուրեյրայից, Գիրք Նիկյահի,
գլուխ որը վերաբերում է
հավասար զույգերի կրոնի մեջ
4802 Մուսլիմ, Կրծքով կերակրելը

, Գլուխ Խրթիհբաք նիկահ զաք
ալ-Դին 1466

[117] Ալ-Շիրմիզի , Գիրք
Նիկյահի Ալլահի Մարգարեյից.
Գլուխ, որը վերաբերում է , թե
պետք է գտնել ամուսին բավարար
հավատքով, որի հետ պետք է
ամուսնանալ 1004, Իբն Մաջահ
1967 Ալ-Հակիմ 2695 , Ալ-
Ալբանին ասաց. Լավ, տես, Ալ-
Սիլսիլահ Ալ Սահիհա 1022

[118]Տես. Մուհամմեդ Իբն
Ահմեդ, Իբն Սալիհ, Մարդու
Իրավունքները Ղուրանի և
Մուննայի մեջ և նրանց
դիմումները Սառույան
Արարիայում էջ. 135138

[119] Ալ-Բուխարի Արի
Հուրեյրայից, Քաղարի Գիրք,
Գիրք Աստվածային Կամքի,
գլուխ. Ալլահը տեղյակ է, թե ինչ
են նրանք զործել 6226 և Մուսլիմ,
Քիթաբ ալ- Քաղար,
Աստվածային Կամքի Գիրք,
գլուխ, Իմաստ, որ բոլոր
Երեխաները ծնվում են
Խսլամական Հավատքով և
Անհավատների Մահվան
Դատաստանը, Երեխաները և
Մահմեդականները, Երեխաներ
22

[120] Ալ-Բուխարի, Քիթաբ ան-
Նիկյահ, Ամուսնության Գիրք,
գլուխ, Ինչ պետք է ասի
տղամարդը, երբ սեռական

հարաբերություն է ունենում իր
կնոջ հետ 4764 և Մուսլիմ, Քիթաք
ան-Նիկյահ, Ամուսնության Գիրք,
գլուխ Ինչ է խորիուրդ տրվում
ասելու սեռական
հարաբերության ընթացքում 1434

[121] Գիտնականները ասում են,
Մարզարեն կշտամբում է մադու
խորքերը երկու պատճառներից
ելնելով. Առաջինը , նա դեմ է գնում
Ալլահի օրենքին և ցանկանում էր
հերքել այն և երկրորդ, **որովհետև**
նա կեղծեց իր ելույթը և երկու
երևույթներն էլ համարվում են
կշտամբանք: Տես. Ան-Նաուաուի,
Ալ-Մինհաջ Ֆի Շարի Սահիհ
Մուսլիմ, Մուսլիմի Մինհաջ

Վավերական պատումների մեկնաբանությամբ 11178/

[122] Ալ—Բուխարի Քիթաք ալ-
Թիր Բժշկության գիրք,
Գուշակների գլուխ 5426 և Մուսիլ,
Քիթաք Ալ-Քասամա Ուալ-
Մուհամքա Ուալ-Քիսաս Ուալ-
Դիյաթ, Գիրք, որը վերաբերում է
Երդումներին, հաստատելու
համար պատասխանատվություն
կռվի արդյունքում մահացածների
համար, Դատաստանի և Արյան
Գումարի, գլուխ Պտուղի արյան
գումարը, **Արյան գումարի
պարտավորվածությունը:**
Պատահական սպանություն և
Մարդասպանություն, Ոչրազործի
ողջախոհությունը 1682 և նրա

տեքստային խոսքերը և Աբու
Դաուդ, Քիթաք Ալ-Դիյաք Արյան
Գնի Գիրք, գլուխ, որը
վերաբերում է Սպանված պտուղի
արյան գումարին 4568 և ան-
նասայի 4825 և Իբն Հիբրան 6016
և ուղղել է Ալ- Ալբանին, տես.
Էրվա ալ-Ղալեել Ծարավի մարելը,
2206

[\[123\]](#)Տես. Ան-Նաուաուի Ալ-
Մինհաջ Ֆի Ծարլի Սահիհ
Մուսլիմ, Մինհաջ Վավերական
Պատումների մեկնաբանությունը
175,176,

[\[124\]](#)Աբու Դաուդ. Քիթաք Ալ-
Աղաք , Լավ Վարքի Գիրք, գլուխ
Նորածիններին ականջին ազան

կանչելը 5107 և ալ Ալբանին
ասաց. Սա ճիշտ պատում է, տես
Սահիհ ուսա Դիահիֆ Սունան Աքի
Դառլդ, Աքու Դառլդի հնչեղ և
թույլ պատումները 5105

[125] Մեծ իմաստություն է
թաքնված նորածնի քերանը
արմավի պտուղ դնելու մեջ:
Գիտաբժշկական
հետազոտությունները
ապացուցել են երեխային շաքարի
պարունակություն տալու օգուտը:
Նորածինների արյան մեջ շաքարի
տոկոսը ցածր է: Արմավենու
պտուղը պարունակում է աքարի
բարձր տոկոս: Իսլամական այս
գործունեությունը պաշտպանում
է երեխային, Աստծո կամոք,

արյան մեջ շաքարի ցածր
տուկոսից: Սա բժշկական
տեսանկյուն է, որը մարդկություն
մինչ այդ չի իմացել, և **մենք**
տեղյակ չենք եղել նորածինների
արյան ցածր գյուկոզային
շաքարի պարունակության
վտանգի մասին: Մանրամասների
համար դիտեք Դոկ. Մուհամմեդ
Ալի Ել Բար, Հոդված, որը
վերաբերում է Իսլամում
Մանկության հոգացությանը,
Նորածնի բերանը ծամած
արմավենու պտուղի դնելը և դրա
գիտական անկրկնելիությունը,
Միջազգային Սուրբ Ղուրան
Անկրկնելի Վահան: Կիրառեք
հետևյալ կայքը նույնպես <http://www.nooran.org/O/44/O11.htm>

[126] Աբու Մուսա Ալ-Աշաարի,
Աբդուլլահ իբն Ջայս իբն Սալիմ
իբն Հադդար իբն Հարք իբն Ամերը
Մարզարե Մուհամմեդի
ուղեկցորդներից էր: Մարզարեն
նշեց նրան, որպես Չուրայի և
Աղենի կառավարիչ: Նա Քուֆայի
կառավարիչն էր: Տես. Իբն Սաադ
Ալ-Թաբարաթ Ալ-Քութրա, Մեծ
դասակարգերի Գիրք 4105, և ազ-
Զահարի. Սիյար Ալամ Ան-
Նուբալա, Առաքինի կերպարների
կյանքը 2380

[127] Ալ-Բուխարի Ակիկայի Գիրք,
Չոհաբերություն Ծննդյան Գրքի
Դեպքում, զլուխ, որը Վերաբերում
է նորածիններին անվանակոչելուն
և բերանը արմավենու պառող

ηնելուն 5045 և Մուսիմ, ալ-Ադաք
Գիրք Լավ Վարքի Գիրք, Գլուխ.
Ցանկալի է, դնել ծամած
արմավենու պտուղ Նորածնի
բերանի մեջ, երբ այն լույս
աշխարհ է զալիս և որը դարձնում
է առաքինի, աստվածավախ մարդ
3997

[**\[128\]**](#) Մալիք.Ալ-Մուվալթա –
Մահմեդական Օրենքի Ակիկա
Գրքի հավաքածու,
Զոհաբերություն Ծննդյան Գրքի
Առիթով, գլուխ, թե ինչ է
հաղորդեվլ Ակիկայում 1840

[**\[129\]**](#) Աբու Դաուդ 4950,
անճՆիսայի 3568, Ահմեդ 19054,
Ալ-Բուխարին իր Ալ-Ադաք Ալ-

Մուֆրադ , Վարվելաձևի Գիրք,
[814:](#) Ալ- Ալբանին ասաց. Սա ճիտ
պատում է, Աս- Սիլսիլահ Աս-
Սահիհա 1040

[\[130\]](#) Ահմեդ 769 և տերսատի
խոսքերը նրանն են. Մալիք 660
Իքն Հիբրան 6958, Ալ Հակիմ 4773,
ով ասաց. Վերագրումը ճիշտ է և
ազ-Զահարին համաձայնություն
տվեց և ալ-Բուխարին, իր ալ-
Աղաբ ալ-Մուֆրադ , Վարքի
Գրքի մեջ 823 և Շուայր ալ-
Ամառթը ասաց. [Վերագրումը](#) լավն
է:

[\[131\]](#) Աբու Դաուդ. Քիթաբ
Աղհահայա, Զոհարերության
Գիրք. Գլուխ Ակիկահ, Ծննդյան

կապակցության զոհաբերություն 2844, [Ահմեդ 6822](#): Շուիհայք Ալ-Արնաութն ասաց. Վերագորումը լավն է, ալ-Մուստափրակ 7592, ով ասաց, որ տվյալ պատման վերագորումը ճիշտ է: Ազ-Զահարին համաձայնության [Եկավ նրա հետ](#): Ալ-Ալբանին ասաց. <Ետևյալը ճիշտ պատում է տես. Աս-Սիլսիլահ Աս-Սահիհ 1655

[\[132\]](#) Բնական կերակում ամենաքիչը 12 ամիս, [սակայն ավելի լավ է հետևել Աշխարհի Առողջապահական](#) Կազմակերպությանը և կրծքով կերակրել երկու ամբողջ տարի:[Տես. Հասան Շամսի](#)

Բաշա. Կրծքով կերակրում , երկու
ամբողջ տարի և հոդված,

հետևյալ կայքում

<http://dvd4arab.maktoob.com/showthread.php?t/60832>

[133] Ալ-Բուխարի Աբդուլլահ իբն
Ումարից, Քիթաբ ալ Էթք,
Ստրուկների չարաշահման Գիրք
2416 և Մուսլիմ Իշխանություն
գլուխ,որը վերաբերում է Արդար
Իմամի արդարությունը և
Անարդարի Պատիժը 1829

[134] Աբու Դաուդ, Քիթաբ աս-
Սալաթ, Աղոթքի Գիրք, գլուխ, որ
վերաբերում է Երեխաների
աղոթելու պատվերին 495 , Ահմեդ
6689, ալ-Հակիմ 708 և ալ-

Ալբանին ասաց. Հնչեղ պատում,
տես. Սահիհ ալ Ղամի, հնչեղ
հավաքածու 4026

[**\[135\]**](#) Ալ-Բուխարի, Քիթաբ ալ-
Ադաբ Լավ Վարքի և
Վարվելաձևի Գիրք, գլուխ
Գթասիրտություն Երեխայի
հանդեպ, Համբուրել նրան և զրկել
նրան 5651 և Մուսլիմ, Քիթաբ ալ-
Ֆադհայլ, Գիրք Վարքի, գլուխ
Մարզարեյի Գութը Երեխաների
նկատմամբ 2318

[**\[136\]**](#) Ան-Նասայի 1141, Ահմեդ
27688 ալ-Հակիմ 4775 և ուղղել է
ազ-Ղահարին, [Իբն Քուզայման](#)
[936](#) [Իբն Հիբրան](#) 2805 և ալ
Ալբանին հիմնավորեց իր

համաձայնությունը երկարեցնելու
խոնարհումը աղոթքի ճամանակ
ըստ այս պատմության: Տես Ալ-
Ալբանիի Մարզարեյի Աղոթքի
Զևը էջ. 148

[137] Ալ-Բուխարի Քիթաբ Ալ
Ղամաա Ուալ Իմամա, Աղոթքի
Բնութագրության Գիրք, գլուխ,
Կրճատելու Աղոթքը, ի շնորհիվ
Երեխայի լացի 677, Իբն Մաջահ
989, Իբն Խուզայմա 1610, Իբն
Հիքբան 2139, Աբու Յալա 3144 և
ալ-Բայհարքի իր Շուաբ ալ Իման,
Հավատքի, Շյուղերը 11054

[138] Մուսլիմ, Քիթաբ Ալ- Բիր
Ուսս-Սալաթ –Լ- Ուալ –Աղաբ ,
Գիրք Առարինության, Լավ

Վարվելաձևի և
Փախիհարաբերություններ կապի,
գլուխ. Աղջիկներին բարիք անելը
2631 և տեքստի խոսքերը
պատկանում են նրան, Աթ-
Թիրմիզի 1914 ալ-Հակիմ 7350 և
ալ-Բուխարի, իր Ալ-Ադաք Ալ-
Մուֆրադ, Լավ Վարվելաձևի
Գիրք, աշխատության մեջ 894

[139] Ալ-Բուխարի. Ջիթաք ալ-
Ադաք, Լավ Վարքի և
Վարվելաձևի Գիրք «Գլուխ,
Փոխիհարաբերություններ» և
Կարեկցանք 5625 և Մուսլիմ,
Ջիթաք ալ-Իման Հավատքի
Գիրք, գլուխ. Աստծու հավատքը
լավագույն արարքն է .137

[140] Մուսլիմ. Քիթաբ Ալ-Բիր
Ուաս –Սալաթ-Ի-Ուալ-Աղաբ.
Գիրք Առաքինության, **Լավ**
Վերաբերմունքի և
Փոխհարաբերությունների
կապերի: Գլուխ Բիր ալ
Ուալդայն, Որդիական
Հնագանդություն, 6 Աբու Դաուդ
2528, Ան-Նասայի 4163, Ահմեդ
6490 և Իբն Հիբան 419

[141] Ալ-Բուխարի, Քիթաբ ալ-
Զիհադ, Գիրք Պայքար հանուն
Ալլահի, գլուխ Պայքար հանուն
Ալլահի Որդիական
համաձայնությամբ 2842 և
Մուսլիմ. Քիթաբ Ալ-Բիր Ուաս
Սալաթ Ի Ուալ Աղաբ, Գիրք
Առաքինության, **Լավ**

Վարվելածնի և
Փոխհարաբերության Կապերի,
գլուխ Որդիական
Հնազանդություն 2549, Իբն
Հիբան 419

[142] Իբն Մաջահ .Քիթաք աթ-
Թիջարաթ, Առևտրի Գիրք , գլուխ
Ի՞նչ սեփականություն ունի
մարդը Իր որդու գումարից 2291,
Ահմեդ 6902, Իբն Հիբբան 410 և
ալ- Ալբանին ասաց, որ այն
ճշմարիտ պատում է ,
տես, Էրուաա ալ Խալիլ 1625

[143] Աբու Հաթիմ Իբն Հիբբան
ալ-Բոսթի, Նրա լիարժեք անունն է
Աբու Հաթիմ Մուհամմեդ Իբն
Հիբան Իբն Ահմեդ, **մահկանացուն**

Է կնքել 354 թվականին ըստ
Հիջրայի և 958: Եղել է
պատմաբան, աշխարհագրագետ
և գիտնական: Ծնվել է և
մահկանացուն կնքել Բոսրում,
Սիջիսլան: Այն Մուսնադ Աս-
Սահիհը պատման մեջ նրա
գրքերից մեկն է, Տես Աս-Սուլեյմի,
Շաֆիյա Դասընթացներ 3131

[144] Սահիհ Իբն Հիբբան , Իբն
Հիբբանի Հավաքածու 2142

[145] Տես ,Յուսուֆ Ել
Քարաղաուի, Խալամը, Ապագա
Քաղաքակրթությունը, էջ. 185

[146] Աբու Դաուդ, Ջիթաք Ազ-
Զաքյաթ, Ողորմության Գիրք,
գլուխ Սիլաթուր Ռահիմ 1694,

Ահմեդ 1680, Իբն Հիբրան 443, ալ-Հակիմ 7265 և ասաց. [Հետևյալը ճիշտ պատում է:](#)

[\[147\]](#) Ալ-Բուխարի, Քիթաբ ալ-Բոյու, Առևտրի Գիրք, գլուխ, ով ցանկանում է ընդլայնել իր կենսապահովությունը, պետք է շնորհակալ լինի Սիլաթուր Ռահիմին 5639 և Մուսլիմ, Լավ Վարքի և Զևերի գիրք, գլուխ Սիլաթուր Ռահիմ և այն կտրելու արգելքը 21

[\[148\]](#)Տես. Ան-Նաուաուի. Ալ – Մինհաջ Ֆի Շարի Սահիհ Մուսլիմ Իբն ալ-Հաջզաջ, Մուսլիմ Իբն Հաջզաջի Պատման

մոտեցման մեկնաբանությունը
16114

[\[149\]](#) Ալ-Բուխարի, Քիթաբ ալ-
Աղաբ, Լավ Վարքի և ձևի գիրք,
գլուխ Ազգակցական Կապերի
մեղքի դաժանություն 5638 և
Մուսլիմ, Քիթաբ ալ-Աղաբ, Լավ
Վարքի և Ձևի Գիրք, գլուխ
Սիլալթուր Ռահիմ և Խզման
արգելքը, 19

[\[150\]](#) Ալ-Բուխարի, Քիթաբ ալ-
Աղաբ Գիրք լավ Վարքի և Ձևի,
գլուխ, Լինել գթասիրտ մարդկանց
և կենդանիների նկատմամբ 5665
և Մուսլիմ, Քիթաբ ալ-Աղաբ,
Գիրք Լավ Վարքի և ձևի, գլուխ.
[Հավատացյալների](#)

Գթասրտությունը Միմյանց
նկատմամբ և Նրանց սիրո
ցուցադրումը միմյանց 2586 և
տեքստի խոսքերը պատկանում
են նրան:

[151] Լի Աթուաթեր 1951-1991
ամերիկայն քաղաքական
խորհրդական, ռազմակազմ էր, **ով**
ներկայացնում էր
Հանրապետական
կուսակցությունը: Նա
Նախագահներ Ռոնալդ Ռեյգանի
և Ջորջ Բուշի խորհրդականն էր:

[152] Ռոնալդ Ռեյգան 1911-2004
Ամերիկայի Միացյալ
Նահանգների 40-րդ նախագահն
էր, 1981-1989 թվականներին: Մինչ

բաղաքականությամբ զբաղվելը,
նա անհաջողակ երկրորդական
դերեր կատարող դերասան էր:
Նա հայտնի, սիրելի նախագահ
Էր: 1984 թվականին նա ընտրվեց
երկրորդ անգամ ձայների
բացարձակ մեծամասնությամբ:

[153] Մեջբերում է Աբդել Հայ
Զալումը, Նոր Զարիքի
Կայսրությունը Էջ. 397

[154] Յուսուֆ ել Քարադաուի,
Մահմեդական համայնքի
Բնութագիրը, որ Մենք Փնտրում
ենք. Էջ. 138

[155] Ալ-Բուխարի,
Ուղեկցերդների Գրքի
Առաքինությունը: Ինչպես

Մարզարեն Եղբայրեցրեց իրեն և
ուղեկցորդներին 3722, Ալ-
Թիրմիզի 1933, Ալ-Նասայի 3388 և
Ահմեդ 12999

[156] Աբու Դաուդ, Քիթաք ալ-
Աղաք, Ընդհանուր Վարքի գիրք,
գլուխ Խաղաղություն 4919, Ալ-
Թիրմիզի 2509, Ահմեդ 27548,
Շուհայք ալ –Արնաութեն ասաց.

Հետևյալ հաղորդումը ճիշտ է: Իբն
Հիբբան 5092, ուղղել է ալ-
Ալբանին տես. Սահիհ ալ Զամի
2595

[157] Ալ-Բուխարի, հաղորդել է
Ում Քուլջում բնյա Ուքքան.
Քիթաք Ասոլի, Խաղաղության
Գիրք, գլուխ, Ստախոս չէ նա, ով

իսաղաղություն է բերում
մարդկանց 2546, Մուսլիմ, Քիթաք
ալ-Բիր ուա Սիլահ ու ալ Աղաք,
գլուխ Արզելել Մուտք և
Թույլատրել Մուտք 2605

[158] Մուսլիմ, հաղորդել է Աքու¹
Հուրեյրան. Քիթաք ալ- Բիր Ուաս
Սալաթ Ուալ Աղաք , Լավագույն
Կեցվածքը, բարի վարվելաձևը և
հարաբերությունների կապերը,
գլուխ Արզելված է ոճիր գործել
մահմեդականի նկատմամբ,
ոտնահարել նրան, Վիրավորել
նրան , Նրա արյունը, պատիվը և
Ունեցվածքը անձեռնմխելի են
2564, 7713 , ալ- Բայհակի ալ-
Մունան ալ Քուրրա 11830

[**\[159\]**](#) 16/ Ալ-Նաուաուի, Մինհազ
ֆի Շարի Սահիհ Մուսլիմ բին
Հաջազ 120

[**\[160\]**](#) Ալ-Բուխարի, Քիթաբ ալ-
Իբրասի, Գիրք, որը վերաբերում
է ճնշման տակ ասված որևէ
բանին, , գլուխ Որևէ մեկը
երդվում է իր եղբորը, որ նա իր
եղբայրն է, երբ վախենում է
սպանվելուց կամ նմանատիպ
որևէ բանից 6552, Ալ Թիրմիզի
2255, Ահմեդ 11967 և ալ-Դարմի
2753

[**\[161\]**](#) Ալ Բուխարի, Քիթաբ ալ-
Աղաբ Գիրք Լավ Վարքի և
Վարվելաձևի, գլուխ
Հավատացյալի

համազործակցությունը մեկ այլի
հետ 5680, Մուսլիմ, Քիթաբ Ալ-
Բիր Ուսս Սալաթ –Ել Ուալ-
Աղաք , Գիրք Վարէի , Լավ
Վարվելաձևի և Ազգակցական
փոխհարաբերությունների, գլուխ
Հավատացյալները գթասիրտ են
միմյանց միջև, **Ցուցադրում են**
Սեր և Աջակցում են միմյանց:
2585

[162] Ալ-Բուխարի, Քիթաբ Ալ-
Աղաք Գիրք Լավ Վարքի և Զևի
5665, Մուսլիմ , Քիթաբ Ալ-Բիր
Ուսս- Սալաթ Լինել Գթասիրտ
միմյանց միջև, **Ցուցադրել Սեր**
միմյանց և աջակցել միմյանց 65

[163] Տես. Մուհամմեդ ալ-Դիսուլի, Կրոնական ձիրքը և Նրա Դերը Զարգացնելու Մահմեդական Համայնքը, Խսլամական խնդիրների շարք, խնդիր 46, հրապարակել է Խսլամական Գործորի Գերազույն Դատարանը, Առաջին Մաս, էջ. 5

[164] Ալ-Քուրթուլի, Մուհամմեդ Իբն Ահմեդ ալ Անսարի ալ Քազրաջի ալ Մալիքի ալ Քուրթուլին մեծագույն մեկնաբաններից մեկն է, հեղինակ հայտնի Ալ-Զամի Լե Ահկամ Ալ Քորան. Նա կնքեց մահկանացուն 1273 թվականին, տես. Ալ Զիրիքլի . Ալ Ալամ 5322

[165] Տես .Ալ-Քուրթուքի Ալ
Ղամի Լե Ահկամ Ալ Քուրան
646,47

[166] Ալ Մառարդի 364450 <իշրի
9741058 Մ. Թ , Աբդուլ Հասան
Ալի Մուհամմեդի իբն Հաբիբն է, **ով**
կոչվել է զերազույն դատավոր
:Նա իրավաբանության մեջ
հեղինակություն էր, հիմնադիր և
մեկնաբան: Նա ծառայեց որպես
դատավոր մի շաբք
քաղաքներում: Նրա
աշխատանքներից է Ադաք ալ –
Դունյա ուալ-Դին, Լավ
Վարվելաձև ժամանակակից
կյանքում և Կրոնում, ալ- Ահկամ
Աս Սուլթանիյա,
Կառավարության սկզբունքները,

Տես. Ազ-Զահարի, Սիյար Ապամ
ան Նուբալաա, Հայտնի
Անհատների Կենսագրություն,
1865 և Ազ Զարքալի , Հայտնի
Անհատներ 4327

[**\[167\]**](#) Տես. Ալ Մառարդի Աղաք ալ
Դունյա ուալ-Դին, Լավ Վարք
Ժամանակակից Կյանքում և
Կրոնում, Էջ. 196

[**\[168\]**](#) Հուսեյն Համիդ Հասսան.
Սոցիալական Համերաշխությունը
Իսլամական Շարիաթում, Էջ. 8

[**\[169\]**](#) Ալ Հակիմ 7307 ասաց. Այս
պատումը ճիշտ է . Ազ Զահարի և
աստ-Թաքարանի համամիտ է նրա
հետ, հաղորդել Անաս Իբն
Մալիքը. Զանգվածային

Բառապաշար 750, տեքստային
խոսքերը նրանն են, ալ-Բայհարի
Շուար –ուլ-Իման, Հավատքի
Շյուղերը 3238 ալ-Բուխարի
ալԱդաք ալ-Մուֆրադ ,
Ամենաօյա կյանքի կող, 112 ,
ուղղել է ալ Ալբանին, տես. Աս-
Սիլսիլահ աս Սահիհահ , Շիշտ
Շղթա 149

[170] Իբն Հազմ ալ-Անդալուզի,
Աբու Մուհամեդ Ալի Իբն Ահմեդ
Իբն Սաեհի Աղհարիրին 384456
Հիջրի 9941064 , ամենահայտնի
իսլամական իմամներից մեկն էր:
Նա իրավաբանության
բնագավառի հեղինակություն էր :
Նա հանդիսանում էր Դառնդ
Աղհրիրիի հետևորդը, **ով**

հավատում էր սուրբ զոքերի
գերմեկնաբանություններին': Տես.
Աս-Սաֆադի, ալ-Ռաֆի բիլ
Ռաթֆայաթ, Կենսագրական
բառագիտություն 2093

[\[171\]](#) Իբն Հազմ Ալ-Մուհալլա ,
Հիանալի Տրակտաս 6452 ,
թողարկում 725

[\[172\]](#) Իբիդ

[\[173\]](#) Ալ-Բուխարի Էիթաք աշ
Շարիկա «Ընկերության զիրք»,
գլուխ ընկերության Սննդի և
Առաջարկների 23540, Մուսլիմ
Քիթաք Ֆադհայլ, ուղեկցորդների
արժանիքները, գլուխ, Աշարի
Ցեղի Արժանիքները 2500

[174] Իբն Հաջար , Ֆաթե ալ-Բարի 5130

[175] Ալ-Բուխարի. Քիթաբ ալ-Մազալիմ, Ճնշումների Գիրք, գլուխ. Մահմեդականը չպետք է ճնշի մեկ այլ մահմեդականի և չպետք է տա նրան ճնշողի ձեռքը 2310 և Մուսլիմ, Քիթաբ Ալ-Բիր Ուա-Սալաթ Ուալ-Ադաբ , Գիրք Առաքինության, Լավ Վարվելաձևի և Փախիարաբերությունների Կապի, գլուխ. Անարդարության արգելքը. 2580

[176] Ան-Նավավի, Ալ-Մինհաջ Ֆի Շարի Սահիհ Մուսլիմ, Մուսլիմի

Վավերական պատումների
Մեկնաբանություն, 16135

[177] Մուհամեդ Աբու Ջուհրա
Հասարակական
Համերաշխությունը Իսլամում, էջ.
7

[178] Աբդուլ Ազ Ահմեդ Աբդուլ
Ազ, Հասարակական
Համերաշխությունը Իսլամում, էջ.
13

[179] Հաղորդել է Ահմեդ 21522 և
Շուհայք ալ Արնաութեան ասաց.
Հետևյալ խոսքերը ճիշտ են և Իբն
Հիբան 3377 և Ալ-Բայհարին, իր
Հավատքի Ճյուղերը գրքից, 7618
և ան Նիսայի, Աս Սունան ալ
Քուբրա, Պատումների

Հավաքածու 9027 և ուղղել է ալ –
Ալբանին, տես. Սահիհ ալ-Ղամի,
Երկրորդ Հավաքածու 4038

[180] Այս թիրմիզի 1332, Ահմեդ
18062, Աբու Յալա 1565, ուղղել է
ալ-Ալբանին, տես. Զայնային
Հավաքածու, 5685

[181] Հաղորդել է Աթ-
Թաբարանին իր Ալ Մուջամ Ալ-
Քափիր , (Զանգվածային
Բառապաշար) (4735)և իր Ալ
Մուջամ Ալ Առևաթ, (Միջին
Բառապաշար) (8642)և Աբու
Դաուդ (4884) և Ահմեդ (16415) և
ալ-Բայխարին իր Հավատքի
Ճյուղերը (7632), ուղղել է ալ
Ալբանին, տես Սահիհ Ալ Ղամի(

Զայնային Հավաքածու) (5690) և
Ալ Զամի աս Սաղիր (Փոքր
Հավաքածու) և դրա լրացումը
(10627)

[182] Աշիրբինի ալԽաթիք .
Մուղնի ալ Մուհաջ 45 և Իբն
Քուղամամ 7202/8,515/

[183] Յուսեֆ ալ Քարադաուի.
Մահմեդական Համայնքի
Բնութագիրը Որ Մենք փնտրում
ենք Էջ, 133

[184] Իբն Քաթիր, Աբու ալ Ֆիդա
Խսմայիլ Իբն Քաթիր աղ-
Դիմաշքի 701774 ըստ Հիջրայի,
Ղուրանի գիտակ էր, պատմաբան
և իրավաբան: Նա ծնունդով
Բուրայից, Սիրիայից էր և

մահկանացուն է կնքել

Դամասկոսում: Ալ Բիդայա վան
Նիհայա «Ավարտի սկիզբը» նրա
գրքերից մեկն է: Տես ալ Հուսեյնի,
Զայլ Տազրիաթ Ալ Հոֆֆազ էջ.

57-58

[185] Իբն Քաթիր. Սուրբ
Ղուրանի մեկնաբանություն 243

[186] Ալ-Բուխարի Քիթաբ Ալ
Անբիյաա, Մարգարեների Գիրք,
գլուխ «Կամ նրանք արտացոլում
են ուղեկցորդներին Քարանձավի
և Գրությունների» Քարանձավ :9,
3288 և Մուսլիմ. Քիթաբ Ալ
Հուդուդ, Գիրք Որոշված
Պատիժների, գլուխ Զեռքի

անդամահատում ազնավազարմ
անձի, ով գողություն է կատարել.

[187]Մուսնադ Ահմեդ, Ահմեդի
Պատումների Հավաքածու 14996,
Իբն Հիբբան 5199և Շուայք ալ
Արնաութը ասաց. «Հետևյալ
խոսքերը ճիշտ են, ալ Բայհաքի.
Աս Սունան Ալ Քուլբրա 7230 Աթ-
Թահաուի, Շահր Մաանի ալ
Աաթար, Սովորույթների
Իմաստների Մեկնաբանություն,
2856. Աբդել Ռազիք, Ալ
Մուսաննաֆ, Դասակարգված
7202և Ալ Ալբանին ուղղել է այն.
Տես. Գայաթ ալ Մուլիադ 459

[188] Ալ-Բուխարի. Ջիթաք Աս-
Սաում, Պահքի գիրք, գլուխ Նա,

ով երդվում է իր եղբոր անունով,
կոտրելու իր կամավոր պահը
1832, աթ- Թիրմիզի 2413

[**\[189\]**](#) Տես. Յուսուֆ Ալ
Քարադառի. Մահմեդական
համայնքի բնութագիրը, որը մենք
փնտրում ենք. Էջ. 135

[**\[190\]**](#) Մուսլիմ Աբու Չար
պատումից. Քիթաբ Ալ Բիր Ուաս
Սալաթ Լ Ուալ –Աղաբ Գիրք
Առաքինության, Լավ
Վարվելաձևի և
Փոխհարաբերությունների Կապի,
Գլուխ Անարդարության Արգելքը
2577, Ահմեդ 21458, Ալ-
Բուխարին, իր Ալ Աղաբ Ալ
Մուֆրադ 490 աշխատության

մեջ, Իբն Հիբբան 619, Ալ –
Բայհարին, իր Հավատքի Գրքի
Չյուղերը 7088 և Աս-Սունան Ալ
Քութրա 11283

[191] Ալ-Բուխարի. Քիթաբ ալ-
Մազհազիի, Գիրք Զինվորական
Հետազոտությունների, որոնք
վարել է Մարզարեն, գլուխ Աբու
Մուսայի և Մուազիի
առաքելությունը Եմեն, մինչ
հրաժեշտի ուխտագնացությունը
և Մուսլիմ. Քիթաբ ալ իման,
Հավատքի Գիրք, գլուխ
Մարդկանց Ալ Շիհադաթանի
կոչը և Խոլամի Օրենքները 27

[192] Աթ-Թիրմիզի Քիթաբ աղ
Դառաթ, Խնդրանքների Գիրք,

գլուխ. Թողություն 3598 և ասում
է. Հետևյալը ճիշտ պատում է, իբն
Մաջահ 1752, Ահմեդ 8030 և
Շուայք ալ Արնառութեն ասաց.
Ճիշտ է:

[193] Իբն Հաջար. Ֆաթ-հ-ել-Բարի
Արարչի պարզեցված 13359,358/

[194] Ինչպես պատվիրել են
Ղուրանի գլուխները և
տարբերակները, նրանք
թառութիֆի, անփոփոխ են. Ալլահը
լուսաբանել է Իր Առաքյալին,
որպեսզի պատվիրի Ղուրանի
գլուխները այն կերպ, որ ամեն
դեխապրում, **տարբերակները և**
գլուխները լուսաբանվել են
տարբեր հերթականությամբ: տես.

Արու Արդուլլահ ազ- Զարքաշին,
Ալ-Բուրհան ֆի Օլում ալ-Քուրան,
Ապացույց Ղուրանի գիտության
մեջ. 1260/

[195] Ալ Բուխարի. Քիթաբ Աթ-
Տառիկիդ «Աստծո Եզակիության
և Միակ լինելու Գիրք, գլուխ,
որտեղ Ալլահն ասում է. «Ոչ, սա
Փառահեղ Ղուրան է, Անվանված
Պահպանված Այյուսակի մեջ,
Համաստեղություններ: 21,22
7115 և տեքստային խոսքերը
նրանն են և Մուսլիմ, Քիթաբ Աթ
Թառիբահ Ապաշխարհության
Գիրք, գլուխ Ալլահի հոռու գնացող
Ողորմածությունը 2751»: Մեկ այլ
տարբերակի մեջ, «Նախորդող»
խոսքը փոխարինում է

«հաղթահարելուն», Ալ-Բուխարի.
Քիթաք Բիդա Ալ Խալաք, Գիրք
Արարածների Սկզբի 3022

[196]Ալ-Բուխարի. Քիթաք Ալ-
Թաուհիդ, Գիրք Աստծու
Եզակիության և Միակության,
գլուխ. Մարզարենկոչ է անում Օչ
Ազգին Երկրպագել Միայն Մեկ
Աստծու, Ամենաբարձրյալ Ալլահն
է Նա 6947 և Մուսլիմ, Քիթաք ալ-
-Ֆադիհիլ, Գիրք Վարվերալձն,
գլուխ. Նրա գթասրտությունը
պատանիների և
Երիտասարդների նկատմամբ և
Նար Հեզությունը 2319

[197]Ան-Նաուաուի, Ալ Մինհաջ
Ֆի Շահր Սահիհ Մուսլիմ Իբն Ալ-

Հաջջաջ ,Մուսլիմ Իբն ալ Հաջջաջի Զայնային հավաքածուի Մեկնաբանության մոտեցումը 1577

[198] Իբն Բաթրալ, Նրա լիարժեք
անունը Ալի Իբն Խալիֆ Իբն
Աբդել Մալիք Իբն Բաթրալ,
ածական անունն է Իբն ալ-
Լաջջամ, առաղեմ
գիտնականներից մեկը հարուստ
գիտելիքներով, մեծ
խորաթափանցություն, **լավ**
ընթեռնելիություն:Նա
թարգմանեց ալ-Բուխարիի
Սահիհը մի քանի հատորներով:
Նա կնքեց մահկանացուն 449
թվականին, ըստ Հիջրայի, տես.
Ալ-Չիրիքլի, Ալ-Ալամ,

Առաջատար Կերպարներ 485 և
Ազ-Զահարի. Սիյար Ալաամ Ան
Նուբալամ Առաքինի Մարդկանց
կյանքը 1847

[199] Ալ-Մուբարակֆուրի.
Թուֆիաթ ալ Ահուազի Բիշարի
Զամի աթ-թիրմիզի 642

[200] Մուսնադ Աբի Յալա 4258,
Ալ- Բայհարի. Հավատքի ճյուղերը
11060, ալ- Ալբանին ասաց.որ
տվյալը ճիշտ պատում է , տես.
Զայնային Շղթա 16

[201] Աթ Թիրմիզիին Աբդուլլահ
իբն Ամարին, Քիթաթ ալ Բիր
Ուսս Սիլահ, գլուխ
Մահմեդականների հանդեպ
գթասրտությունը 1924, Ահմեդ

6494 Ալ-Հակիմ 7274 և Աբու
Խսան ասաց. Տվյալը լավ
ձայնային պատում է և ալ-
Ալբանին ասաց, որ այն ձայնային
պատում է. Սահիհ ալ-Ղամի
Ղայնային Հավաքածու 3522

[\[202\]](#)Ալ-Բուխարի. Արարածների
Սկզբի Գիրքը, գլուխ Հինգ
կենդահ պետք է սպանել, եթք
նրանք զտնվում են ալ-Հարամ
վիճակում 3140 և
Մուսլիմ. Ապաշխարհության Գիրք
գլուխ. Ալլահի հեռու գնացող
Գթասրտությունը և որ այն
նախորդում է Նրա բարկությանը
2516

[203] Ալ-Բուխարի. Զրի
Բաժանման Գիրք, Ծարավ
արարածին ջուր տալու
վարվելաձևը 2234 և Մուսլիմ,
Խաղաղության Գիրք, զլուխ
Գազաններին կերակրելու և ջուր
տալու վարվելակարգ 2244

[204]

[205] Աբու Դաուդ. Զիհանի
Գիրք, Կենդանիների և
Գազանների Վերաբերմունք 2548,
Ահմեդ 17662 և Ուհայք ալ
Արնաութեն ասաց.Հետևյալ
պատման հատկանիշը ճիշտ է,
հաղորդել է վստահելի մարդը ,
իբն Հիբբան 546 և Ալ-Ալբանին

ասաց. Տվյալը ձայնային պատում
է. Տես Ձայնային Շղթա 23

[206] Ահմեդ 15630, ալ-Հակիմ
7562, ով ասաց. Հետևյալը
ձայնային պատում է ձայնային
հատկանիշով, աթ-Թաբարանի.
Մեծ Բառապաշար 15716 և Ալ-
Ալբանին ասաց. Տվյալը ձայնային
պատում է, տես. Սահիհ աթ-
Թարղիբ ուաթ-Թաղրիբ 2264

[207] Ան-Նասայուց, Աշարիդ Իբն
Սուայդին 4446, Ահմեդ 19488,
Իբն Հիքբան 5993, Աթ-
Թաբարանի. Մեծ Բառապաշար
6479/ և Աշ-Շաուակին
ասաց. Տվյալ Պատումը հաղորդել
են տարբեր տարբերակներով և

զիտնականները դասակարգել են
այն որպես ձայնային: Տես. Աշ-
Շաուկանի. Աս-Սայլ Աշ-Զարրար
438

[208] Իբն Աբդել Հակամ, 187
Հիջրի-257, նա ինքը Մուհամմեդ
Իբն Աբդուլլահ Իբն Աբդել
Հակամն է, որի ածականն է
ԱբդուլԿասիմ, պատմաբան,
իրավաբան, ով հետևորդ է
Մալիքիյա իրավաբանական
դպրոցին, **ծնվել և մահկանացուն**
է կնքել Եգիպտոսում: Տես. Ալ-
Զիրիկի. Առաքինի Կերպարները
3282

[209] Տես. Մուհամմեդ Իբն
Աբդուլլահ Իբն Աբդել Հակամ,

Ումար Իբն Աբդել Ազիզի կենսագիրը 1141

[210] Հրաշալի Ղուրանի
Մեկնաբանությունը. Իբն Քաջիր,
1565

[211] Մուհամմեդ ալ Սադեք ալ
Աֆիֆի Ալ-Խուլամ ուալ- Իլաքաթ
ալ-Դավլիյահ, Խուլամը և
Միջազգային
հարաբերությունները. Էջ. 106
Զաֆիր ալ-Քասիմի Ալ Զիհադ
ուալ Հուկուկ ալ Դավլիյահ Փիլ
Խուլամ, Զիհադը և Միջազգային
Հարաբերությունները Խուլամում,
Էջ. 151

[212] Մահմուդ Շալթութ Ալ –
Խուլամ Աքիդա ուա Շարիա,

Իսլամը Հավատք և Շարիաթ է, Էջ. 453

[213] Սոքի ալ Սալեհ. Ալ Նոզում Ալ Իսլամիյա Նաշաթա ուա Թաթուրհա, Իսլամական Համակարգերը Էջ. 520

[214] Ղադուլ Հակի, Ալ Ազհհար Ամսագիր, Դեկտեմբեր 1993, Էջ. 810

[215] Ալ-Սուլդուհի, նաև Իսմայիլ իբն Աբդուլ Ռահման ալ Սուլդին էր, կնքել է մահկանացուն 128 թվականին, ըստ Հիջրայի, 745 Նա Մարզարեյի ուղեկցորդների հետևորդն էր Արաբական թերակղզուց և բնակվում էր ալ Քուֆայում: Իբն Թագրի Բարդին

ասաց նրա մասին. «Ղուրանի
մեկնաբանության տերը,
մահմեդական զավթիչ և
կենսագիր: Նա հանդիսանում էր
իմամ, **ով տեղյակ էր փաստերին և**
մարդկանց օրերին:Ալ-Ղուրան
ալ-Ղահիրա, Իրն Թագրի Բարդի
1390

[216] Իրն Ղայդը Աբդուլ Ռահման
Իրն Ղեյդ Իրն Ասլամ,
մահկանացուն է կնքել 170
թվականին, ըստ Հիջրայի 786 թվ.
Նա կրոնական իրավաբան էր , **ով**
մեկնաբանում էր Ղուրանը :Նա
հեղինակել է "Ալ-Նասիկ ուալ
Մանսուկ" և "Ալ-
Տաֆսիր"աշխատությունները: Նա
կնքեց իր մահկանացուն Հարուն

Ալ-Ռաշիդ իսալիֆի
զահակալության սկբնական
շրջանում. Տես. Ալ-Ֆիհրիսթ, իբն
ալ-Նադիմ 1315

[217] Տես. Ալ-Քուրթուքի. Ալ
Զամիա լե Ահկամ Ալ Քուրան
4398, 399/

[218] Իբիդ 4400ծ

[219] Աբու Դաուդ, Վարքագծի
կանոնների Գիրք, հատված, որը
խոսում է առավոտվա մասին
5074, Իբն Մաջահ 3871 Ահմեդ
4785 ուայք ալճԱրնաութն
ասաց. Լավ իսնադ, Պատումների
հաղորդողների շղթա, և
վստահելի հաղորդողներ, Իբն
Հիբբան 961, հաղորդել է Ալ-

Բուխարին Վարքագծի Առանձին
Կանոններ աշխատության մեջ
1200, ալ-Թաբարանին Մեծ
Բառապաշար աշխատության մեջ
13296, ալ Նիսաային, Մեծ
Պատումներ 10401, վավերացրել է
ալ- Ալբանին , տես. Սահիհ ուա
Դայֆ Սուննան Աբու Դաուդ 5074

[220] Ալ-Բուխարի, Զիհանի և
Քայլրի Գիրք, գլուխ «Եթե
Մարզարեն չմարտնչի ,
Զցանկանալ հանդիպել թշնամուն
և պատվիրել լիենի համբերատար
հանդիպմանը» 1742

[221] Աբու Դաուդ . Վարքի
Կանոնների Գիրք, անունների
փոփոխման Գիրք, 4950 ալ-

Նիսասի 3568, Ահմեդ 19054, ալ-
Բուխարի, Վարքի Առանձին
Կանոններ 814, վավերացրել է ալ-
Ալբանին, տես. Ալ- Միլսիլա ալ
Սահիհ, Վավերական շարք, 1040

[222] Մուհամմեդ Աբու Զահրահ,
Ալ- Իլաքաթ ալ Դառւլիյահ Փիլ
Խոլամ, Միջազգային
հարաբերությունները Խոլամում,
Էջ. 79

[223] Իբն Հիշամ, ալ- Միրահ ալ
Նաբառուիյահ, Մարգարեյի
Կենսագրությունը 1,/ 503504-, և
Իբն Կաթիր ալ-Միրահ ալ
Նաբառուիյահ, Մարգարեյի
Կենսագրությունը 2 / 322323-

[224] Մուհամմեդ Աբու Ջահրա, Ալ
Ալաքարթ ալ-Դառւլիյե Փիլ Իսլամ,
Միջազգային
Հարաբերություններ Իսլամում,
Էջ.81

[225] Ալ-Բայհարի. Դալիլ ել ալ
Նուբուուահ, զլուխ Նաջրայի
Պատվիրակությունը 5485/, Աբու
Յուսուֆ : ալ ՔարաջP 72, Իբն
սաադ, ալ Տաբաքարթ ալ Քուբրա
1288/

[226] Բանի Դամուրահ ցեղը
Աղնան ցեղի ենթաբաժանում է,
որը բնակություն է հաստատել
Վիդանում, արևմտյան
Մեղինայում:

[227] Տես. Իբն Հիշամ. Ալ-Սիրահ
ալ Նաբաուիյահ. Մարզարեյի
Կենսագրությունը 3143

[228] Տես ուխտի գիրք, ալ-
թաբարի, թարիք ալ Ումմամ ուալ
Մալիք, Ազգերի և Թագավորների
Պատմություն, 2450-449

[229] Մահմութ Շալթութ,
13101380 Հիջրա 18931963 ,
Եգիպտացի , Ղուրանի
մեկնաբան, ով ծնվել է
Բիհիրայում, կառավարել և
ավարտել է ալ-Ազհուր
Համալսարանը և Շարիաթի
բաժանմունքի ղեկան էր , իսկ
այնուհետ ալ-Ազհարի մեծ Իմամ
1958, մինչ իր մահ

[230] Ալ-Բուխարի. Պայմանների Գիրք, Գրերի և Անհավանական Պայմանների Գիրք, որը դուքս է Եկել Ալլահի Գրքից 2584 Մուսլիմ, Ազատագրման Գիրք, Գլուխ Հավատարմություն Նրան, Ով Տալիս է Ազատություն 1504, **Իբն Մաջահն Ահշայից 2521** և դարձվածքները նրանն են:

[231] Տառιֆիք Ալի Ռահմանի. Ալ Մուհամաթ Ֆիլ-Խոլամ, Պայմանագրերը Խոլամում, Էջ. 100101-

[232] Ալ-Բուխարի, Ջիզայի և Հաշտեցման, Գլուխ. Մեղք, Նրա, Ով կոտրում է Խոստումը 3007,

Մուսլիմ. Հավատքի Գիրք,
Փարիսեցի Բնութագրի գլուխ 58

[233] Ալ- Բուխարի. Գիրք
Զիզյահի թ Հաշտեցման. Գլուխ
Մեղք Առարինու Դավաճանի և
Անառակի 3015, Մուսլիմ. Զիհադի
և Պայքարի Գիրք .
Դավաճանության
Հրապարակման Գլուխ. 1735

[234] Աբու Դաուդ. Զիհադի Գիրք.
Գլուխ. «Պայմանագիր Իմամի և
Թշնամու միջև» 2759, Ալ-
թերմիդիից մինչ Ամր Իբն Աբսահ
1580, դարձվածքները նրանն են,
Ալ- Ալբանին ասաց, որ ճիշտ է,
Սահիհ Ալ- Զամիյա 6480

[235] Աբու Դաուդը Սուլեյման
իբն ալ- Աշաաթ իբն Իսհակ իբն
Բաշիր ալ- Ազդի ալ- Սիգիստանին
է, ով հայտնի է Աբու Դաուդ
անվանմամբ 202275 Հիջրա,
Իմամ, մարդիկ մասնագիտանում
էին **Պատումներիում**, **նրա
ժամանակաշրջանում:** Նա իր
հայտնի գրքի հեղինակն է,
Սունան Աբու Դաուդ: Նա ծնվել է
Սիգիստանում Պարսկաստանում
և մահկանացուն է կնքել
Բասրայում: Տես. Ալ-Դիահարի,
Սիյար Աալամ ալ-Նուբալա,
Հայտնի Առաքինիների
Կենսագրականները 13203/

[236] Աբու Դաուդ, Քարաջի
Գիրք, գլուխ, որը վերաբերում է

Գրքի մարդկանց հետ
համագործակցությանը, եթե
նրանք տարածայնություններ
ունեն առևտրի մեջ 3052, Ալ-
Ալբանի. Սահիհ ալ-Ղամիրա 2655

[237] Աբու Յուսուֆ, ալ-Քարազ,
Էջ. 81

[238] Սալիհ իբն Աբդուլ Ռահման
Ալ-Հասին. Ալ –Իլակաթ ալ
Դուլիյահ բայն Մանհազ ալ
Հադարի ալ-Մոսահիր,
Միջազգային
Հարաբերություններ Իսլամի և
Ժամանակակից
Քաղաքակրթության
մոտեցումների միջև; Էջ. 51

[239] Մահմուդ Շալթութ, Ալ-Իսլամ Աքիդահ ուա Շարիահ, Իսլամը Ուսմունք և Շարիաթ է էջ. 457

[240] Տես Իբն Հազմ. Ալ-Մոհալլա 4307/

[241] Աբդուլ-Քարիմ Զիդան, ալ-Շարիա ալ-Իսլամիյահ ուալ Կանուն ալ Դառլի ալ Ասմ, Իսլամական Շարիա և Հասարակական Միջազգային Օրենք, էջ. 169

[242] Աբու Դաուդ, Զիհադի Գիրք, գլուխ ՚Իմամը փնտրում է ուխտեր՝ 2758, Ահմեդ 23908- Շուայք ալ Արնաութն ասաց. Վավերական Պատում

[243] Իբն Հաջար ալ-Հայթամի.
Նա Արդուլ Հասան Ալի իբն Արի
Բաքր իբն Սուլեյման ալ-Շաֆեյ
ալ-Մասրի 735807 Հիջրա,
13351405, նրա հայտնի գրքերից
են Մոզամմա ալ Ջառաւենի ուա
Մանբաս ալ-Ֆառաւենի,
լրացումների և ահերի
Աղյուրների Հավաքածու: Տես.
Ալ-Չիրիքլի, Ալ Ալամ, «Հայտնի
Դեմքեր» 4/ էջ. 266

[244] Աբու Դաուդ. Ղիհաղի Գիրք.
Սուլրիանդակների գլուխ 2761,
Ահմեդ 3708, դարձվածքը նրանն
է: Ծուայթ ալ Արնաութը
ասաց. Վավերական Պատում. Ալ-
Դարմի 2503, Հուսեյն Սալիմ
Ասադն ասաց. Հաղորդողների

լավ շղթա, սակայն վավերական պատում

[245] Ալ Հայրամի, Մոզամմա ալ-
Ղաուաեղ ուա Մանքաա ալ-
Ֆաուաեղ, Լրացումների և
Շահերի աղբյուրների
Հավաքածու 5/էջ.378

[246] Սուլյահի Հասսան ալ
Քաթլաուի. Դիպլոմասիեթ
Մուհամմեդ, Մուհամմեդի
Դիվանագիտությունը,
Ժամանակակից միջազգային
օրենքի համեմատական
ուսումնասիրություն, էջ.182

[247] Ալ-Բուխարի. Ջիհադի և
Քայլքի Գիրք, գլուխ. «Եթե
Մարզարեն (Խ.Ա.Ո.Ն) չմարտնչի

օրվա սկզբում...» 2804

ՍահիհՄուսլիմ. Գիրք Զիհաղի և
Քայլքի, գլուխ «Զցանկանալ
հանդիպել թշնամուն և
պատվիրում է լինել համբերատար
հանդիպմանը», 1742

[248] Տես ալ-Քուրթուքի. Ալ –
Զամիա Լիահկամ ալ Քուրան,
Ղուրանի Հրահանգների
Հավաքածու, 1718

[249] Տես.ալ-Քուրթուքի, Ալ –
Զամիա լիահկամ ալ Քուրան,
Ղուրանի Հրահանգների
Հավաքածու 4474

[250] Տես ալ-Քուրթուքի. Ալ –
Զամիա լի ահկամ ալ Քուրան,

Ղուրանի Հրահանգների Հավաքածու, 4434/

[251] Անուար ալ-Գինդի. Ինչպե՞ս
Մահմեդականները Հասան
Հաղթանակի. Էջ. 5762

[252] Մուսթաֆա ալ-Սիբայի. Մին
Դառևայի Հադարաթենա, Մեր
Քաղաքակրթության
սիրանքները, Էջ. 73

[253] Մուսլիմ, Ջիհանի Գիրք,
Իմամի գլուխ, որը պատվիրում է
Էմիրներին և խորհուրդ է տալիս
հետևել զավթաման էթիկային,
1731

[254] Աբու Դառև. Ջիհանի Գիրք,
թշնամուն կոչի գլուխ 2614 Իրն

Արի Շայքահ 6483/ Ալ Բայխարի.
Ալ Սուննան ալ Քուրբրա 17932

[255] 381

[256] Իմամ Մուսլիմը հաղորդել է
պատումը , առանց նշելու
Մուաթահի մարդկանց
պատմությունը, Զիհադի Գիրը և
Քայլը, Էմիրենրին հրահանգ և
խորհուրդ, որը վերաբերում է
պատերազմների էթիկայի
խորհուրդ 1731 Արու Դառլ 2613,
Թիրմիզի 1408, Ալ Բայխարի 17935

[257] Մուսլիմ. Զիհադի Գիրը,
գլուխ, որը վերաբերում է
Էմիրների առաքելության
հրահանգներին 1731 Արու Դառլ

2613 Թիրմիզի 1408, Իբն Սաշահ
2857

[258] Ալ-Բուխարի. Ալ Թարիք ալ-Քաբիր, **Մեծ Պատմություն 3322/ դարձվածք նրանն է:** Իբն Հիբան 5982 Ալ Բազզար 2308: Ալ-Տաբարանի ալ-Մուազամ ալ-Քաբիր, **Մեծ Բառապաշար,** աշխատության մեջ 64 թ Մուազամ ալ Սաղիր, **Փոքր Բառապաշար 38,** **աշխատության մեջ:**

[259] Ալ-Մուվաթթա. Եղիա ալ-Լեյթի հաղորդում 967, Ալ-Բայհարի. Մարեֆաթ ալ Մուննան ուալ-Աթար «Մուննայի և

Սովորութեների Գիտություն;» 5652

[**\[260\]**](#) Ալ Բայհաքի. Ալ –Սուննան ալ-Քուֆրա 17904, Ալ Թահաուի. Ծարի Մուշաքքալ լա Աթար 3144/Իբն Ասակեր. Տարիին Դիմեշք, Դամասկոսի պատմություն 275/

[**\[261\]**](#) Ալ-Բուխարի. Ողբի Գիրք, գլուխ թալանի 2342, Մուսուադ ալ թիալսի 1070, Ալ –Բայհաքի, ալ Սուննան ալ Քուֆրա 14452

[**\[262\]**](#) Աբու Դաուդ. Ջիհանի Գիրք, գլուխ, որը վերաբերում է խեղելու թույլտվությանը 2667, Մուսնադ Ահմեդ 20010. Իբն Հիբբան 5616, Աբու Ուազզաք 15819, Ալ-

Ալբանի , Վավերական, Տես.
Երուա ալ Ղալի 2230

[263] Ահմեդ. 3868, դարձվածքը
նրանն է: Շուայր ալ Արնաութն
ասաց , որ այն լավն է: Ալ-
Թաքարանի . Ալ-Քարիր 10497,
Ալ-Բազզար 1728, Ալ Ալբանի,
վավերական տես. Ալ Սիլսիլա ալ
Սահիհա 281